National Best Seller

A DIVINE REVELATION OF HELL

Time Is Running Out!

Mary K. Baxter

Table of Contents

Contents
INHOUD
Foreword
Voorwoord
Dedication
Introduction
Chapter 1: Into Hell
Hoofstuk 1: Tot binne-in die hel
Chapter 2: The Left Leg of Hell
Hoofstuk 2: Die "linkerbeen" van die hel
Chapter 3: The Right Leg of Hell
Hoofstuk 3: Die "regterbeen" van die hel
Chapter 4: More Pits
Hoofstuk 4: Nog vuurputte
Chapter 5: The Tunnel of Fear
Hoofstuk 5: Die tonnel van vrees
Chapter 6: Activity in Hell
Hoofstuk 6: Aktiwiteite in die hel
Chapter 7: The Belly of Hell
Hoofstuk 7: Die middel van die hel
Chapter 8: The Cells in Hell
Hoofstuk 8: Die "selle" in die hel
Chapter 9: The Horrors of Hell
Hoofstuk 9: Die verskrikking van die hel
Chapter 10: The Heart of Hell
Hoofstuk 10: Die hart van die hel
Chapter 11: Outer Darkness
Hoofstuk 11: Die buitenste duisternis
Chapter 12: Horns
Hoofstuk 12: Horings
Chapter 13: The Right Arm of Hell
Hoofstuk 13: Die "regterarm" van die hel
Chapter 14: The Left Arm of Hell
Hoofstuk 14: Die "linkerarm" van die hel
Chapter 15: The Days of Joel
Hoofstuk 15: Die tyd van Joël

Chapter 16: The Center of Hell
Hoofstuk 16: Die middel van die hel
Chapter 17: War in the Heavens
Hoofstuk 17: Oorlog in die lug
Chapter 18: Open Visions from Hell
Hoofstuk 18: Ope visioene uit die hel
Chapter 19: The Jaws of Hell
Hoofstuk 19: Die kake van die hel
Chapter 20: Heaven
Hoofstuk 20: Die hemel
Chapter 21: False Religion
Hoofstuk 21: Valse godsdiens
Chapter 22: The Mark of the Beast
Hoofstuk 22: Die merk van die dier
Chapter 23: The Return of Christ
Hoofstuk 23: Die wederkoms van Christus
Chapter 24: God's Final Plea
Hoofstuk 24: God se laaste pleidooi
Chapter 25: Visions of Heaven

- Similarity to God
- Golden Mountains
- The Building of a Mansion
- Gates of Heaven
- The File Room
- A Heavenly Ladder

Hoofstuk 25: Visioene van die hemel

- Die beeld van God
- Goue berge
- 'n Woning word gebou
- Die poorte van die hemel
- Die liasseerkamer
- 'n Hemelse leer

Chapter 26: A Prophecy from Jesus
Hoofstuk 26: 'n Profesie van Jesus
Closing Words
Slotwoord

OPENBARING
VAN DIE
EWIGHEID

DIE HEMEL
DIE HEL

Mary K. Baxter

DIE HEMEL HEL

"Hiervoor is jy gebore: om te skryf en te vertel van die dinge wat Ek jou gewys en vertel het. Want hierdie dinge is waar en getrou. Dit is jou taak om vir die wêreld te sê dat daar 'n hel is en dat Ek, Jesus, deur God gestuur is om mense daarvan te red."

Mary Kathryn Baxter is vir veertig opeenvolgende nagte in die gees saam met Jesus na die hel geneem, sodat sy vir die hele wêreld kan vertel dat dit 'n werklikheid is. Woorde ontbreek soms om die verskrikking van dit wat sy daar gesien en beleef het, te vertel. Maar telkens is sy weer deur God versterk en het Hy vir haar gesê wat om te skryf.

Met die lees van hierdie boek kom 'n mens opnuut in die teenwoordigheid van die lewende God. Hy praat met jou, net soos met Mary Baxter. En Hy sê oor en oor: "Bekeer jou terwyl daar nog tyd is."

Hierdie boek is nie net die kragtige getuienis van 'n vrou wat haar geheel en al tot beskikking van God gestel het nie, maar terselfdertyd God se Gees wat tot elkeen roep. Lees dit en glo – en neem Christus vandag nog as Verlosser aan.

OPENBARING VAN DIE EWIGHEID

Die Hel — Die Hemel

MARY K. BAXTER

In Afrikaans vertaal deur Lucia Wels
VG Uitgewers, Posbus 40, Springs

A Divine Revelation of Hell

In Afrikaans vertaal deur Lucia Wels
Geset, gedruk en gebind deur ABC Boekdrukkers, (Edms) Bpk, Kinghall-Laan 21,
Epping II,
Kaapstad
9460
ISBN 1 874862 710

Contents

Foreword
Introduction
To Kathryn From Jesus
1. Into Hell
2. The Left Leg of Hell
3. The Right Leg of Hell
4. More Pits
5. The Tunnel of Fear
6. Activity in Hell
7. The Belly of Hell
8. The Cells in Hell
9. The Horrors of Hell
10. The Heart of Hell
11. Outer Darkness
12. Horns
13. The Right Arm of Hell
14. The Left Arm of Hell
15. The Days of Joel
16. The Center of Hell
17. War in the Heavens
18. Open Visions From Hell
19. The Jaws of Hell
20. Heaven
21. False Religion
22. The Mark of the Beast
23. The Return of Christ
24. God's Final Plea
25. Visions of Heaven
26. A Prophecy From Jesus Closing Words
About the Author

INHOUD

Voorwoord
1. Tot binne-in die hel
2. Die "linkerbeen" van die hel
3. Die "regterbeen" van die hel
4. Nog vuurputte
5. Die tonnel van vrees
6. Aktiwiteite in die hel
7. Die middel van die hel
8. Die "selle" in die hel
9. Die verskrikking van die hel
10. Die hart van die hel
11. Die buitenste duisternis
12. Horings
13. Die "regterarm" van die hel
14. Die "linkerarm" van die hel
15. Die tyd van Joël
16. Die middel van die hel
17. Oorlog in die lug
18. Ope visioene uit die hel
19. Die kake van die hel
20. Die hemel
21. Valse godsdiens
22. Die merk van die dier
23. Die wederkoms van Christus
24. God se laaste pleidooi
25. Visioene van die hemel
26. 'n Profesie van Jesus

Slotwoord

Foreword

Marcus Bach stated that books are often referred to as brain children, and rightly so. Not unlike the children of one's flesh and blood, these creative siblings, born by choice or chance are destined to have lives of their own. Their experiences in the world compare favorably to those of any other seminal offering. All of the human emotions are theirs. And no doubt their secret fear is that they may someday be permanently shelved and forgotten.

Unlike other books, I believe that the Holy Spirit has brought this writing into being for time and eternity. The experiences and the message are of utmost importance to the body of Christ. I believe that God's anointing will rest upon this book and minister to every person who reads these contents.

Voorwoord

Ek glo dat die Heilige Gees vir die skryf van hierdie boek verantwoordelik is. Die dinge waarvan hier gepraat word, is van deurslaggewende belang vir die kerk van Christus. Daarom glo ek dat God self hierdie boek sal seën en dat Hy in die harte van almal wat dit lees, sal wees.

Ek besef dat die skryf van so 'n boek slegs moontlik is as die almagtige God die skrywer self versterk. Die sleutel tot die hel is in Jesus se hande en Hy het die verskriklike prys vir ons verlossing betaal.

Die skryf van hierdie boek was 'n moeisame en eensame dog verrykende ervaring. Dit was ook 'n lang proses, want dit het agt maande geneem om alles gereed te kry. Die Here het die openbarings waarna ek hier verwys, reeds in 1976 vir my gegee. Jesus het my nie net veertig dae lank allerhande dinge gewys nie, maar my letterlik tot in die hel geneem.

Jesus het vir my gesê:

"Ek gaan die realiteit van die hel aan jou openbaar, sodat baie daardeur gered kan word, en sodat baie hulle kan bekeer voordat dit te laat is."

Dedication

This work is dedicated to the glory of God the Father, God the Son and God the Holy Spirit, Without Whom this book would not be possible.

Introduction

I recognize that without the supernatural power of the Lord Jesus Christ, this book nor any other which proposes to deal with the afterlife could be written. Jesus alone holds the keys to hell and has paid the price for our entrance to heaven.

I found that writing this book was a long, lonely, demanding experience. In fact, the book has waited several years to be revealed. The revelations from the Lord came to me in 1976. It took eight months to put it on paper. The writing of the manuscript itself covered a period of several years and putting the Scripture references in step-by-step order took another year. Finalizing the book took the best part of the winter of 1982 and the year 1983. In addition, for a period of thirty nights, Jesus took me into hell, followed by ten nights of visits to heaven.

I see now that the Lord was preparing me to write this book when even as a child I had dream about God. After I was born again, I had a very strong love for the lost and wanted to see souls saved.

Later the Lord appeared to me in 1976 and told me that I was chosen for a special assignment, He said, "My child, I will manifest myself to you to bring people out of darkness into light. For the Lord God has chosen you for a purpose; to write and make a record of the things I will show and tell you.

"I am going to reveal unto you the reality of hell, that many may be saved, many will repent of their evil ways before it is too late.

"Your soul will be taken out of your body, by me, the Lord Jesus Christ, and transmitted into hell and other places that I want you to see. I will also show you visions of heaven and other places and give you many revelations."

Mary Kathryn Baxter

To Kathryn from Jesus

For this purpose you were born, to write and tell what I have shown and told you. For these things are faithful and true. Your call is to let the world know there is a hell and that I, Jesus, was sent by God to save them from this torment.

Chapter 1: Into Hell

In March 1976 while I was praying at home, I had a visit from the Lord Jesus Christ. I had been praying in the Spirit for days when all at once I felt the very presence of God. His power and His glory filled the house. A brilliant light illuminated the room where I was praying, and a sweet and wonderful feeling came over me.

Lights flowed in billows, rolling and folding into one another and rolling over and out of each other. It was a spectacular sight! And then the voice of the Lord began to speak to me.

He said, "I am Jesus Christ, your Lord, and I wish to give you a revelation to prepare the saints for My return and to turn many to righteousness. The powers of darkness are real and My judgments are true.

"My child, I will take you into hell by My Spirit, and I will show you many things which I want the world to know. I will appear to you many times; I will take your spirit out of your body and will actually take you into hell.

"I want you to write a book and tell of the visions and of all the things I reveal to you. You and I will walk through hell together. Make a record of these things which were and are and are to come. My words are true, faithful and trustworthy. I Am That I Am, and there is none beside Me."

"Dear Lord," I cried out, "What do You want me to do?" My whole being wanted to cry out to Jesus, to acknowledge His presence. The best I can describe it is to say love came over me. It was the most beautiful, peaceful, joyful, powerful love I have ever felt.

God's praises began to flow from me. All at once I wanted to give Him my whole life to be used by Him, to help save people from their sin. I knew, by His Spirit, that it actually was Jesus the Son of God who was there in the room with me. I cannot find words to express His divine presence. But I know that I know it was the Lord.

"Behold, My child," Jesus said, "I am going to take you by My Spirit into hell so that you may be able to make a record of the reality of it, to tell the whole earth that hell is real, and to bring the lost out of darkness and into the light of the gospel of Jesus Christ."

Instantly, my soul was taken out of my body. I went with Jesus up out of my room and into the sky. I knew all that was going on about me. I saw my husband and children asleep in our home below.

It was as though I had died and my body was left behind on the bed while my spirit was going with Jesus up through the top of the house. It seemed as though the whole roof was rolled back, and I could see my family asleep in their beds.

I felt the touch of Jesus as He said, "Fear not. They will be safe." He knew my thoughts.

I will try to the best of my ability to tell you step-by-step what I saw and felt. Some of the things I did not understand. The Lord Jesus told me the meaning of most of them, but some things He did not tell me.

I knew then, and I know now, that these things were really happening and only God could have shown them to me. Praise His holy name. People, believe me, hell is real. I was taken there by the Spirit many times during the preparation of this report.

Soon we were high into the heavens. I turned and looked at Jesus. He was full of glory and power, and such peace flowed from Him. He took my hand and said, "I love you. Fear not, for I am with you."

At that, we began to go even higher into the sky, and now I could see the earth below. Protruding out of the earth and scattered about in many places were funnels spinning around to a center point and then turning back again. These moved high above the earth and looked like a giant, dirty type of slinky that moved continuously. They were coming up from all over the earth. "What are these?" I asked the Lord Jesus as we came near to one.

"These are the gateways to hell," He said. "We will go into hell through one of them."

Immediately, we entered one of the funnels. Inside, it looked like a tunnel, spinning around and around and back again like a top.

A deep darkness descended on us, and with the darkness came a smell so horrible it took my breath away. Along the sides of this tunnel were living forms embedded in the walls. Dark gray in color, the forms moved and cried out to us as we passed. I knew without being told that they were evil.

The forms could move but were still attached to the walls. A horrible smell came from them, and they screeched at us with the most awful cries. I felt an invisible, evil force moving inside the tunnels.

At times in the darkness, I could make out the forms. A dirty fog covered most of them. "Lord, what are these?" I asked as I held on tightly to Jesus' hand.

He said, "These are evil spirits ready to be spewed out on the earth when Satan gives the orders. "

As we were going down inside the tunnel, the evil forms laughed and called out to us. They tried to touch us, but could not because of the power of Jesus. The very air was polluted and dirty, and only the presence of Jesus kept me from screaming at the sheer horror.

Oh, yes, I had all my senses-I could hear, smell, see, feel and even taste the evil in this place. If anything, my senses had become more

sensitive, and the odor and filth almost made me sick.

Screams filled the air as we came near the base of the tunnel. Piercing cries came up the dark tunnel to meet us. Sounds of all sorts filled the air. I could feel fear, death and sin all around me.

The worst odor I have ever smelled filled the air. It was the smell of decaying flesh, and it seemed to be coming from every direction. Never on earth had I felt such evil or heard such cries of despair. Soon I would find that these were the cries of the dead and that hell was filled with their wails.

I felt a gust of evil wind and a small suction force ahead of us. Lights like lightening or strobe flashes penetrated the black darkness and threw gray shadows on the walls. I could barely make out the form of something in front of me. I recoiled in shock when I realized that it was a large snake moving along ahead of us. As I continued to look, I saw those ugly snakes were slithering about everywhere.

Jesus said to me, "We will soon enter the left leg of hell. Ahead you will see great sorrow, pathetic sadness and indescribable horror. Stay close to Me, and I will give you strength and protection as we go through hell.

"The things you are about to see are a warning," He said. "The book you write will save many souls from hell. What you are seeing is real. Fear not, for I will be with you."

At long last, the Lord Jesus and I were at the bottom of the tunnel. We stepped out into hell. I will try to the best of my ability to tell you what I saw, and I will tell it in the order God gave it to me.

Ahead of us, as far as I could see, were flying objects darting here and there. Groaning sounds and pitiful cries filled the air. Up ahead I saw a dim light, and we began walking toward it. The path was a dry, powdery dirt. We were soon at the entrance to a small dark tunnel.

Some things I cannot put on paper; they were too awful to describe. The fear in hell could be tasted, and I knew if I had not been with Jesus I would not make it back. In the writing of this, some of the things I saw I do not understand, but the

Lord knows all things, and He helped me understand most of what I saw.

Let me warn you-don't go to that place. It is a horrid place of torments, excruciating pain and eternal sorrow. Your soul will always be alive. The soul lives forever. It is the real you, and your soul will go to either heaven or hell.

To those of you who think that hell is here on earth-well, you are right-it is! Hell is in the center of the earth, and there are souls in torment there night and day. There are no parties in hell. No love. No compassion. No rest. Only a place of sorrow beyond your belief.

Hoofstuk 1: Tot binne-in die hel

Dit was Maart 1976 en ek was by die huis, besig om te bid. Skielik het die Here Jesus Christus aan my verskyn. Ek was al dae lank besig om in die Gees te bid en het skielik God se teenwoordigheid gevoel. Sy krag en heerlikheid het die hele huis gevul. Daar was 'n helder lig in die kamer waar ek besig was om te bid, en 'n wonderlike gevoel het van my besit ge- neem.

Daar was groot liggolwe om my. Dit was asof hulle oor mekaar spoel en dan weer in mekaar invloei. Dit was 'n on- gelooflike gesig. Toe praat die stem van die Here met my en sê: "Ek is Jesus Christus, jou Here, en Ek gaan vir jou 'n openbaring gee sodat jy die gelowiges op my koms kan voorberei en sodat baie tot geregtigheid kan kom. Die magte van die duisternis is 'n werklikheid en my oordeel is waar.

"My kind, ek sal jou deur my Gees na die hel neem en vir jou baie dinge wys wat Ek aan die wêreld bekend wil maak. Ek sal baie keer aan jou verskyn; Ek sal jou gees uit jou lig- gaam haal en jou tot binne-in die hel neem.

"Ek wil hê jy moet 'n boek skryf en vertel van al die visioene en die dinge wat Ek aan jou gaan openbaar. Jy sal saam met My deur die hel loop. Skryf hierdie dinge neer wat was en wat is en wat nog gaan kom. My woorde is waar, getrou en betroubaar. Ek Is wat Ek Is en daar is niemand soos Ek nie."

"Liewe Heer," het ek uitgeroep, "wat wil U hê moet ek doen?" Ek wou met my hele wese na Jesus roep en sy teenwoordigheid erken. Die naaste wat ek aan 'n behoorlike beskrywing kan kom, is waarskynlik om te sê dat 'n ongelooflike liefde oor my gekom het. Dit was die wonderlikste, mooiste en oorweldigendste liefde wat ek nog ooit ervaar het.

Ek het God begin prys omdat ek eenvoudig geen beheer daaroor gehad het nie. Ek wou vir Hom my hele lewe gee; ek wou hê dat Hy dit moes gebruik om mense van die sonde te help red. Die Gees het ook aan my bekendgemaak dat dit beslis Jesus, die Seun van God was wat by my in die vertrek was. Daar is geen manier wat ek sy goddelike teenwoor- digheid kan beskryf nie. Maar ek weet dat ek besef het dat dit die Here was.

"Kyk, my kind," het Jesus gesê, "Ek gaan jou deur my Gees na die hel neem sodat jy in staat sal wees om te getuig dat dit 'n werklikheid is, sodat jy vir die hele wêreld sal kan sê dat die hel regtig bestaan en sodat verlorenes uit die duisternis na die lig van die evangelie van Jesus Christus gebring kan word."

Op daardie oomblik het my gees my liggaam verlaat. Ek het saam met Jesus in die lug opgegaan. Ek was intens bewus van alles wat om

my aangaan en het my man en kinders in die huis sien slaap.

Dit was asof ek gesterf het en my liggaam op die bed bly lê het terwyl my gees saam met Jesus opgelig word. Die dak van die huis het "opgerol" en ek kon my gesin sien waar hulle slaap.

Jesus het aan my geraak en gesê: "Moenie bang wees nie. Hulle sal veilig wees." Hy het my gedagtes geken.

Ek sal na die beste van my vermoë probeer om vir jou stap vir stap te vertel wat ek gesien en beleef het. Sommige van die dinge het ek glad nie verstaan nie. Die Here Jesus het vir my gesê wat die meeste van hulle beteken, maar Hy het nie vir my alles vertel nie.

Ek het geweet dat daardie dinge regtig besig was om te gebeur en dat hulle slegs deur God aan my geopenbaar kon word. Ek loof sy heilige Naam. Mense, glo my asseblief: die hel bestaan regtig. Ek is keer op keer deur die gees daarheen geneem terwyl ek besig was om hierdie verslag voor te berei.

Ons was heel gou bo in die hemele. Ek het omgedraai en na Jesus gekyk. Sy mag en heerlikheid het uit Hom gestraal en 'n onbeskryflike vrede het van Hom af uitgegaan. Hy het my hand geneem en gesê: "Ek het jou lief. Moenie bang wees nie, want ek is by jou."

Daama het ons al hoe hoër in die lug op beweeg. Ek kon die aarde onder ons sien. Ek kon ook 'n hele aantal "tregters" sien wat op baie plekke aangebring was en in die rondte gedraai het. Hulle het hoog bokant die aarde beweeg en was vuil en vieslik. "Wat is daardie goed, Here?" het ek gevra.

"Dit is die poorte na die hel," het Hy gesê. "Ons sal deur een van hulle in die hel ingaan."

Die volgende oomblik het ons deur een van die "tregters" beweeg. Die binnekant het soos 'n tonnel gelyk en dit het al in die rondte gedraai.

Dit was pikdonker om ons en die stank het my asem weggeslaan. Ek kon lewende vorms aan die kant van die tonnel sien, maar dit was asof hulle teen die wande vas was. Hulle was donkergrys en het aanhoudend beweeg en na ons geroep. Ek het self besef dat hulle verskriklik boos was.

Die vorms kon beweeg, maar was nog steeds aan die mure vas. Hulle het ontsettend geruik en hulle krete was angs- wekkend. Ek het 'n onsigbare, bose mag deur die tonnel voel beweeg.

Met tye kon ek die vorms duideliker uitmaak, maar die meeste van hulle was in 'n vuilgrys mis gehul. "Here, wat is dit?" het ek gevra en Jesus se hand styf vasgehou.

"Dit is bose geeste wat gereed is om op die aarde uitge- spoeg te word. Die Satan sal sê wanneer dit moet gebeur."

Ons het dieper in die tonnel ingegaan en die bose magte het gelag en na ons geroep. Hulle het probeer om aan ons te raak ook, maar

Jesus se krag het hulle verhinder om dit te doen. Die lug was vieslik en besoedel, en dit was net Jesus se teenwoordigheid wat my daarvan weerhou het om van vrees te skree.

Daar was niks met my sintuie verkeerd nie. Ek kon hoor, ruik, sien, voel en seifs proe hoe boos die plek was. My sintuie was tewens skerper as ooit en die reuk van die plek het my laat siek voel.

Ek het skielik gille gehoor. Ons was naby die onderpunt van die tonnel. Van oral het soortgelyke krete opgeklink en ek kon die vrees, die dood en die sonde oral om my voel.

Daar was 'n walglike reuk in die lug — erger as enigiets wat ek nog ooit geruik het. Dit was die reuk van ontbindende vleis en dit het vir my gevoel asof dit van alle kante af kom.
Ek het nog nooit tevore op aarde so 'n bewustheid van die bose gehad nie, nog nooit soveel wanhoopskrete gehoor nie.
Ek sou kort voor lank uitvind dat dit die krete van die dooies was en dat hierdie geluide deur die hele hel weerklink.

Daar was 'n skielike windvlaag en ek het van 'n suigkrag êrens voor ons bewus geraak. Die duisternis is skielik deur ligte, byna soos weerlig, verbreek en dit het weer grys skaduwees oor die mure gegooi. Ek kon vaagweg iets voor my sien, maar het haastig teruggedeins toe ek beset dat dit 'n yslike slang was wat besig was om voor ons uit te beweeg. Toe sien ek dat die hele plek vol aaklige slange was.

Jesus het vir my gesê: "Ons sal binnekort na die 'linker- been' van die hel toe gaan. Daar sal jy oneindige droefheid en onbeskryflike verskrikkinge sien. Bly naby My, dan sal Ek vir jou die krag en beskerming gee wat nodig is as ons deur die hel beweeg.

"Die dinge wat jy gaan sien is 'n waarskuwing," het Hy gesê. "Die boek wat jy gaan skryf, sal talle siele van die hel red. Die dinge wat jy sien bestaan regtig. Moenie bang wees nie, want Ek sal by jou wees."

Toe staan die Here Jesus en ek aan die onderpunt van die tonnel. Ons het in die hel uitgestap en ek sal my bes doen om die dinge wat ek gesien het, te beskryf. Ek sal ook daaroor praat in die volgorde wat God dit aan my geopenbaar het.

Daar was 'n hele klomp vlieënde voorwerpe voor ons en die allervreeslikste gekerm het oral om ons opgeklink. Daar was ook 'n flou liggíe êrens in die donker en ons het daarna- toe begin aanstap. Die paadjie was droog — poeierdroog — en vuil. Ons het by die ingang na 'n klein, donker tonnel gekom.
Daar is sommige van die dinge wat ek nie kan neerskryf nie, want hulle was te verskriklik. Ek kon die vrees van die hel voel en ek weet dat dit net Jesus se teenwoordigheid was wat my in staat gestel het om aan te gaan. Ek het nie alles ver- staan wat ek gesien het nie, maar die Here weet alles en Hy het my gehelp om die meeste van die dinge te verstaan.

Luister na my: moet tog nie na daardie plek toe gaan nie! Dit is 'n plek van onbeskryflike pyn en droefheid. Jou siel lewe vir ewig en jy moet weet dat jy óf na die hemel óf na die hel gaan wanneer jy sterf.

Die mense wat dink dat die hel hier op die aarde is, is in 'n sekere mate reg! Die hel is in die middel van die aarde en dit is waar die siele van die verlorenes dag en nag gemartel en getreiter word. Daar is geen liefde nie; geen medelye nie; geen rus nie. Nee, dit is 'n plek van lyding.

Chapter 2: The Left Leg of Hell

A horrible odor filled the air. Jesus said to me, "In the left leg of hell are many pits. This tunnel branches off into other parts of hell, but we will spend some time in the left leg first.

"These things you are about to see will always be with you. The world must know about the reality of hell. Many sinners and even some of My people do not believe that hell is real.

You have been chosen by Me to reveal these truths to them. Everything I will show you about hell and all the other things I will show you are true."

Jesus had shown Himself to me in the form of a bright light, brighter than the sun. The form of a man was in the center of that light. Sometimes I saw Jesus as a man, but at other times He was in the form of a spirit.

He spoke again, "Child, when I speak, the Father has spoken. The Father and I are one. Remember to love above all else and to forgive one another. Come now, follow Me."

As we walked, evil spirits fled from the presence of the Lord. "O God, O God," I cried. "What is next?"

As I said previously, I had all my senses in hell. All those in hell have all their senses. Mine were working now in full force. Fear was on every side, and inexpressible dangers lurked everywhere. Each step I took was more horrible than the one before.

There were doorways about the size of small windows, opening and shutting very fast at the top of the tunnel. Screams filled the air as many evil creatures flew by us, up and out of the gateways of hell. Soon we were at the end of the tunnel. I was trembling with fright because of the danger and fear around us.

I was so thankful for the protection of Jesus. I thank God for His almighty power to protect us, even in the pits of hell. Even with that protecting shield, I kept thinking, Not my will, Father, but Yours be done.

I looked at my body. For the first time I noticed that I was in a spirit form, and my form was in the shape of myself. I wondered what was next.

Jesus and I stepped from the tunnel onto a path with wide swaths of land on each side of it. There were pits of fire everywhere as far as the eye could see. The pits were four feet across and three feet deep and shaped like a bowl. Jesus said, "There are many pits like this in the left leg of hell. Come, I will show you some of them. "

I stood beside Jesus on the path and looked into one of the pits. Brimstone was embedded in the side of the pit and glowed red like hot

coals of fire. In the center of the pit was a lost soul who had died and gone to hell. Fire began at the bottom of the pit, swept upward and clothed the lost soul in flames. In a moment the fire would die down to embers, then with a rushing sound would sweep back over the tormented soul in the pit.

I looked and saw that the lost soul in the pit was caged inside a skeleton form. "My Lord," I cried at the sight, "Can't you let them out?" How awful was the sight! I thought, This could be me. I said, "Lord, how sad it is to see and know that a living soul is in there."

I heard a cry from the center of the first pit. I saw a soul in the form of a skeleton, crying, "Jesus, have mercy!"

"O, Lord!" I said. It was the voice of a woman. I looked at her and wanted to pull her out of the fire. The sight of her broke my heart.

The skeleton form of a woman with a dirty-grey mist inside was talking to Jesus. In shock, I listened to her. Decayed flesh hung by shreds from her bones, and, as it burned, it fell off into the bottom of the pit. Where her eyes had once been were now only empty sockets.

She had no hair.

The fire started at her feet in small flames and grew as it climbed up and over her body. The woman seemed to be constantly burning, even when the flames were only embers. From deep down inside her came cries and groans of despair, "Lord, Lord, I want out of here!"

She kept reaching out to Jesus. I looked at Jesus, and there was great sorrow on His face. Jesus said to me, "My child, you are here with Me to let the world know that sin results in death, that hell is real.

I looked at the woman again, and worms were crawling out of the bones of her skeleton. They were not harmed by the fire. Jesus said, "She knows and feels those worms inside."

"God, have mercy!" I cried as the fire reached its peak and the horrible burning started all over again. Great cries and deep sobs shook the form of this woman-soul. She was lost. There was no way out. "Jesus, why is she here?" I said in a small voice, for I was very scared.

Jesus said, "Come."

The path we were on was a circuitous one, twisting in and out between these pits of fire as far as I could see. The cries of the living dead, mixed with moans and hideous screams, came to my ears from all directions. There were no quiet times in hell. The smell of dead and decaying flesh hung thickly in the air.

We came to the next pit. Inside this pit, which was the same size as the other one, was another skeleton form. A man's voice cried from the pit, saying, "Lord, have mercy on me!" Only when they spoke could I tell whether the soul was a man or woman.

Great wailing sobs came from this man. "I'm so sorry, Jesus. Forgive me. Take me out of here. I have been in this place of torment for years. I beg You, let me out!" Great sobs shook his skeletal frame as he begged, "Please, Jesus, let me out!" I looked at Jesus and saw that He too was crying.

"Lord Jesus," the man cried out from the burning pit, "haven't I suffered enough for my sins? It has been forty years since my death."

Jesus said, "It is written, The just shall live by faith!' All mockers and unbelievers shall have their part in the lake of fire. You would not believe the truth. Many times My people were sent to you to show you the way, but you would not listen to them. You laughed at them and refused the gospel. Even though I died on a cross for you, you mocked Me and would not repent of your sins. My Father gave you many opportunities to be saved. If only you had listened!" Jesus wept.

"I know, Lord, I know!" the man cried. "But I repent now."

"It is too late," said Jesus. "Judgment is set."

The man continued, "Lord, some of my people are coming here, for they also will not repent. Please, Lord, let me go tell them that they must repent of their sins while they are still on earth. I do not want them to come here."

Jesus said, "They have preachers, teachers, elders-all ministering the gospel. They will tell them. They also have the advantages of the modern communications systems and many other ways to learn of Me. I sent workers to them that they might believe and be saved. If they will not believe when they hear the gospel, neither will they be persuaded though one rises from the dead."

At this, the man became very angry and began to curse. Evil, blasphemous words came from him. I looked on in horror as the flames rose up and his dead, decaying flesh began to burn and fall off. Inside this dead shell of a man, I saw his soul. It looked like a dirty-gray mist, and it filled the inside of his skeleton.

I turned to Jesus and cried, "Lord, how horrible!"

Jesus said, "Hell is real; the judgment is real. I love them so, My child. This is only the beginning of the frightful things I have to show you. There is much more to come.

"Tell the world for Me that hell is real, that men and women must repent of their sins. Come, follow Me. We must go on."

In the next pit was a very small-framed woman who looked to be about eighty years old. I can't say how I knew her age, but I did. The skin was removed from her bones by the continual flame, and only the bones remained with a dirty-mist soul inside. I watched as the fire burned her. Soon there were only the bones and the worms crawling inside, which the fire could not burn.

"Lord, how terrible!" I cried. "I don't know if I can go on, for this is

awful beyond belief." As far as my eyes could see, souls were burning in pits of fire.

"My child, this is why you are here," Jesus answered. "You must know and tell the truth about hell. Heaven is real! Hell is real! Come, we must go on."

I looked back at the woman. Her cries were so sad. As I watched her, she put her bony hands together, as if in prayer. I couldn't help crying. I was in a spirit form, and I was crying.

I knew that people in hell felt all these things, too.

Jesus knew my thoughts. "Yes, child," He said, "they do. When people come here, they have the same feelings and thoughts as when they were on earth. They remember their families and friends and all the times they had a chance to repent but refused to do so. Memory is always with them. If only they had believed the gospel and repented before it was too late."

I looked at the old woman once again, and this time I noticed that she had only one leg, and there seemed to be holes drilled in her hip bones. "What are these, Jesus?" I asked.

He said, "Child, while she was on earth, she had cancer and was in much pain. Surgery was done to save her life. She lay a bitter old woman for many years. Many of My people came to pray for her and to tell her I could heal her. She said, 'God did this to me,' and she would not repent and believe the gospel. She even knew Me once, but in time she came to hate Me.

"She said she did not need God and did not want Me to heal her. Yet I pleaded with her, still wanting to help her, wanting to heal and to bless her. She turned her back on Me and cursed Me. She said she did not want Me. My spirit pleaded with her. Even after she had turned her back on Me, I still tried to draw her by My spirit, but she would not listen. At last she died and came here."

The old woman cried out to Jesus, "Lord Jesus, please forgive me now. I'm sorry that I didn't repent while I was on earth." With great sobs she cried out to Jesus, "If only I had repented before it was too late! Lord, help me out of here. I will serve You. I will be good. Haven't I suffered enough? Why did I wait until too late? Oh, why did I wait until Your Spirit quit striving with me?"

Jesus said to her, "You had chance after chance to repent and serve Me." Sadness was written all over Jesus' face as we walked away.

As I watched the old woman cry, I asked, "Lord, what is next?"

I could feel fear all around. Sorrow, cries of pain and an atmosphere of death were everywhere. Jesus and I walked in grief and pity to the next pit. Only by His strength could I go on. For a great distance I could still hear the old woman's cries of repentance and

pleading for forgiveness. If only there was something I could do to help her, I thought. Sinner, please don't wait until God's Spirit quits striving with you.

In the next pit was a woman on her knees, as if looking for something. Her skeletal form also was full of holes. Her bones were showing through, and her torn dress was on fire. Her head was bald, and there were only holes where her eyes and nose were supposed to be.

A small fire was burning around her feet where she was kneeling, and she clawed the sides of the brimstone pit. The fire clung to her hands, and dead flesh kept falling off as she dug.

Tremendous sobs shook her. "O Lord, O Lord," she cried, "I want out." As we watched, she finally got to the top of the pit with her feet. I thought she was going to get out when a large demon with great wings that seemed to be broken at the top and hung down his sides ran to her. His color was brownish black, and he had hair all over his large form. His eyes were set far back into his head, and he was about the size of a large grizzly bear. The demon rushed up to the woman and pushed her very hard backward into the pit and fire. I watched in horror as she fell. I felt so sorry for her. I wanted to take her into my arms and hold her, to ask God to heal her and take her out of there.

Jesus knew my thoughts and said, "My child, judgment has been set. God has spoken.

Even when she was a child, I called and called her to repent and to serve Me. When she was sixteen years old, I came to her and said, 'I love you. Give your life to Me, and come follow Me, for I have called you for a special purpose: I called all her life, but she would not listen. She said, 'Someday I will serve You. I have no time for You now. No time, no time, I have my life of fun. No time, no time to serve You, Jesus. Tomorrow I will.' Tomorrow never came, for she waited too long."

The woman cried out to Jesus, "My soul is truly in torment. There is no way out. I know that I wanted the world instead of You, Lord. I wanted riches, fame and fortune, and I got it. I could buy anything I wanted; I was my own boss. I was the prettiest, best-dressed woman of my time. And I had riches, fame and fortune, but I found I could not take them with me in death. O Lord, hell is horrible.

I have no rest day or night. I am always in pain and torment. Help me, Lord," she cried.

The woman looked up at Jesus so longingly and said, "My sweet Lord, if only I had listened to you! I will regret that forever. I planned to serve You someday-when I got ready. I thought You would always be there for me. But how wrong I was! I was one of the most sought-after women of my time for my beauty. I knew God was calling me to

repent. All my life He drew me with cords of love, and I thought I could use God like I used everyone else. He would always be there. Oh yes, I used God! He would try so hard to get me to serve Him, while all the time I thought I didn't need Him. Oh, how wrong I was! For Satan began to use me, and I began to serve Satan more and more. At the last I loved him more than God. I loved to sin and would not turn to God.

"Satan used my beauty and my money, and all my thoughts turned to how much power he would give me. Even then, God continued to draw me. But I thought, I have tomorrow or the next day. Then one day while riding in a car, my driver ran into a house, and I was killed. Lord, please let me out." As she spoke her bony hands and arms reached out to Jesus while the flames continued to burn her.

Jesus said, "The judgment is set."

Tears fell down His cheeks as we moved to the next pit. I was crying inside about the horrors of hell. "Dear Lord," I cried, "the torment is too real. When a soul comes here, there is no hope, no life, no love. Hell is too real." No way out, I thought. She must burn forever in these flames.

"Time is running out," Jesus said. "We will come back tomorrow."

Friend, if you are living in sin, please repent. If you have been born again and have turned your back on God, repent and turn back to Him now. Live good and stand for truth. Wake up before it is too late, and you can spend forever with the Lord in heaven.

Jesus spoke again, "Hell has a body (like a human form) lying on her back in the center of the earth. Hell is shaped like a human body-very large and with many chambers of torment.

"Remember to tell the people of earth that hell is real. Millions of lost souls are here, and more are coming every day. On the Great Judgment Day, death and hell will be cast into the lake of fire; that will be the second death."

Hoofstuk 2: Die "linkerbeen" van die hel

Daar was 'n verskriklike stank in die lug en Jesus het vir my gesê: "Daar is baie putte in die "linkerbeen" of linkerkant van die hel. Hierdie tonnel lei na ander dele, maar ons moet eers na die linkerkant toe gaan.

"Die dinge wat jy gaan sien, sal altyd by jou wees. Die wêreld moet weet dat die hel 'n werklikheid is. Daar is baie sondaars — en seifs van my kinders — wat nie wil glo dat dit bestaan nie. Ek het jou gekies om hierdie waarhede aan hulle te openbaar. Alles wat ek jou van die hel sal wys, asook al die ander dinge wat Ek aan jou bekend sal maak, is waar."

Jesus het in die vorm van 'n helder lig aan my verskyn. Hy was nog helderder as die son en in die middel van die lig kon ek die vorm van 'n man uitmaak. Ek het Hom met tye in die gedaante van 'n man gesien, maar op ander tye was hy in die vorm van 'n gees.

Hy het weer met my gepraat: "My kind, as Ek praat, is dit die Vader wat praat. Die Vader en Ek is een. Onthou dat julle mekaar bo alles moet liefhê en vergewe. Kom nou, volg My."

Bose geeste het voor ons uitgevlug, want hulle wou nie in die Here se teenwoordigheid wees nie. "O God!" het ek uit- geroep, "wat nou?"

Soos ek gesê het, ek was by my volle positiewe en daar was niks met my sintuie verkeerd nie. Almal wat in die hel is, weet presies wat om hulle aangaan. Ek kon die vrees om my aanvoel en het besef dat daar gevaar om elke hoek en draai was. Elke tree was aakliger en angswekkender as die vorige een.

Ek kon klein deure sien. Hulle was nie veel groter as ven- sters nie, en was aan die bo-kant van die tonnel ingebou. Dié deure het aanhoudend oop- en toegegaan. Gille en krete het deur die lug weerklink en aaklige figure het by ons ver- bygevlieg op pad boontoe. Toe ons uiteindelik by die punt van die tonnel kom, het ek van skrik gebewe.

Ek was diep dankbaar vir Jesus se beskerming en het God gedank dat Hy almagtig is en ons seifs in die verskrikkinge van die hel kan beskerm. Ek het net oor en oor gedink: "Nie my wil nie, Vader, maar U wil."

Ek het na my liggaam gekyk en besef dat ek in die gees daar was, maar ek het nog steeds gelyk soos ek normaalweg lyk. Ek het gewonder wat volgende sou gebeur.

Jesus en ek het uit die tonnel geklim. Voor ons was 'n groot stuk grond en so ver as wat die oog kan sien, was daar putte van vuur na weerskante toe. Hierdie putte of poele was so 'n bietjie meer as 'n meter in deursnee en sowat 'n meter diep. Hulle was soos "bakkies"

gevorm. "Daar is baie sulke putte hier in die linkerkantste deel van die hel," het Jesus gesê. "Kom, Ek sal vir jou baie van hulle gaan wys."

Ek het langs Jesus op die voetpad gestaan en in een van die putte afgekyk. Daar was swael aan die kant van die put en dit het soos rooiwarm kole gegloei. In die middel van die put kon ek 'n verlore siel sien — iemand wat gesterf en hel toe gegaan het. 'n Vuur het van onder af gebrand en die siel heeltemal met vlamme bedek. Kort-kort het die vuur bedaar, net om dan weer met 'n groot gedruis tot bo-oor die siel in pyn te spoel.

Ek het afgekyk en gesien dat die siel in die put soos 'n ge- raamte was. "Here," het ek uitgeroep, "kan U hulle dan nie bevry nie?" Dit was iets verskrikliks om te aanskou en ek het besef dat dit enigeen — ook ekself — kon wees. Daarom het ek vir die Here Jesus gesê: "Here, hoe ontsettend is dit tog om dit te sien en te weet dat dit 'n lewende siel daarbinne is!"

Ek het 'n gekerm vanuit die eerste put gehoar en 'n siel het uit 'n geraamte-vorm geroep: "Jesus, wees my genadig!"

"Ag Here!" het ek uitgeroep. Dit was 'n vrouestem. Ek het na haar gekyk en wou haar so graag daar uithelp. Dit was onbeskryflik om soveel lyding te sien.

Die siel van die vrou was soos 'n vuilgrys mis wat binne-in die geraamte vasgevang was. Ek het geskok na haar geluister, want dit was waar die stem vandaan gekom het. Daar het nog stukke dooie en ontbindende vleis aan die bene van haar skelet gehang, maar dit het geleidelik weggebrand en na die onderpunt van die put geval. Waar haar oë moes wees, was net twee leë oogkaste. Sy het ook geen hare gehad nie.

Die vuur het weer by haar voete begin brand en al hoe groter en groter geword, totdat dit haar hele "liggaam" bedek het. Dit het vir my gelyk asof sy voortdurend brand, seifs in daardie oomblikke wat die vlamme bedaar en daar net gloeiende kole oor was. Die angskrete en wanhopige gekerm het van diep binne-in haar siel gekom. "Here, Here ek wil hier wegkom!" het sy gekreet.

Sy het haar benerige hand na Jesus uitgesteek. Ek het na Hom gekyk en die hartseer op sy gesig gesien. Toe sê Hy vir my: "My kind, jy is saam met My hier sodat jy vir die wêreld kan vertel dat die sonde op die dood uitloop en dat die hel 'n werklikheid is."

Ek het weer na die vrou gekyk en gesien hoe die wurms in on oor haar krioel. Hulle is nie deur die vuur benadeel nie. "Sy is heeltemal bewus van die wurms en voel hulle," het Jesus gesê.

"O God, wees tog genadig!" het ek geskree, want die vol- gende oomblik het die vlamme weer met 'n gedruis al hoër en hoër begin klim. Die siel van die vroulike figuur voor my het hartverskeurend aan die huil gegaan. Sy was verlore. Daar was geen manier waarop sy ooit

weer daar kon uitkom nie. "Here, hoekom is sy hier?" het ek met 'n klein stemmetjie gevra, want ek was baie bang.

"Kom," het Hy gesê.

Die paadjie waarop ons was, het al in die rondte geloop tussen die vuurputte deur, en daar was putte of poele van vuur vir so ver as wat ek kon sien. Die angs- en wanhoops- krete, die verskriklikste gekerm en gekreun van die lewende dooies het van oral om ons opgeklink. Dit was net vir geen oomblik stil nie en die reuk van die dood en van ontbindende vleis het swaar in die lug gehang.

Ons het by die volgende put gekom. Dit was net so groot soos al die ander en 'n manstem het van binne af met ons gepraat en gesê: "Here, wees my genadig!" Ek kon nie aan die geraamtefigure sien of hulle manlik of vroulik was nie, en moes wag totdat hulle praat. Die man het te vreeslik gesnik. "Ek is so jammer, Jesus! Vergewe my, asseblief. Neem my hier uit! Ek is al jare lank in hierdie plek van marteling. Ek smeek U, laat my hier uitkom!" Hy het geruk soos hy snik, toe weer gepleit: "Asseblief, Jesus, laat my uitkom!" Ek het na Jesus gekyk en gesien dat hy huil.

"Here Jesus," het die man weer uitgeroep, "het ek nie al ge- noeg geboet vir my sondes nie? Dis al veertig jaar dat ek hier is!"

Jesus het geantwoord: "Daar staan geskryf dat die reg- verdiges in die geloof sal lewe. Alle ongelowiges en spotters sal in die poel van vuur beland. Jy wou nie die waarheid glo nie. My mense is herhaaldelik gestuur om jou op die regte pad te lei, maar jy wou nie na hulle luister nie. Jy het vir hulle gelag en geweier om die evangelie te aanvaar. Ek het ook vir jóú aan die kruis gesterf, maar jy het nog steeds met My gespot en wou jou nie van jou sondes bekeer nie. My Vader het jou meer as een kans gegee om jou te bekeer. As jy maar net geluister het!" Jesus het gehuil.

"Ek weet, Here, ek weet dit," het die man uitgeroep. "Maar ek het nóú berou!"

"Dit is nou te laat," het Jesus geantwoord. "Die oordeel is klaar uitgespreek."

"Here, party van my mense kom hiernatoe omdat hulle hulle nie wil bekeer nie. Here, laat my asseblief dan net terug- gaan om vir hulle te sê dat hulle hulle van die sonde moet bekeer terwyl hulle nog op aarde is. Ek wil nie hê hulle moet hiernatoe kom nie."

Maar Jesus het geantwoord: "Daar is predikers, leraars en ouderlinge wat die evangelie aan hulle bring. Húlle sal dit vir hulle sê. Hulle beskik ook oor die moderne kommunikasie-stelsels en daar is nog baie ander maniere waarop hulle van My kan leer. Ek het werkers na hulle toe gestuur sodat hulle kan glo en gered kan word. As hulle nie wil glo as hulle die evangelie hoor nie, sal hulle ook nie oortuig word deur ie- mand wat uit die dood opstaan nie."

Die man het kwaad geword en Jesus begin vloek. Hy het verskriklike dinge gesê. Ek het verskrik gestaan en kyk hoe die vlamme al hoër klim en die dooie, verrottende vleis van sy bene laat afval, totdat net die geraamte oorbly. Sy siel was 'n vuilgrys mistigheid binne-in die geraamte.

Ek het na Jesus gedraai en gesê: "Here, hoe verskriklik!"

Daarop het Hy geantwoord: "Die hel is 'n werklikheid; die oordeel is 'n werklikheid. Ek het hulle so lief, my kind. Dit is maar net die begin van die verskriklike dinge wat Ek vir jou moet wys. Daar is nog baie wat kom.

"Sê vir die wêreld van My af dat die hel 'n werklikheid is en dat mense hulle van hulle sondes moet bekeer. Kom, volg My, ons moet aangaan."

Daar was 'n klein figuur, 'n vrou, in die volgende put. Ek weet nie hoe ek dit geweet het nie, maar ek het op die een of ander manier geweet dat sy tagtig jaar oud was. Die vlamme het lankal die vel van haar bene afgebrand, en binne-in die geraamte kon ek die vuilgrys siel sien. Ek het gestaan en kyk hoe sy brand totdat daar net bene en wurms oorbly.

"Ag, Here, dit is verskriklik!" het ek uitgeroep. "Ek weet nie of ek kan aangaan nie — dit is vir my heeltemal oorweldi- gend." So ver as wat ek kon sien was daar geteisterde siele in
die vuurputte.

"My kind, dit is waaront jy hier is," het Jesus geantwoord. "Jy moet die waarheid omtrent die hel ken en dit gaan vertel. Die hemel is 'n werklikheid! Die hel is 'n werklikheid! Kom, ons moet aangaan."

Ek het vir oulaas na die vrou gekyk. Haar stem was só vol hartseer. Sy het haar benerige hande saamgeslaan soos een wat bid en ek kon nie anders as om te huil nie. Ek was wel in die gees daar, maar ek hét gehuil en ek het ook besef dat die siele in die hel dit net so intens as ek beleef.

Jesus het my gedagtes geken en gesê: "Ja, my kind, hulle beleef dit net so intens. Mense wat hierheen kom, het nog die- selfde gevoelens en gedagtes as toe hulle op aarde was. Hulle onthou hulle vriende en familie en weet dat hulle baie tyd gehad het om hulle te bekeer, maar dit nooit gedoen het nie. Ja, hulle onthou alles. As hulle maar net die evangelie geglo en hulle bekeer het voordat dit te laat was."

Ek het weer na die ou vrou gekyk en skielik opgemerk dat sy net een been het. Dit het ook gelyk of daar gate deur haar heupbene geboor was. "Wat beteken dit, Jesus?" het ek gevra.

Hy het geantwoord: "My kind, sy het kanker gehad toe sy nog geleef het. Sy het baie pyn verduur en moes geopereer word om haar lewe te red. Sy was vir baie jare 'n bitter ou vrou. Daar was baie mense wat vir haar gebid en vertel het dat Ek haar kon genees. Maar

sy het elke keer gesê: 'God het dit aan my gedoen. Sy wou nie tot bekering kom en die evangelie glo nie. Daar was 'n tyd toe sy My geken het, maar sy het My later begin haat.

"Sy het gesê dat sy God nie nodig het nie en nie wou hê Ek moes haar genees nie. Ek het by haar gepleit en wou haar steeds help; Ek wou haar genees en seën. Maar sy het haar rug op My gedraai en My gevloek. Sy het gesê dat sy My nie wou hê nie. My Gees het by haar gepleit, maar sy wou nie luister nie. Sy het uiteindelik gesterf en hierheen gekom."

Die ou vrou het na Jesus geroep en gesê: "Here Jesus, vergewe my asseblief nou. Ek is so jammer dat ek my nie bekeer het terwyl ek op die aarde was nie!" Sy het geruk soos sy snik en voortgegaan: "As ek maar net my sondes bely het voordat dit te laat was! Here, help my asseblief om hier uit te kom. Ek sal U dien. Ek sal goed wees. Het ek nie genoeg gely nie? Hoekom het ek tog gewag tot dit te laat was? O, hoekom het ek gewag totdat u Gees Hom nie meer met my bemoei het nie?"

Jesus het geantwoord: "Jy het die een kans na die ander gehad om berou te toon en My te dien." Ons het weggestap en ek kon sien dat Jesus baie hartseer was.

Ek het na die huilende ou vrou gekyk en gevra: "Here, wat is volgende?"

Ek kon die vrees om my duidelik aanvoel. Daar was 'n diepe droefheid, krete van pyn en 'n atmosfeer van doodsheid om ons. Jesus en ek het hartseer aangestap en dit was slegs sy krag wat dit vir my moontlik gemaak het om aan te gaan. Ek het lank nog die wanhoopskrete van die ou vrou gehoor. As daar maar net iets was wat ek kon doen om haar te help, het ek gedink.

In die volgende put was daar 'n vrou op haar knieë — dit het gelyk of sy na iets soek. Haar bene was ook vol gate en haar geskeurde rok was aan die brand. Haar kop was kaal, en daar was net gate waar haar neus en oë veronderstel was om te wees. Daar was 'n klein vuurtjie by haar voete en sy het aan die kante van die put geklou en in die vuurrooi swael gegrawe.

Ook sy het sonder ophou gesnik. "O Here, o Here," het sy gehuil, "ek wil hier wegkom!" Oplaas het sy daarin geslaag om teen die kant uit te klim tot bo. Ek het nog gedink sy kon uitkom, maar die volgende oomblik het 'n groot demoon met yslike stukkende vlerke na haar toe gehardloop. Hy was brui- nerig en baie harig. Sy oë was diep in sy kop en hy was omtrent so groot soos 'n beer. Hy het haar hardhandig teruggestamp en ek het geskok staan en kyk hoe sy val. Ek was so bitterlik jammer vir haar. Ek wou haar in my arms neem en vashou, vir die Here vra hom haar te genees en haar hier weg te neem.

Jesus het weer eens my gedagtes geken en gesê: "My kind, die oordeel is klaar en vas en ewig. God het gepraat. Sy was nog maar 'n kind, toe roep ek haar al om My te dien. Toe sy sestien was, het ek na haar toe gegaan en gesê: 'Ek het jou lief. Gee jou lewe vir My en volg My, want ek het jou vir 'n baie spesiale taak geroep.' Ek het haar hele lewe deur na haar geroep, maar sy wou nie luister nie. Sy het elke keer gesê: 'Ek sal U eendag dien. Ek het nie nou tyd vir U nie. Daar is nie non tyd nie, want my lewe en plesier is vir my belangriker. Ek het nie nou tyd om U te dien nie, Jesus. Ek sal U more dien.'
Maar daar was nooit 'n more nie, want sy het te lank gewag."

Die vrou het na Jesus geroep: "My siel word dag en nag gemartel. Daar is geen manier om hier uit te kom nie. Ek weet dat ek die wêreld bo U gekies het, Here. Ek wou rykdom hê en beroemd wees, en ek het al daardie dinge gehad. Ek kon koop net wat ek wou en ek was my eie baas. Ek was die mooiste en besgeklede vrou van my tyd. Ek het alles gehad wat ek begeer het, maar uitgevind dat ek niks na my dood kon saamneem nie. O Here, die hel is so verskriklik. Daar is geen rus nie en elke oomblik is 'n pyniging. Help my, Here!"

Sy het met groot verlange na Jesus gekyk en gesê: "Dierbare Here, as ek maar net na U geluister het! Ek sal tot in ewigheid berou hê. Ek hét beplan om U eendag te dien, want ek het gedink dat U maar net altyd vir my daar sou wees. Hoe verkeerd was ek tog nie! My skoonheid het my gesog gemaak. Ek het geweet dat God my tot bekering roep. Hy het my my hele lewe lank met sy liefde nadergetrek en ek het gedink dat ek Hom net soos al die ander kon gebruik — dat Hy ook maar net altyd daar sou wees. O ja, ek het die Here gebruik! Hy het so hard probeer om my sover te kry om Hom te dien, maar ek het gedink ek het Hom nie nodig nie. Hoe verkeerd was ek nie! Die Satan het begin om my te gebruik en ek het hom al meer en meer begin dien, totdat ek hom uitein- delik meer liefgehad het as vir God. Ek het die sonde liefge- had en wou nie na God terugkeer nie.

"Die Satan het my skoonheid en my geld gebruik en ek het later aan niks anders gedink as die mag wat hy my sou gee nie. En seifs in daardie tyd het die Here my nog nader getrek, maar ek het steeds gedink dat daar nog baie mores sou wees. Toe ry my motorbestuurder eendag in 'n huis vas en ek sterf in die ongeluk. Here, laat my asseblief hier wegkom!" Sy het haar benerige arms na Jesus uitgesteek en die vlamme het steeds om haar bly brand.

"Die oordeel is vas en ewig," het Jesus geantwoord.

Ons het verder geloop en ek kon sien dat sy gesig nat was van die trane. Ek het ook in my hart gehuil oor die verskrikkinge wat ek in die hel moes aanskou. "Liewe Heer," het ek gesê, "die lyding hier is te skrikwekkend. 'n Siel wat hier- natoe kom, het geen hoop, geen lewe, geen liefde meer nie.

Die hel is 'n werklikheid!" Daar is geen manier om hier uit te kom nie, het ek gedink. Sy moet vir ewig in die vlamme brand.

"Die tyd raak min," het Jesus gesê, "ons sal weer more terugkom."

My vriend, as jy in sonde lewe, bekeer jou asseblief. En as jy wedergebore is en jou rug op God gedraai het, bely jou sondes en keer terug na Hom. Lewe reg en neem standpunt in vir die waarheid. Word wakker voordat dit te laat is, dan sal jy vir ewig saam met die Here in die hemel wees.

Jesus het weer gepraat: "Die hel het 'n 'liggaam' soos dié van 'n mens. Sy lê op haar rug in die middel van die aarde. Die hel is soos 'n menslike liggaam gevorm en het baie plekke waar siele gemartel word.

"Onthou om vir die mense van die wêreld te vertel dat die hel 'n werklikheid is. Hier is reeds miljoene siele en hulle word nog daagliks meer. Die hel en die dood sal op die oordeelsdag in die poel van vuur gewerp word; dit sal die tweede dood wees.

Chapter 3: The Right Leg of Hell

I had not been able to sleep or eat since I was in hell the night before. Each day I relived hell. When I closed my eyes, all I could see was hell. My ears could not shut out the cries of the damned. Just like a television program, I relived all the things I had witnessed in hell over and over. Each night I was in hell, and each day I labored to find just the right words to bring this frightful thing to all the world.

Jesus appeared to me again and said, "Tonight we are going into the right leg of hell, My child. Don't be frightened, for I love you and I am with you. "

The face of the Lord was sorrowful, and His eyes were filled with great tenderness and deep love. Though those in hell were forever lost, I knew that He still loved them and would for all eternity.

"My child," He said, "God, our Father, gave each one of us a will so that we could choose whether we would serve Him or Satan. You see, God did not make hell for His people.

Satan deceives many into following him, but hell was made for Satan and his angels. It is not My desire, nor that of My Father, that anyone should perish." Tears of compassion ran down Jesus' cheeks.

He began to speak again, "Remember My words in the days ahead as I show you hell. I have all power in heaven and earth.' Now, at times it will seem to you that I have left you, but I have not. Also, at times we will be seen by the evil forces and lost souls, while at other times we will not be. No matter where we go, be at peace and fear not to follow Me."

We went on together. I followed closely behind Him crying. For days I had been crying, and I could not shake off the very presence of hell which was ever before me. I cried mostly inside. My spirit was very sad.

We arrived at the right leg of hell. Looking ahead, I saw that we were on a pathway which was dry and burned. Screams filled the dirty air, and the stench of death was everywhere. The odor was sometimes so repugnant that it made me sick to my stomach. Everywhere was darkness except for the light which emanated from Christ and the flaming pits, which dotted the landscape as far as I could see.

All at once, demons of all kinds were going past us. Imps growled at us as they went by. Demon spirits of all sizes and shapes were talking to each other. Out ahead of us, a big demon was giving orders to small ones. We stopped to listen, and Jesus said, "There is also an invisible army of evil forces that we do not see here-demons such as evil spirits of sickness."

"Go!" the larger demon said to the smaller imps and devils. "Do many evil things. Break up homes and destroy families. Seduce weak Christians, and mis-instruct and mislead as many as you can. You shall have your reward when you return.

"Remember, you must be careful of those who have genuinely accepted Jesus as their Savior. They have the power to cast you out. Go now across the earth. I have lots of others up there already and still have others to send. Remember, we are servants of the prince of darkness and of the powers of the air."

At that, the evil forms began to flee up and out of hell. Doors in the top of the right leg of hell opened and shut very fast to let them out. Also, some went up and out the funnel we had come down.

I will try to describe the looks of these evil beings. The one speaking was very large, about the size of a full-grown grizzly bear, brown in color, with a head like a bat and eyes that were set very far back into a hairy face. Hairy arms fell to his sides, and fangs came out of the hair on his face.

Another one was small like a monkey with very long arms and with hair all over his body.

His face was tiny, and he had a pointed nose. I could see no eyes on him anywhere.

Still another had a large head, large ears and a long tail, while yet one more was as large as a horse and had smooth skin. The sight of these demons and evil spirits, and the terrible odor that came from them, made me sick to my stomach. Everywhere I looked were demons and devils. The biggest of these demons, I learned from the Lord, were getting their orders straight from Satan.

Jesus and I walked on down the pathway until we came to another pit. Cries of pain, unforgettably sorrowful sounds, were everywhere. My Lord, what is next? I thought.

We walked directly past some of the evil beings, which didn't seem to see us, and stopped at another pit of fire and brimstone. In this next pit was a large-framed man. I heard him preaching the gospel. I looked in amazement to Jesus for an answer, for He always knew my thoughts. He said, "While he was on earth, this man was a preacher of the gospel. At one time he spoke the truth and served me."

I wondered what this man was doing in hell. He was about six feet tall, and his skeleton was a dirty, grayish color, like a tombstone. Parts of his clothing still hung on him. I wondered why the flames had left these torn and tattered clothes and had not burned them up.

Burning flesh was hanging from him, and his skull seemed to be in flames. A terrible odor came from him.

I watched the man spread his hands as if he were holding a book and begin to read Scriptures from the make-believe book. Again, I

remembered what Jesus had said: "You have all your senses in hell, and they are a lot stronger here." The man read Scripture after Scripture, and I thought it was good. Jesus said to the man with great love in His voice, "Peace, be still." Immediately, the man stopped talking and turned slowly to look at Jesus.

I saw the man's soul inside this skeletal form. He said to the Lord, "Lord, now I will preach the truth to all the people. Now, Lord, I'm ready to go and tell others about this place. I know that while I was on earth, I didn't believe there was a hell, nor did I believe You were coming again. It was what people wanted to hear, and I compromised the truth to the people in my church. "I know I didn't like anyone who was different in race or color of skin, and I caused many to fall away from You. I made my own rules about heaven and right and wrong. I know that I led many astray, and I caused many to stumble over Your Holy Word, and I took money from the poor. But, Lord, let me out, and I will do right. I won't take money from the church anymore. I have repented already. I will love people of every race and color."

Jesus said, "You not only distorted and misrepresented the Holy Word of God, but you lied about your not knowing the truth. The pleasures of life were more important to you than truth. I visited you Myself and tried to turn you around, but you would not listen. You went on your own way, and evil was your lord. You knew the truth, but you would not repent or turn back to Me. I was there all the time. I waited for you. I wanted you to repent, but you did not. And now the judgment has been set."

Pity was on the face of Jesus. I knew that if the man had listened to the Savior's call, he would not be here now. O people, please listen.

Jesus spoke to the backslider again, "You should have told the truth, and you would have turned many to righteousness with God's Word, which says that all unbelievers will have their part in the lake that burns with fire and brimstone.

"You knew the way of the cross. You knew the way of righteousness. You knew to speak the truth. But Satan filled your heart with lies, and you went into sin. You should have repented with sincerity, not halfway. My Word is true. It does not lie. And now it is too late, too late." At that, the man shook his fist at Jesus and cursed Him.

With sorrow, Jesus and I walked on to the next pit. The backslidden preacher was still cursing and angry at Jesus. As we walked past the pits of fire, the hands of the lost reached out to Jesus, and in pleading voices they called out to Him for mercy. Their bony hands and arms were gray-black from the burning-no live flesh or blood, no organs, only death and dying. Inside myself I was crying, O earth, repent. If you don't, you'll come here. Stop before it is too late.

We stopped at another pit. I felt such pity for all of them and such sorrow that I was physically weak and could hardly stand. Great sobs shook me. "Jesus, I hurt so inside," I said.

From the pit a woman's voice spoke to Jesus. She stood in the center of the flames, and they covered her whole body. Her bones were full of worms and dead flesh. As the flames flickered up around her, she raised her hands towards Jesus, crying, "let me out of here. I will give You my heart now, Jesus. I will tell others about Your forgiveness. I will witness for You. I beg You, please let me out!"

Jesus said, "My Word is true, and it declares that all must repent and turn from their sins and ask Me to come into their lives if they are to escape this place. Through My blood there is forgiveness of sins. I am faithful and just and will forgive all those who come to Me. I will not cast them out."

He turned, looked at the woman and said, "If you had listened to Me and had come to Me and repented, I would have forgiven you."

The woman asked, "Lord, is there no way out of here?"

Jesus spoke very softly. "Woman," He said, "you were given many opportunities to repent, but you hardened your heart and would not. And you knew My Word said that all whore mongers will have their part in the lake of fire. "

Jesus turned to me and said, "This woman had sinful affairs with many men, and she caused many homes to be broken apart. Yet through all this, I loved her still. I came to her not in condemnation but with salvation. I sent many of My servants to her that she might repent of her evil ways, but she would not. When she was a young woman, I called her, but she continued to do evil. She did many wrongs, yet I would have forgiven her if she had come to Me. Satan entered into her, and she grew bitter and would not forgive others.

She went to church just to get men. She found them and seduced them. If she had only come to Me, her sins would all have been washed away by My blood. Part of her wanted to serve Me, but you cannot serve God and Satan at the same time. Every person must make a choice as to whom they will serve.

"Lord," I cried, “give me strength to go on” I was shaking from my head to my feet because of the horrors of hell.

Jesus said to me, “Peace, be still”

"Help me, Lord” I cried. “Satan doesn't want us to know the truth about hell. In all my wildest dreams, I never thought that hell would be like this. Dear Jesus, when will this end?”

"My child,” Jesus replied, “only the Father knows when the end will come. Then He spoke to me again and said, "Peace, be still.” Great strength came upon me.

Jesus and I walked on through the pits. I wanted to pull each

person I passed from the fire and rush them to the feet of Jesus. I wept much inside. I thought to myself, I never want my children to come here.

At last, Jesus turned to me and said quietly, “My child, we will go to your home now. Tomorrow night we shall return to this part of hell.”

Back at my home I cried and cried. During the day I relived hell and the horror of all those people there. I told everyone I met during the day about hell. I told them that the pain of hell is beyond belief.

Those of you who read this book, please, I beg of you, repent of your sins. Call on Jesus and ask Him to save you. Call on Him today. Do not wait until tomorrow. Tomorrow may not come. Time is quickly running out. Fall on your knees and be cleansed from your sins. Be good to each other. For Jesus' sake, be kind and forgiving to one another.

If you are angry with someone, forgive him. No anger is worth going to hell for. Be forgiving as Christ forgives us of our sins. Jesus is able to keep us if we have a repentant heart and will let His blood cleanse us from all sin. Love your children, and love your neighbor as yourself.

The Lord of the churches says, "Repent and be saved!

Hoofstuk 3: Die "regterbeen" van die hel

Ek kon glad nie eet of slaap nadat ek daardie aand in die hel was nie, want die dinge wat ek daar gesien het, was gedurig voor my geestesoog. Ek het niks anders as die hel gesien as ek my oë toemaak nie en die krete van die verlorenes het dag en nag in my ore weerklink. Ek was elke nag in die hel en het in die dag hard moes werk om die regte woorde te vind om die werklikheid soos ek dit beleef het, aan die wêreld oor te dra.

Jesus het weer aan my verskyn en gesê: "Ons gaan vannag na die regterkant of 'regterbeen' van die hel, my kind. Moenie bang wees nie, want Ek het jou lief en ek is by jou."

Daar was hartseer op die Here se gesig en sy oë was vol teerheid en liefde. Ek het besef dat Hy die siele in die hel tot in ewigheid sou liefhê, al was hulle verlore.

"My kind," het Hy gesê, "God ons Vader, het vir elkeen van ons 'n wil gegee sodat ons self kan kies of ons Hom of die Satan wil dien. Want die Here het nie die hel vir sy mense gemaak nie. Die Satan mislei baie mense — en dan volg hulle hom — maar die hel is vir die Satan en sy engele gemaak. Dit is nie my wil, of die wil van my. Vader, dat enigeen verlore gaan nie." Trane van meegevoel het oor die Here se wange geloop.

Toe sê Hy: "Onthou my woorde in die dae wat kom, wan- neer Ek vir jou die hel wys: *'Ek beskik oor al die mag in die hemel en op aarde.'* Daar gaan tye wees waarop dit vir jou gaan voel of Ek jou verlaat het, maar Ek sal jou nié verlaat nie. Soms sal die bose magte en die verlore siele ons sien, maar daar sal ook tye wees waarop hulle ons nié sal kan sien nie. Waar ons ook al is, wees net rustig en volg My."

Daarop het ons saam verder gegaan. Ek het reg agter Jesus geloop en kon nie help om te huil nie. Ek het al dae lank gehuil en kon nie wegkom van die teenwoordigheid van die hel nie. Ja, ek was baie hartseer.

Ons het by die "regterbeen" van die hel aangekom. Ek het voor my gekyk en 'n dor, droë paadjie gesien. Die lug was vuil en daar het 'n doodsreuk oor alles gehang. Die stank was met tye so oorweldigend dat ek daarvan wou naar word. Dit was ook nie vir 'n oomblik stil nie, want ons kon die gille en krete van die verlorenes aanhoudend om ons hoor. Dit was pikdonker buiten vir die lig wat uit Christus gestraal het. En dan het die putte om ons ook in die donker gegloei.

Ons is skielik deur 'n hele klomp duiwels verbygesteek.
Hulle was besig om met mekaar te praat, en voor ons was daar 'n groot demoon wat skynbaar besig was om vir die ander opdragte te gee. Ons het gaan staan om te luister, en Jesus het gesê:

"Daar is ook nog 'n onsigbare bose leër wat ons nie nou hier sien nie en wat bestaan uit demone soos bose geeste van siekte."

"Gaan!" het die groot demoon vir die ander gesê. "Gaan doen baie bose dinge. Vernietig gesinne. Lei swak Christene in die versoeking en mislei soveel mense as wat julle kan. Julle sal beloon word as julle terugkom.

"Onthou om versigtig te wees vir dié wat Jesus regtig as hulle Verlosser aangeneem het. Hulle het die gesag om julle te verdryf. Gaan deurkruis nou die aarde. Ek het baie ander wat alreeds bo is, en daar is baie wat ek nog moet stuur. Onthou, ons is dienaars van die heerser van duisternis en die magte van die lug."

Die bose geeste en duiwels is daarna by ons verby op pad na die wêreld. Hulle het by deure aan die bokant van die regterkant van die hel uitgegaan. Ander het weer by die ton- nel waardeur ons gekom het, uitbeweeg.

Ek sal probeer beskryf hoe die bose figure gelyk het. Die een wat die opdrag gegee het, was baie groot — omtrent so groot soos 'n beer. Hy was bruin, met 'n kop soos dié van 'n vlermuis en oë ver agter in sy harige kop. Sy harige arms het langs sy sye gehang en hy het slagtande gehad.

Dan was daar 'n kleiner een, omtrent so groot soos 'n aap, met lang arms, 'n klein gesig en 'n skerp neus. Hy was baie harig en dit het glad nie eers gelyk of hy oë het nie.

'n Derde een het 'n groot kop, groot ore en 'n lang stert gehad. Ek het ook een wat so groot was soos 'n perd, daar gesien. Ek het skoon siek gevoel by die aanskoue van dié bose magte en die stank wat van hulle gekom het, het my naar gemaak. Oral om my kon ek duiwels en demone sien. Die grootstes, het die Here Jesus vir my gesê, het hulle opdragte direk van die Satan ontvang.

Jesus en ek het al met die paadjie langs gestap, tot by nog 'n put. Weer eens het die krete van die verlore siele deur die donker lug weerklink. Here, wat nou? het ek gedink.

Ons het naby een van die bose wesens verbygestap, maar ek het die indruk gekry dat hy ons nie sien nie. Daar was 'n groot mansfiguur in die put waar ons gaan staan het. Hy was besig om die evangelie te verkondig. Ek het stom-verbaas na die Here Jesus gekyk en Hy het geantwoord: "Hierdie man het die evangelie verkondig toe hy op die aarde was. Daar was 'n tyd toe hy die waarheid gepraat en My gedien het."

Ek het gewonder wat hy dan in die hel doen. Hy was seker so 1,8 meter lank en sy geraamte was 'n dooie grys kleur. Hy het nog ou vodde-klere aangehad en ek het my verwonder dat die vlamme nog nie sy klere heeltemal weggebrand het nie. Stukke brandende vleis het aan die bene voor my gehang en hy het te walglik vir woorde geruik.

Die man het sy hande oopgehou asof hy 'n boek vashou en begin om Skrifgedeeltes uit sy "boek" voor te lees. Ek het ont- hou dat Jesus gesê het dat 'n mens se sintuie in die hel beson- dër skerp is.

Die man het die een Skrifgedeelte na die ander gelees. Ek het gedink dat dit goed is, maar Jesus het hom met 'n stem vol liefde beveel om stil te bly. Daarop het die man stilgebly en omgedraai.

Ek het sy gees binne-in die geraamte gesien. Hy het na Jesus gekyk en vir Hom gesê: "Here, ek sal nóú die waarheid aan die wêreld bring. Ek is gereed om terug te gaan en vir die mense van hierdie plek te vertel. Ek weet dat ek nie in die bestaan van die hel geglo het toe ek nog op die aarde was nie. Ek het ook nie geglo dat U weer kom nie. Ek het geluister na wat die mense wou he en die waarheid na die agtergrond verskuif.

"Ek het nooit van mense gehou wat anders as ek of van 'n ander volk was nie, en ek het baie van U af weggelei. Baie mense het as gevolg van my oor u Woord gestruikel, en ek het geld by die armes geneem. Maar, Here, laat my tog net hier uitkom, dan sal ek reg lewe. Ek sal nie meer die kerk se geld vat nie. Ek het alreeds berou oor my sondes. Ek sal mense van under volke ook lief

hê."

"Jy het nie net die Heilige Woord van God verdraai en ver- keerd oorgedra nie, maar jy het gelieg toe jy gesê het jy ken nie die waarheid nie. Die plesier van die lewe was vir jou be- langriker as die waarheid. Ek her jou self besoek en probeer om jou tot inkeer te bring, máar jy wou nie luister nie. Jy het jou eie pad geloop en die bose het jou beheer. Jy het die waarheid geken, maar geweier om terug te keer na My toe. Ek was die hele tyd hier. Ek het vir jou gewag. Ek wou hê jy moes jou bekeer, maar jy het nie. En nou staan die oordeel vas."

Jesus se gesig was vol jammerte en ek het besef dat die man beslis nie hier sou gewees het as hy na Jesus geluister het nie. Liewe leser, luister asseblief na Hom!

Toe praat Hy weer met die man: "Jy moes die waarheid gepraat het, dan sou jy baie deur die Woord van God tot geregtigheid gelei het, want daar staan dat alle ongelowiges in die poel van vuur en swael sal brand.

"Jy het die pad van die kruis geken. Jy het die waarheid geken. Maar die Satan het jou hart vol leuens gepomp en jy het jou aan die sonde oorgegee. Jy moes jou sonde met 'n opregte hart bely het, en nie sommer so oppervlakkig nie. My Woord is waar en lieg nie. En nou is dit te laat. .. te laat." Toe die man dit hoor, het hy sy vuis gebal en Jesus gevloek.

Ons het met swaar harte na die volgende put geloop, met die man se vloeke nog steeds in die agtergrond. Oral langs die pad het verlore siele hulle benerige hande na Jesus uitgesteek en om genade gepleit. Die hande en arms was swartgrys ge- brand. Bekeer julle, het ek in my hart gepleit. Want as julle dit nié doen nie, sal julle hierheen kom.

Ons het by nog 'n put gaan staan. Ek was so jammer vir al- mal om my, dat ek begin swak voel het en omtrent nie meer kon staan nie. Ek kon ook nie die snikke keer nie en het vir die Here daarvan vertel.

'n Vrouestem het uit die put met Jesus gepraat. Sy het in die middel van die vlamme gestaan. Daar was wurms op haar geraamte en sy het haar hande na Jesus uitge- steek en gepleit: "Laat my asseblief hier uitkom, Jesus. Ek sal nou my hart vir U gee. Ek sal vir ander van u vergifnis vertel en vir u getuig. Ek smeek U, laat my asseblief net uitkom!"

"My Woord is waar," het Jesus geantwoord, "en daarin staan dat die mens hom moet bekeer en My in sy lewe moet innooi as hy uit hierdie plek wil bly. Danksy my bloed is daar vergifnis van sonde. Ek is getrou en regverdig en sal elkeen wat na My toe kom, vergewe. Ek sal hulle nie wegwys nie."

Hy het na die vrou gekyk en toe weer gesê: "As jy na My geluister het, na My toe gekom het en jou bekeer het, sou Ek jou vergewe het."

"Here, is daar dan geen manier om hier uit te kom nie?" het sy

weer gevra.

Hy het sag geantwoord: "Vrou, jy het baie geleenthede gehad om jou te bekeer, maar jy het jou hart verhard en geweier om dit te doen. En jy het ook geweet dat My Woord sê dat almal wat onsedelik lewe, in die poel van die vuur sal beland."

Toe draai Hy na my en sê: "Hierdie vrou het baie verhou- dings met mans gehad en 'n hele klomp huise verwoes. En tog het Ek haar nog steeds liefgehad. Ek het haar nie ver- oordeel nie, maar wou haar red. Ek het baie dienaars na haar toe gestuur om haar te waarsku, maar sy wou nie luister nie. Sy was nog jonk toe ek haar die eerste keer geroep het, maar sy het maar met haar sonde voortgegaan. Sy het baie verkeerde dinge gedoen, maar ek sou haar vergewe het as sy maar net na My toe gekom het. Maar die Satan het beheer oor haar gekry en sy het verbitterd geraak.

"Sy het net kerk toe gegaan om nuwe mans te lok en te verlei. As sy maar net na My toe gekom het, sou Ek haar sondes met my bloed weggewas het. 'n Deel van haar hart wou My graag dien, maar 'n mens kan nie die Here én die Satan gelyktydig dien nie. Elke mens moet kies wie hy wil dien."

"Here," het ek uitgeroep, "gee my asseblief die krag om aan te gaan." Teen daardie tyd het ek van kop tot tone gebewe oor alles wat ek moes aanskou.

"Wees net rustig, wees stil," het Hy geantwoord.

"Help my, Here!" het ek weer geroep. "Die Satan wil nie hê ons moet die waarheid omtrent die hel ken nie. Ek het nie eers in my wildste drome kon dink dat die hel so lyk nie. Liewe Jesus, waar gaan dit eindig?"

"My kind," het Hy geantwoord, "net die Vader weet wan- neer die einde kom." Toe praat Hy weer met my en sê: "Wees rustig, wees stil." En skielik was ek weer sterk.

Ons het tussen die putte deurgeloop. Ek wou die siele so graag daar uithelp en hulle voor die voete van Jesus neersit. Ek het in my hart gehuil en gehoop dat my kinders nooit na dié verskriklike plek toe sou gaan nie.

Toe sê Jesus: "My kind, ons sal nou huis toe gaan. Ons kom móreaand na dié deel van die hel toe terug."

Ek kon nie ophou huil nadat ek by die huis gekom het nie. Ek het in die dag die verskrikkinge van die hel herleef en vir almal daarvan vertel.

Liewe leser, ek pleit dat jy jou sal bekeer. Roep Jesus aan en vra Hom om jou te red. Roep Hom vandag aan. Moenie tot more wag nie, want die tyd raak min. Daar is dalk nie 'n *more* nie. Staan op jou knieë en word van jou sondes gerei- nig. Om Jesus ontwil, wees tog vriendelik en verge wens- gesind teenoor

mekaar.

As jy vir iemand kwaad is, vergewe hom. Dis nié die moeite werd om hel toe te gaan omdat jy kwaad is nie. Wees net so vol vergifnis as wat Christus — Hy wat ons sondes vergewe — is. Jesus kan vir ons sorg as ons harte vol opregte berou is. Hy sal ons ook deur sy bloed skoon was. Sorg dat jy jou kinders en jou naaste net so lief as jouself het.

Die Here van die kerk sê: "Bekeer julle en word gered!"

Chapter 4: More Pits

The next night Jesus and I went again into the right leg of hell. I saw as before the love Jesus had for the souls that are lost in hell. And I felt His love for me and for all those who were on earth.

"Child," He said to me, "it is not the Father's will that anyone perish. Satan deceives many, and they follow him. But God is forgiving. He is a God of love. If these had truly come unto the Father and repented, He would have forgiven them." Great tenderness covered Jesus' face as He spoke.

Again we walked among the flaming pits and passed by more people in the torments I described earlier. My Lord, my Lord, such horrors! I thought. On and on we walked past many, many souls burning in hell.

All along the pathway burning hands reached out to Jesus. There were only bones where the flesh should have been-a grayish mass with burning and decayed flesh hanging in shreds. Inside each frame of their skeleton form was a dirty-gray mist-soul caught inside a dry skeleton forever. I could tell by their cries that they felt the fire, the worms, the pain, the hopelessness. And their cries filled my soul with a grief so great I cannot describe it. If only they had listened, I thought, they would not be here.

I knew that the lost in hell had all their senses. They remembered all that was ever told them. They knew there was no way out of the flames and that they were lost forever. Yet, without hope, they still hoped as they cried out to Jesus for mercy.

We stopped at the next pit. It was exactly like all the others. Inside it was the form of a woman, which I knew by her voice. She cried out to Jesus for deliverance from the flames.

Jesus looked on the woman with love and said, "While you were on earth, I called you to come to ,I Me. I pleaded with you to get your heart right with I Me before it was too late. I visited you many times j in the midnight hour to tell you of My love. I wooed! you, loved you and drew you to Me by My Spirit.

"Yes Lord,' you said, 'I will follow You,' With your lips you said you loved Me, but your heart did not mean it. I knew where your heart was. I often sent my messengers to you to tell you to repent of your sins and come to Me, but you would not hear Me. I wanted to use you to minister to others, to help others to find Me. But you wanted the world and not Me. I called you, but you would not hear Me, nor would you repent of your sins."

The woman said to Jesus, "You remember, Lord, how I went to church and was a good woman. I joined the church. I was a member

of Your church. I knew Your call was on my life. I knew I had to obey that call at all costs, and I did."

Jesus said, "Woman, you are still full of lies and sin. I called you, but you would not hear Me! True, you were a member of a church, but being a church member did not get you to heaven. Your sins were many, and you did not repent. You caused others to stumble at My Word. You would not forgive others when they hurt you. You pretended to love and serve Me when you were with Christians, but when you were away from Christians, you lied, cheated and stole. You gave heed to seducing spirits and enjoyed your double life. You knew the straight and narrow way."

"And," Jesus said, "you also had a double tongue. You talked about your brothers and sisters in Christ. You judged them and thought you were holier than they, when there was gross sin in your heart. This I know, you would not listen to My sweet Spirit of compassion. You judged the outside of a person, without regard to the fact that many were children in the faith. You were very hard.

"Yes, you said you loved Me with your lips, but your heart was far from Me. You knew the ways of the Lord and you understood. You played with God, and God knows all things. If you had sincerely served God, you would not be here today. You cannot serve Satan and God at the same time."

Jesus turned to me and said, "Many in the last days will depart from the faith, giving heed to seducing spirits and will serve sin. Come out from among them, and be separate. Walk not in the way with them." As we walked away, the woman began to curse and swear at Jesus. She screamed and cried with rage. We walked on. I was so weak in body.

In the next pit was the form of another skeleton. I smelled the odor of death even before we arrived. This skeleton looked the same as the others.

I wondered what this soul had done that it should be lost and hopeless, with no future except an eternity in this dreadful place. Hell is for eternity. As I heard the crying of the souls in torment, I cried too.

I listened as a woman spoke to Jesus from the flames of the pit. She was quoting the Word of God. "Dear Lord, what is she doing here?" I asked.

"Listen," said Jesus.

The woman said, "Jesus is the Way, the Truth and the Life. No man comes to the Father but by Him. Jesus is the Light of the World. Come to Jesus, and He will save you."

When she spoke, many of the lost souls around her listened. Some swore and cursed at her. Some told her to stop. Still others said, "Is

there really hope?" or "Help us, Jesus." Great cries of sorrow filled the air.

I didn't understand what was happening. I did not know why the woman was preaching the gospel here.

The Lord knew my thoughts. He said, "Child, I called this woman at the age of thirty to preach My Word and to be a witness of the gospel. I call different ones for different purposes in My body. But if man or woman, boy or girl doesn't want My Spirit, I will depart.

"Yes, she did answer My call for many years, and she grew in the knowledge of the Lord. She learned My voice, and she did many good works for Me. She studied the Word of God. She prayed often, and she had many prayers answered. She taught many people the way of holiness. She was faithful in her house.

"The years went by until one day she found out that her husband was having an affair with another woman. And even though he asked for forgiveness, she grew bitter and would not forgive him and try to save her marriage. True, her husband was wrong, and he did commit a very grave sin.

"But this woman knew My Word. She knew to forgive, and she knew that with every temptation there is a way of escape. Her husband asked her to forgive him. She would not. Instead, anger took root. Anger grew inside her. She would not turn it over to Me. She turned more bitter each day and said in her heart, 'Here I am serving God all the way, and my husband is running around with another woman! 'Do you think that is right?' She said to Me.

"I said, 'No, it is not right. But he came to you and repented and said he would never do that again.

"I told her, 'Daughter, look inside yourself, and see that you have caused this yourself”

"'Not me, Lord,' she said, 'I am the holy one, and he is the sinful one.' She would not listen to Me.

"Time went on, and she wouldn't pray to Me or read the Bible. She became angry not only at her husband, but also at those around her. She quoted the Scriptures, but she would not forgive him.

"She would not listen to Me. Her heart grew bitter, and great sin entered in. Murder grew in her heart where love had once been. And one day, in her anger, she killed her husband and the other woman. Satan then took her over completely, and she killed herself. "

I looked at that lost soul that had given up Christ and condemned her soul forever to the flames and the pain. I listened as she responded to Jesus. "I will forgive now, Lord,” she said. "Let me out. I will obey You now. See, Lord, I am preaching Your Word now. In an hour demons will come to take me to be tormented even worse. For hours they will torture me. Because I was preaching your Word, my

torments are worse. Please, Lord, I beg You to let me out."

I cried with the woman in the pit and asked the Lord to please keep me from all bitterness of heart. "Don't let me allow hatred to come into my heart, Lord Jesus," I said.

"Come, let us go on," Jesus said.

In the next pit was the soul of a man wrapped in its skeleton form, crying out to Jesus. "Lord," he cried, "help me to understand why I am here."

Jesus said, "Peace, be still. You understand why you are here."

"Let me out, and I will be good," the man begged.

The Lord said to him, "Even in hell you are still lying. "

Jesus then turned to me and said, "This man was 23 years old when he came here. He would not listen to My gospel. He heard My Word many times and was often in My house. I drew him by My Spirit unto salvation, but he wanted the world and its lust. He liked to drink and would not heed My call. He was raised in the church, but he would not commit himself to Me. One day he said to Me, 'I will give my life to You one day, Jesus.' But that day never came. One night after a party, he was in a car wreck and was killed. Satan deceived him to the very end.

"He was killed instantly. He would not listen to My call. Others were also killed in the accident. Satan's work is to kill, steal and destroy. If only this young man had listened! It is not the Father's will that any perish. Satan wanted this man's soul, and he destroyed it through carelessness, sin and strong drink. Many homes and lives are destroyed every year because of alcohol."

If people could only see that the lusts and desires of the world are only for a season! If you come to the Lord Jesus, He will deliver you from strong drink. Call on Jesus, and He will hear you and help you. He will be your friend. Remember He loves you, and He also has the power to forgive your sins.

Married Christians, Jesus warns that you must not commit adultery. And desiring someone of the opposite sex, even when you don't commit adultery, could be adultery in your heart.

Young people, stay away from drugs and sex sins. If you have sinned, God will forgive you. Call on Him now while there is still time. Find strong Christian adults, and ask them if you can talk with them about your problems. You will be glad that you took the time now in this world before it is too late.

Satan comes as an angel of light to deceive the world. No wonder the sins of the world look tempting to this young man, even though he knew God's Holy Word. One more party, he thought, Jesus will understand. But death has no mercy. He waited too late.

I looked at the soul of the man, and I was reminded of my own

children. "Oh God, may they serve You!" I know that many of you who are reading this have loved ones, maybe children, that you do not want to go to hell. Tell them about Jesus before it is too late. Tell them to repent of their sins and that God will forgive them and make them holy.

The man's cries rang inside me for days. I will never forget his cries of regret. I remember the flesh hanging and burning in the flames. I cannot forget the decay, the smell of death, holes where eyes once were, the dirty-gray souls and the worms that crawled through the bones. The form of the young man raised his arms toward Jesus pleadingly as we walked away toward the next pit.

"Dear Lord," I prayed, "give me the strength to go on.

I heard a woman's voice crying out in desperation. Cries of the dead were everywhere.

Soon we came to the pit where the woman was. She was pleading with all her soul for Jesus to take her out of there. "Lord," she said, "haven't I been here long enough? My torment is more than I can bear. Please, Lord, let me out!" Sobs shook her form, and such pain was in her voice. I knew she was suffering greatly.

I said, "Jesus, is there nothing You can do?"

Jesus then spoke to the woman. "While you were on earth," He said, "I called and called for you to come to Me. I pleaded with you to get your heart right with Me, to forgive others, to do right, to stay out of sin. I even visited you in the midnight hour and drew you by My Spirit time after time. With your lips you said you loved Me, but your heart was far from Me. Didn't you know that nothing can be hidden from God? You fooled others, but you could not fool Me. I sent still others to tell you to repent, but you would not listen. You would not hear, you would not see, and in anger you turned them away. I placed you where you could hear My Word. But you would not give your heart to Me.

"You were not sorry, nor were you ashamed of what you were doing. You hardened your heart and turned Me away. Now you are lost and forever undone. You should have listened to Me."

At this, she looked at Jesus and began to swear and to curse God. I felt the presence of evil spirits and knew that it was they who were cursing and swearing. How sad to be lost forever in hell! Resist the devil while you still may, and he will flee from you.

Jesus said, "The world and all that is in it will pass away, but my words will not pass away."

Hoofstuk 4: Nog vuurputte

Jesus en ek het die volgende aand weer na die regterkantste deel van die hel gegaan. En ek het, net soos tevore, gesien hoe groot sy liefde vir al die verlore siele in die hel is.

"Kind," het Hy vir my gesê, "dit is nie my Vader se wil dat enigeen verlore gaan nie. Die Satan mislei baie mense, en hulle glo hom. Maar daar is vergifnis by God. Hy is 'n God van liefde. As hulle na die Vader gegaan en hulle sondes voor Hom bely het, sou Hy hulle vergewe het." Sy gesig het van teerheid gestraal terwyl Hy gepraat het.

Ons het weer tussen die vuurputte, byna soos klein poele van vuur, deurgeloop. Oral om ons was mense en hulle ly- ding was verskriklik om te aanskou. *Here, soveel ellendel* het ek gedink. Ons het aangestap tussen al die brandende siele deur.

Hulle het hulle brandende hande na Jesus uitgesteek. Die bene van hul arms was oop en kaal. Stukke brandende en halfontbinde vleis het in repe aan die bene gehang. Alles was 'n doodse, grys kleur. In elke geraamte kon ek 'n vuilgrys siel — 'n mistige, gryserige massa — sien. Ek het besef dat daardie siele vir ewig in die droë geraamtes vasgevang was. Aan hulle wanhoopskrete kon ek hoor dat hulle intens bewus was van die wurms, die vuur, die pyn en die ontsettende hopeloosheid. 'n Oneindige en onbeskryflike hartseer het in my binneste opgewel. As hulle maar net geluister het, het ek gedink, dan sou hulle nie hier gewees het nie.

Ek het geweet dat die verlorenes in die hel steeds by hulle voile positiewe is. Hulle onthou alles wat vir hulle gesê is. Hulle weet ook dat hulle vir ewig verlore is en dat daar geen manier is om uit die verskrikking verlos te word nie. En tog het hulle, teen alle hoop in, steeds om genade gesmeek en na Jesus aanhou roep.

Ons het by die volgende vuurput gaan staan. Dit was net soos al die ander. Ek kon 'n vroulike vorm daarbinne onderskei en het die stem herken. Sy het na Jesus geroep om haar uit die vlamme te red.

Hy het met liefde na haar gekyk en toe gesê: "Ek het jou so dikwels op aarde na my My toe geroep. Ek het by jou gepleit om jou saak met My reg te maak voor dit te laat is. Ek het jou keer op keer in die nag besoek en vir jou vertel dat Ek jou liefhet. Ek het jou van my liefde verseker, dit aan jou bewys en jou deur my Gees na My toe geroep.

" 'Ja, Here," het jy gesê, 'ek sal U volg.' Jy het met jou mond gesê dat jy My liefhet, maar dit nie met jou hart bedoel nie. Ek het geweet waar jou hart was. Ek het talle boodskappers ge- stuur om vir jou te sê om jou te bekeer en na My toe te kom, maar jy wou nie luister nie. Ek wou jou gebruik om ander te bedien, om ander na My toe te lei. Maar jy wou die wêreld hê — nie vir My nie. Ek het na jou geroep, maar jy

wou My nie hoor nie en jy wou jou ook nie bekeer nie."

"Maar, Here," het die vrou geantwoord, "U onthou mos dat ek kerk toe gegaan het. Ek was 'n goeie vrou. Ek was 'n lidmaat van U kerk. Ek het geweet U het my geroep en ek het ook geweet dat ek U stem tot elke prys moes gehoorsaam — en ek hét."

"Jy is nog steeds so vol leuens!" het Jesus gesê. "Ek het na jou geroep, maar jy wou My nie hoor nie. Ja, dis waar dat jy 'n lidmaat van die kerk was, maar 'n mens kom nie in die hemel omdat jy 'n lidmaat is nie. Jy het baie sondes gehad en geweier om jou te bekeer. Jy het ander laat struikel. Jy wou ook nie ander mense vergewe as hulle jou seergemaak het nie. As jy saam met Christene was, het jy voorgegee dat jy My liefhet, maar as jy nie by hulle was nie, het jy gelieg, bedrieg en gesteel. Jy het na verleidende geeste geluister en jou dubbele lewe geniet. En dit terwyl jy die smal weg geken het.

"Jy het ook 'n dubbele tong gehad," het Jesus voortgegaan.

"Jy het oor jou broers en susters in Christus gepraat. Jy het hulle geoordeel, geglo dat jy beter en heiliger as hulle was, en al die tyd was daar verskriklike sonde in jou hart. Ek weet dit, want jy wou nie na my dierbare Gees van genade luister nie.
Jy het die mense op grond van hulle uiterlike geoordeel en nie eers daaraan gedink dat baie van hulle gelowige kinders van God was nie. Jy was baie hard.

"Ja, jy hét met jou mond gesê dat jy My liefhet, maar jou hart was ver van my af. Jy het die weg van die Here geken en verstaan. Jy het met God gespeel — en Hy weet alles. As jy Hom met 'n opregte hart gedien het, sou jy nie vandag hier gewees het nie. Jy kan nie die Here en die Satan gelyktydig dien nie."

Jesus het na my gedraai en gesê: "Daar is baie wat in die laaste dae van die ware geloof afvallig sal word. Hulle sal na verleidende geeste luister en die sonde dien. Kom weg van hulle af en wees anders as hulle. Moenie saam met hulle gaan nie." Ons het weggestap en die vrou het begin om Jesus te vloek. Sy het van woede geskree en ons het aangestap. Ek het baie swak gevoel.

Daar was nog 'n geraamte-vorm in die volgende vuurput. Die doodsreuk het my bereik nog voor ons daar was. Die ge- raamte het net soos al die ander gelyk en ek het gewonder wat hy of sy gedoen het om só verlore te wees, om geen toekoms buite dié plek van verskrikking te hê nie. Die hel is 'n plek waar jy tot in ewigheid is. Ek het die angskrete van die siele wat in soveel ellende was, gehoor — en self ook gehuil.

Toe praat 'n vrouestem uit die vuurput met Jesus. Sy het uit die Bybel aangehaal. "Liewe Here, wat doen sy dan hier?" het ek gevra.

"Luister," het Jesus geantwoord.

"Jesus is die Weg en die Waarheid en die Lewe," het sy

voortgegaan. "Geen mens kom na die Vader toe tensy dit deur Hom is nie. Jesus is die Lig van die wêreld. Kom na Jesus, dan sal Hy jou red."

Baie van die verlore siele om haar het geluister. Party het haar gevloek, en ander het gesê sy moet stilbly. Daar was ook dié wat bly sê het: "Is daar regtig hoop?" Of: "Help ons, Jesus." Hulle krete van ellende het deur die lug geklink.

Ek het nie verstaan wat aangaan nie, want ek kon nie ver- staan hoekom die vrou dan *hier* was as sy die evangelie verkondig nie.

Die Here het geweet wat in my gedagtes aangaan. Daarom het Hy gesê: "My kind, Ek het hierdie vrou geroep toe sy der- tig was, haar geroep om my Woord te verkondig en 'n getuie vir die evangelie te wees. Ek roep verskillende mense om ver- skillende dinge binne my liggaam op aarde te doen. Maar as daardie man of vrou, die seun of dogter, nie my Gees wil hê nie, sal Ek van hom wyk.

"Ja, sy hét geantwoord en vir baie jare lank het haar kennis van die Here toegeneem. Sy het my stem leer ken en baie goeie dinge vir My gedoen. Sy het ook die Woord van God bestudeer. Sy het dikwels gebid en baie van haar gebede is beantwoord. Sy het baie mense die weg tot heiligheid geleer. Sy was ook in haar huis getrou.

"Toe vind sy op 'n dag uit dat haar man 'n verhouding met 'n ander vrou het. Hy het haar gevra om hom te vergewe, maar sy was verbitterd en wou hom nie vergewe of probeer om haar huwelik te red nie. Dis waar dat haar man verkeerd was, en hy hét 'n verskriklike sonde gedoen.

"Maar sy vrou het my Woord geken. Sy het geweet dat sy moes vergewe en sy het ook geweet dat daar by elke versoe- king ook 'n uitweg — die régte uitweg — is. Haar man het haar gevra om hom te vergewe, maar sy wou nie. Die bitter- heid en woede in haar binneste was te groot en sy het geweier om dit aan My oor te gee. Haar bitterheid het dag na dag meer geword en sy het in haar hart gesê: 'Hier dien ek die Here al die jare, en intussen flankeer my man met 'n ander vrou! Dink U dit is reg?' het sy vir My gevra.

" 'Nee,' het Ek gesê, 'dit is beslis nie reg nie. Maar hy het na jou toe gekom want hy het berou gehad, en hy het gesê dat hy dit nooit weer sal doen nie.'

"Ek het ook vir haar gesê: 'My kind, gaan kyk na jouself, dan sal jy sien dat *jy* die oorsaak hiervan is.'

" 'Nee, Here,' het sy geantwoord. 'Ek is dan die heilige een, en *hy* die een wat sonde doen.' Sy wou nie na my luister nie.

"So het die tyd verbygegaan. Sy wou nie meer haar Bybel lees of bid nie. Sy was nie net vir haar man kwaad nie, maar vir almal om haar. Sy het nog aangehou om die Skrif aan te haal, maar sy wou nie vergewe nie.

"Sy wou ook nie na My luister nie. Haar hart was vol bit- terheid

en die sonde het 'n plek in haar lewe gekry. Waar haar hart vroeër vol liefde was, was daar nou net moord. Totdat sy op 'n dag haar man en die ander vrou vermoor het. Toe neem die Satan heeltemal oor, want sy het daarna ook selfmoord gepleeg."

Ek kon maar net staar na die verlore siel wat Christus prys- gegee en haar siel vir ewig aan die vlamme en die pyn oorgegee het. Ek het gehoor hoe sy na die Here Jesus roep: "Ek sal nóú vergewe, Here! Laat my asseblief hier uit! Ek sal nóú na U luister. Kyk, Here, ek verkondig nou u Woord. Oor 'n uur kom 'n klomp demone my haal om my te martel. Hulle martel my ure lank — ek moet meer as die ander ly, want ek het u Woord verkondig. Asseblief, Here, ek smeek U, laat my log hier uit!"

Ek het saam met die vrou gehuil en die Here Jesus gevra om my van bitterheid te bewaar. "Here, moet asseblief nie toe- laat dat haat ooit in my hart vastrapplek kry nie," het ek ge- smeek.

"Kom ons gaan verder," het Jesus gesê.

In die volgende poel kon ek die vorm van 'n man uitmaak. Hy het hard na Jesus geroep en gevra: "Here, help my tog om te verstaan waarom ek hier is!"

"Maar jy weet dit mos," het Jesus geantwoord.

"Laat my asseblief hier uitkom, dan sal ek goed wees," het hy gesmeek.

Maar die Here se antwoord was: "Selfs in die hel is jy nog steeds besig om te lieg."

Toe draai Hy na my en sê: "Hierdie man was 23 toe hy hiernatoe gekom het. Hy wou nie na die evangelie luister nie. Hy het my Woord baie keer gehoor en was dikwels in my huis. Ek bet hom deur my Gees tot verlossing geroep, maar hy wou die wêreld en die dinge van die wêreld hê. Hy het baie gedrink en wou nie na my stem luister nie. Hy het wel in 'n Christelike huis grootgeword, maar wou nie sy hart vir My gee nie. Hy het een keer vir my gesê: 'Jesus, ek sal eendag my hart vir U gee,' maar daardie dag het nooit aangebreek nie. Hy was een aand na 'n partytjie in 'n motorongeluk, en het in die botsing gesterf. Die Satan het hom tot die einde toe nog mislei.

"Hy is op slag dood. Hy wou nie na my stem luister nie. Daar het nog ander mense ook in die ongeluk gesterf. Dit is die Satan se werk om dood te maak, te steel en te vernietig. As hierdie jongman maar net geluister het! Dit is nie die Vader se wil dat enigeen verlore gaan nie. Die Satan wou dié man se siel gehad het, en hy het hom deur drank, sonde en onverskil- ligheid vernietig. Daar is soveel huise en lewens wat jaarliks deur alkohol vernietig word."

As mense maar net kon insien dat die begeerlikhede van die wêreld van korte duur is! As jy na die Here Jesus toe gaan, sál Hy jou van drank verlos. Roep Hom aan, want Hy sal jou hoor en help. Hy

wil jou vriend wees. Onthou, Hy het jou lief en Hy het ook die mag om jou sondes te vergewe.

As jy getroud is, wil die Here Jesus jou waarsku om nie owerspel te pleeg nie. Selfs al begeer jy net iemand anders in jou hart en al is daar geen fisiese verhouding tussen jou en die ander persoon nie, het jy reeds in jou hart owerspel gepleeg.

Jongmense, bly tog weg van dwelms en seks! Onthou, die Here sal jou vergewe as jy alreeds gesondig het, maar dan moet jy Hom nóú aanroep, terwyl daar nog tyd is. Gaan praat met volwasse Christene, vind uit of jy jou probleme met hulle kan bespreek. Jy sal baie bly wees dat jy dit nóú, terwyl daar nog vir jou tyd in hierdie wêreld oor is, gedoen het. Nou, voordat dit te laat is.

Die Satan kom as 'n engel van die lig na die wêreld om al- mal te mislei. Dit is geen wonder dat die sondes van die wêreld vir dié jongman mooi en begeerlik gelyk het, selfs al het hy die Woord van God geken nie. Hy het seker gedink hy sou nog net één partytjie bywoon, dat Jesus sou verstaan. Maar die dood het geen genade nie ... en hy het gewag tot dit klaar te laat was.

Ek het na die siel van die man voor my gekyk en aan my eie kinders gedink. "O Here, mag hulle U tog dien!" Ek weet dat baie van die lesers wat nou hier lees, ook kinders en ander dierbares het wat hulle nie graag sou wou sien hel toe gaan nie. Vertel vir hulle van Jesus en doen dit voor dit te laat is. Sê vir hulle om hulle sondes te bely; vertel hulle dat God hulle sal vergewe en hulle heilig sal maak.

Die man se noodkrete het vir dae lank nog in my ore weerklink en ek sal nooit, ooit sy berouvolle stem vergeet nie. Ook nie die reuk van die brandende vleis wat in die lug bly hang het nie. Nee, nooit sal ek die verrotting, die doodsreuk, die gate waar daar lank gelede oë was, die vuilgrys mis- tigheid van die siele en die wurms wat oral op die bene rondgekruip het, vergeet nie. Die oorblyfsels van dit wat vroeër 'n mens was, het sy arms pleitend na Jesus uitgesteek toe ons daar wegstap na die volgende vuurpoel toe.

"Liewe Heer," het ek gebid, "gee asseblief vir my die krag om aan te gaan."

Toe hoor ek 'n vrouestem wat wanhopig roep. Maar oral om ons het die klank van die dooies se wanhoopskrete weerklink.

Ons het by die poel gekom waar die vrou wie se stem ek gehoor het, was. Sy het met haar hele siel gepleit dat Jesus haar daar moes wegneem. "Here," het sy uitgeroep, "is ek nie al lank genoeg hier nie? Die lyding en ellende is meer as wat ek kan verduur! *Asseblief,* Here, laat my hier uitkom!" Die hele vae, menslike vorm het geruk soos sy snik en die pyn in haar stem was onbeskryflik. Ek het besef hoe groot haar lyding moes wees.

"Jesus, is daar dan niks wat U kan doen nie?" het ek gevra.

Hy het met die vrou voor ons gepraat: "Toe jy nog op die aarde was, het Ek jou keer op keer na My geroep. Ek het by jou gepleit om jou saak met My reg te maak, om ander te vergewe en die sonde te laat staan. Ek het jou seifs in die nag besoek en jou keer op keer deur my Gees nader geroep. Jy het wel met jou mond gesê dat jy My liefhet, maar jou hart was steeds ver van My af. Het jy dan nie geweet dat niks vir die Here weggesteek kan word nie? Jy het miskien diê mense om jou mislei, maar nie vir My nie. Ek het nog mense gestuur om vir jou te sê om jou te bekeer — maar jy wou nie luister nie. Nee, jy wou nie hoor nie, jy wou ook nie sien nie. Jy het kwaad geword en hulle weggejaag. Ek het jou daar gesit waar jy my Woord kon hoor, maar jy het steeds geweier om jou hart vir My te gee.

"Jy was nie jammer of skaam oor wat jy gedoen het nie. Jy het jou hart verhard en jou rug op My gedraai. Nou is jy ver- lore — vir ewig verlore. Jy moes na My geluister het."

Sy het na Jesus gekyk en Hom begin vloek. Ek kon die teenwoordigheid van die bose geeste aanvoel en het geweet dat dit húlle was wat Hom gevloek het. Hoe verskriklik om vir ewig in die hel verlore te wees! Weerstaan die Duiwel nou, terwyl jy nog kan, dan sal hy van jou af wegvlug.

Toe praat Jesus weer: "Die wêreld en alles wat daarin is, sal verlore gaan, maar my woorde bly vir ewig staan en sal nie verlore gaan nie.

Chapter 5: The Tunnel of Fear

I tried to remember the preaching I had heard about hell. But never had I heard about such dreadful things as the Lord had shown me here. Hell was infinitely worse than anyone could think or imagine. It hurt me so to know that the souls that are now in torment in hell will be there for eternity. There is no way out.

I am determined that I will do everything in my power to save souls from these honors. I must preach the gospel to everyone I meet, for hell is a frightful place, and this is a true report. Do you realize what I am saying? If sinners do not repent and believe the gospel, they will surely end up here.

Believe in the Lord Jesus Christ, and call on Him to save you from sin. Read chapters 3 and 14 of the Gospel of John. And please read this book from cover to cover so you can understand more about hell and the hereafter. As you read, pray that Jesus will come into your heart and wash away your sins before it is too late.

Jesus and I walked on through hell. The pathway was burned, dry, cracked and barren ground. I looked down the rows of pits as far as I could see. I was very tired. My heart, my very spirit, was broken from all I had seen and heard and yet I knew that more was still ahead.

"Jesus, give me the strength to go on," I cried.

As Jesus led, I walked closely behind Him. I was filled with sorrow for all the awful things I had seen. I was wondering inside of me if the world would believe me. I looked to my left and to my right and behind me-there were pits of fire as far as I could see. I was encircled by the fire, the flames and the burning souls. I cried out in sheer terror. The horror and reality of what I was seeing was too much for me to bear.

"O earth, repent," I cried. Great sobs shook my spirit as I walked on with Jesus. I wondered what was next. I wondered what my family and friends were doing. Oh, how I loved them! I remembered how I had sinned before I had returned to Jesus, and I thanked God that I had come back before it was too late.

Jesus said, "We are now about to enter a tunnel which will take us into the belly of hell. Hell is shaped like a human body lying in the center of the earth. The body is lying on her back, with both arms and both legs stretched out. As I have a body of believers, so hell has a body of sin and death. As the Christ-body is built up daily, so the hell-body is also built up daily."

On our way to the tunnel, we walked on past the flaming pits with the cries and moans of the damned ringing in my ears. Many

called out to Jesus as we went by. Others tried to climb out of the pits of fire in order to reach Him, but could not. Too late, too late, my heart cried.

Sorrow was always upon Jesus' face as we walked. I remember looking at the pits of fire and thinking about the many times we had had cookouts in our backyard and how the red hot coals looked when they had been smoldering for hours. It was so much like what I was seeing here in hell.

I was so thankful when we entered the tunnel. I thought, The tunnel cannot possibly be as bad as the pits. But how wrong I was!

As soon as we were inside, I began to see great snakes, large rats and many evil spirits, all running from the presence of the Lord. The snakes hissed at us, and the rats squealed. There were many evil sounds. Vipers and dark shadows were all about us. Jesus was the only light to be seen in the tunnel. I stayed as close to Him as I could.

Imps and devils were all over the sides of this cavern, and they were all going somewhere up and out of the tunnel. I found out later that these evil spirits were going out onto the earth to do Satan's bidding.

Feeling my fear of this dark, damp, dirty place, Jesus said, "Fear not; we will be at the end of the tunnel soon. I must show you these things. Come, follow Me."

Giant snakes slithered past us. Some of the snakes were as large as four feet around and 25 feet long. Dense, dirty odors filled the air, and evil spirits were everywhere.

Jesus spoke. "We will soon be to the belly of hell. This part of hell is seventeen miles high and three miles around like a circle." Jesus gave me the exact measurements.

I will try to the best of my ability to write and tell what I saw and heard. I will do it for the glory of the Father, the glory of the Son and the glory of the Holy Ghost. May the will of God be done.

I knew that Jesus was showing me all these things so that I could warn the men and women of the world to shun hell at all cost. Dear ones, if you are reading this and you do not know Jesus, stop right now, repent of your sins, and invite Him to be your Savior.

Hoofstuk 5: Die tonnel van vrees

Ek probeer altyd om die dinge wat ek van die hel hoor, te onthou. Maar niks wat ek nog ooit gehoor het, kom eers naby die verskrikking wat die Here self vir my daar gewys het nie. Dit is baie, *baie* erger as wat enigeen kan dink of droom. En dit was vir my verskriklik om te dink dat die siele wat nou daar is, tot in ewigheid daar sal moet ly. Want daar is geen manier om weer daaruit te kom as jy eers daar is nie.

Daarom is ek vasbeslote om alles in my vermoë te doen om soveel mense as moontlik van die ellende wat ek daar gesien het, te red. Ek moet die evangelie oordra aan elkeen met wie ek te doen kry, want die hel is 'n verskriklike plek, en die dinge wat ek gesien het, is waar. Verstaan jy wat ek sê? Elke sondaar wat nie sy sondes laat staan en die evangelie glo nie, sal daar beland.

Glo in die Here Jesus en vra Hom om jou van jou sondes te red. Lees hoofstukke 3 en 14 van die Johannes-Evangelie. En lees asseblief ook hierdie boek deur, sodat jy meer omtrent die hel en die hiernamaals kan verstaan. En as jy hierdie dinge lees, bid dan dat Jesus in jou hart sal inkom en jou sondes sal wegwas voordat dit te laat is.

Jesus en ek het verder deur die hel geloop. Die paadjie waarop ons was, was droog en geskroei, die grond bar en gebars. Die vuurpoele langs ons het so ver as wat ek kon sien, gestrek. My hart en my gees was gebreek. Wat ek gesien het, was net te veel om in te neem — en tog het ek geweet dat dit nog nie die einde was nie.

"Jesus, gee asseblief vir my die krag om aan te gaan!" het ek gesoebat.

Hy het vooruit geloop en ek het die hele tyd naby Hom gebly. My hart was bitterlik seer oor al die verskriklike dinge wat ek gesien het en ek het heimlik gewonder of die wêreld my sou glo. Ek het links en regs en agter my gekyk... en daar was net vuurpoele so ver as wat ek kon sien. Dit was 'n vlammesee reg rondom my — 'n see van vuur en brandende siele. Die verskrikking was net te veel om te verduur en ek het van angs begin skree.

"Wêreld, bekeer jou tog!" het ek geroep. Ek het geen beheer oor my snikke gehad, daar waar ek saam met Jesus geloop het nie. Ek het gewonder wat my vriende en familie doen en my liefde vir hulle het in my hart gebrand. Ek het weer gedink aan al my sondes voordat ek na Jesus teruggekeer het, en God gedank dat ek na Hom kon terugkeer voordat dit te laat was.

Toe sê Jesus: "Ons gaan nou deur 'n tonnel loop wat ons tot by die middelpunt van die hel sal neem. Die hel lyk soos 'n menslike liggaam

wat in die middel van die aarde lê. Die lig- gaam lê op haar rug, met die hande en voete uitgestrek. Net soos wat Ek 'n liggaam van gelowiges het, het die hel weer 'n liggaam van sonde en dood. En net soos die liggaam van Christus elke dag opgebou word, word die liggaam van die hel ook daagliks opgebou."

Ons het op pad na die tonnel tussen die vuurpoele deurgeloop en ek kon die krete van die verlorenes oral om my hoor. Baie van hulle het na Jesus geroep terwyl ons besig was om by hulle verby te loop. Ander het weer probeer om by die vuurpoele uit te klim om by Hom te kom, maar kon dit nie regkry nie. Te laat, te laat, het ek in my hart gehuil.

Daar was 'n diepe hartseer op Jesus se gesig terwyl ons tussen die verlore siele deurgeloop het. Die vuurpoele met hulle gloeiende kole het my laat dink aan hoe dit lyk as 'n mens potjiekos maak en die kole lank nog rooiwarm gloei.

Ek was eintlik dankbaar toe ons uiteindelik by die tonnel kom, want, het ek gedink, dit kan tog nie naastenby so erg soos al die vuurpoele wees nie. Maar ek was verkeerd!

Daar was yslike slange, groot rotte en bose geeste oral om ons en almal van hulle het uit die teenwoordigheid van die Here probeer wegkom. Die slange het gesis en die rotte het benoud gepiep. Daar was so baie bose geluide! Ek het om my gekyk en al die slange en donker skaduwees gesien. Die lig wat van Jesus uitgestraal het, was al lig wat daar in die tonnel was. Ek het so na as moontlik aan Hom gebly.

Die duiwels en demone langs die wande van die tonnel was almal besig om iewers uit te gaan en ek het eers later gehoor dat hulle op pad was na die aarde om die Satan se bose werk te gaan doen.

Jesus het my vrees vir die verskriklike donker, vuil plek aangevoel en gesê: "Moenie bang wees nie, ons is binnekort by die punt van die tonnel. Ek móét vir jou al hierdie dinge wys. Kom, volg My."

Yslike slange het by ons verby geseil. Party was meer as 'n meter in omtrek en tot agt meter lank. Dit het vieslik geruik en ek kon die teenwoordigheid van die bose om ons aanvoel.

Toe sê Jesus: "Ons sal binnekort in die middel, die 'maag' van die hel wees. Hierdie deel van die hel is 27,2 kilometer hoog en 4,8 kilometer in omtrek — soos 'n sirkel." Hy het vir my die presiese afmetings gegee.

Ek sal my bes doen om die dinge wat ek gesien en gehoor het, so akkuraat as moontlik weer te gee. En ek doen dit ter wille van die heerlikheid van die Vader, die heerlikheid van die Seun en die heerlikheid van die Heilige Gees. Mag die wil van God seëvier.

Ek het beset dat Jesus my al daardie dinge wys sodat ek die mense van die wêreld kan waarsku om die hel tot elke prys te vermy. Liewe

Leser, as jy nou hier lees en Jesus nog nie ken nie, word nou dadelik stil, bely jou sondes en nooi Hom om jou Verlosser te wees.

Chapter 6: Activity in Hell

A head of us I could see a dim, yellow light. Jesus and I had come out of the tunnel of fear and now stood on a dirty ledge overlooking the belly of hell. As far as I could see, there was a great amount of activity going on in the center (the belly) of hell.

We stopped, and Jesus spoke. "I am going to take you through the belly of hell, and I am going to reveal many things to you. Come, follow Me." The two of us walked on.

Jesus said, "Ahead are many terrors. They are not the figment of someone's imagination-but they are real. Be sure to tell your readers that demon powers are real. Tell them also that Satan is real, and the powers of darkness are real. But tell them not to despair, for if My people which are called by My name will humble themselves and pray and turn from their wicked ways, then I will hear from heaven and heal their lands and their bodies. Just as surely as heaven is real-even so, hell is also real"

God wants you to know about hell, and He wants to save you from that place. God wants you to know you have a way out. That way is Jesus Christ, the Savior of your soul. Remember, only those with their names written in the Lamb's Book of Life will be saved.

We came to the first activity in the belly of hell. It was to the right of where we had entered and up on a small hill in a dark corner of hell.

I remembered the words of the Lord when He said to me, "It will seem sometimes like I have left you, but I will not. Remember that I have all power in heaven and in earth. At times the evil spirits and lost souls will not see us or know we are here. Fear not. What you are about to see is real. These things are happening right now and will continue to happen until death and hell are cast into the lake of fire."

Reader, make sure your name is written in the Lamb's Book of Life.

Ahead of us I could hear voices and the cries of a soul in torment. We walked up the small hill and looked over. A light filled the area, so I could see clearly. Cries like you have never thought possible were filling the air. They were the cries of a man.

"Listen to Me," said Jesus. "What you are about to see and hear is true. Take heed you ministers of the gospel, for these are faithful and true sayings. Awake, evangelists, preachers, and teachers of My Word, all of you who are called to preach the gospel of the Lord Jesus Christ. If you are sinning, repent or you will likewise perish."

We walked up to within fifteen feet of this activity. I saw small dark-clothed figures marching around a boxlike object. Upon closer

examination, I saw that the box was a coffin and the figures marching around it were demons. It was a real coffin, and there were twelve demons marching around it. As they marched, they were chanting and laughing. Each one had a sharp spear in his hand, which he kept thrusting into the coffin through small openings that lined the outside.

There was a feeling of great fear in the air, and I trembled at the sight before me.

Jesus knew my thoughts, for He said, "Child, there are many souls in torment here, and there are many different types of torment for these souls. There is greater punishment for those who once preached the gospel and went back into sin, or for those who would not obey the call of God for their lives. "

I heard a cry so desperate that it filled my heart with despair. "No hope, no hope!" he called. The hopeless cry came from the coffin. It was an endless wail of regret.

"God, how awful!" I said.

"Come," said Jesus, "let's go closer." With that, He walked up to the coffin and looked inside. I followed and also looked in. It appeared that the evil spirits could not see us.

A dirty-gray mist filled the inside of the coffin. It was the soul of a man. As I watched, the demons pushed their spears into the soul of the man in the coffin.

I will never forget the suffering of this soul. I cried to Jesus, "Let him out, Lord; let him out." The torment of his soul was such a terrible sight. If only he could get free. I pulled at Jesus' hand and begged Him to let the man out of the coffin.

Jesus said, "My child, peace, be still."

As Jesus spoke, the man saw us. He said, "Lord, Lord, let me out. Have mercy." I looked down and saw a bloody mess. Before my eyes was a soul. Inside the soul was a human heart, and blood spurted from it. The thrusting of the spears were literally piercing his heart.

"I will serve You now, Lord." He begged, "Please let me out." I knew that this man felt every spear that pierced his heart.

"Day and night, he is tormented," the Lord said. "He was put here by Satan, and it is Satan who torments him."

The man cried, "Lord, I will now preach the true gospel. I will tell about sin and hell. But please help me out of here."

Jesus said, "This man was a preacher of the Word of God. There was a time when he served Me with all his heart and led many people to salvation. Some of his converts are still serving Me today, many years later. The lust of the flesh and the deceitfulness of riches led him astray. He let Satan gain the rule over him. He had a big church, a fine car, a large income. He began to steal from the church offerings. He began to teach lies. He spoke mostly half-lies and half-truths. He

would not let Me correct him. I sent My messengers to him to tell him to repent and preach the truth, but he loved the pleasures of this life more than the life of God. He knew not to teach or preach any other doctrine except the truth as revealed in the Bible. But before he died, he said the Holy Ghost baptism was a lie and that those who claimed to have the Holy Ghost were hypocrites. He said you could be a drunkard and get to heaven, even without repentance.

"He said God would not send anyone to hell -that God was too good to do that. He caused many good people to fall from the grace of the Lord. He even said that he did not need Me, for he was like a god. He went so far as to hold seminars to teach this false doctrine. He trampled My Holy Word under his feet. Yet, I continued to love him.

"My child, it is better to have never known Me than to know Me and turn back from serving Me," said the Lord.

"If only he had listened to You, Lord!" I cried. "If only he had cared about his soul and the souls of others. "

"He did not listen to Me. When I called he would not hear Me. He loved the easy life. I called and called him to repentance, but he would not come back to Me. One day he was killed and came immediately here. Now Satan torments him for having once preached My Word and saved souls for My kingdom. This is his torment."

I watched the demons as they continued to march around and around the coffin. The man's heart beat and real blood ran from it. I will never forget his cries of pain and sorrow.

Jesus looked at the man in the coffin with great compassion and said, "The blood of many lost souls are upon this man's hands. Many of them are in torment here right now." With sorrowful hearts, Jesus and I walked on.

As we left, I saw another group of demons coming up to the coffin. They were about three feet high, dressed in black clothes, with black hoods over their faces. They were taking shifts tormenting this soul.

I thought of how pride in all of us at times makes us unwilling to admit mistakes and ask for forgiveness. We refuse to repent and humble ourselves, and we go on as if we alone were ever right. But listen, soul, hell is real. Please do not go to that place.

Then Jesus showed me a giant clock, stretched out across the whole world. And I heard it ticking. The hour hand was nearing the twelve o'clock position, and the minute hand raced around until it stopped at three minutes before twelve. Stealthily the minute hand moved toward the hour. As it moved, the ticking became louder and louder until it seemed to fill the whole earth.

God spoke like a trumpet, and His voice sounded like many waters. "Listen and hear what the Spirit is saying to the churches," He

said. "Be ready, for at a time you think not, I will come again. I hear the clock striking. It is twelve o'clock. The Bridegroom has come for His bride."

Are you ready for Christ's coming, my friend? Or will you be like those who say, "Not today, Lord?" Will you call upon Him and be saved? Will you give your heart to Him today? Remember, Jesus can and will save you from all evil if you call on Him today, and repent. Pray for your family and your loved ones that they will come to Christ before it is too late.

Listen as Jesus says, "I will protect you from evil. I will keep you in all your ways. I will save you. I will save your loved ones. Call upon Me today and live. "

With many tears, I pray that all of you who read this book will realize the truth before it is too late. Hell is for eternity. I am trying to the best of my ability to reveal all I saw and heard. I know these things are true. As you read the remainder of this book, I pray that you will repent and take Jesus Christ as your personal Savior.

I heard the Lord say, "It is time to go. We shall return again tomorrow."

Hoofstuk 6: Aktiwiteite in die hel

Daar was 'n dowwe geel lig voor ons. Ons was deur die ton- nel van vrees en het op 'n vuil rotslys gestaan, van waar ons die middelpunt of "maag" van die hel kon sien. Van waar ons was, het dit vir my gelyk asof daar baie aktiwiteite daar onder was.

Ons het gaan staan en Jesus het gesê: "Ek gaan jou deur die middelpunt van die hel neem en baie dinge aan jou openbaar. Kom, volg My." Toe stap ons aan.

Hy het weer gepraat: "Jy gaan ontsettende dinge sien. Nie een daarvan is fiktief of kom uit 'n mens se verbeelding nie — nee, alles wat jy gaan sien, is die werklikheid. Maak tog seker dat jy vir jou lesers vertel dat demoniese magte 'n werklikheid is. Sê ook vir hulle dat die Satan 'n werklikheid is. Maar sê vir hulle om nie wanhopig te raak nie. Want as my kinders wat ek op die naam geroep het, hulle voor My verootmoedig, My in die gebed aanroep en hulle van hulle verkeerde lewe be- keer, sál Ek hulle uit die hemel hoor en hulle liggame en lande genees. En, net soos wat die hemel 'n werklikheid is, is die hel óók 'n werklikheid."

God wil hê jy moet van die hel weet en Hy wil jou daarvan red. Hy wil hê jy moet weet dat daar 'n uitweg is: Jesus Christus, die Verlosser van jou siel. Onthou tog dat net diegene wie se name in die Lam se Boek van die Lewe staan, gered sal word.

Toe kom ons by die eerste aktiwiteit daar in die middelpunt van die hel. Dit was aan ons regterkant, bo-op 'n kleinerige heuweltjie in 'n donker hoek van die hel.

Ek onthou goed hoe die Here Jesus vir my gesê het: "Dit mag miskien met tye vir jou voel asof ek jou verlaat het, maar ek sal dit beslis nie doen nie. Onthou, alle mag in die hemel en op aarde behoort aan My. Daar sal ook tye wees waarop die bose magte ons nie sal sien nie en nie van ons teenwoor- digheid bewus sal wees nie. Moenie bang wees nie. Wat jy nou gaan sien, bestaan regtig. Hierdie dinge is nóú besig om te gebeur en sal aanhou om te gebeur totdat die dood en die hel in die groot poel van vuur gewerp word.

Liewe leser, maak asseblief seker dat jou naam in die Boek van die Lewe van die Lam staan!

Die klank van stemme het van voor af gekom, ook die angswekkende krete van 'n siel in nood. Ons het teen die heuwel uitgeklim en na onder gekyk. Daar was 'n helder lig, en ek kon duidelik sien wat onder aangaan. Die krete het die hele ruimte om ons gevul — ek het nog nooit in my lewe so iets gehoor nie. Dit was krete wat van 'n méns gekom het.

"Luister na My," het Jesus gesê. "Wat jy nou gaan sien en

hoor, is waar. Luister, predikers van die evangelie, want hierdie woorde is waar en eg. Word wakker, evangeliste, predikers en leraars van my Woord, almal wat geroepe is om die evangelie van die Here Jesus Christus te verkondig. As jy sondig, bekeer jou, anders sal jy ook só vergaan."

Ons het tot so vyf meter van waar die aktiwiteite was, geloop. Daar was klein figure in donker klere en hulle het al om 'n vierkantigrige ding beweeg. Ek het stip na die ding gekyk en gesien dat dit 'n doodskis was. Die figure daar random was demone. Dit was 'n regte kis en daar was twaalf de- mone. Hulle het geloop en praatsing, en hulle het ook gelag. Elkeen het 'n skerp spies in die hand gehad, en hulle het die spiese deur klein gaatjies binne-in die kis ingedruk.

Ek kon die atmosfeer van vrees aanvoel en dit wat ek gesien het, het my laat bewe.

Jesus het geweet wat ek dink en hoe ek voel, want Hy het vir my gesê: "Kind, daar is baie siele wat hier gemartel word, en hulle word ook op verskillende maniere gemartel. Dié wat eers die evangelie verkondig het en toe weer teruggekeer het na die sonde, word méér as die ander gemartel. So ook dié wat nie gehoorsaam wou wees aan God se roeping vir hulle lewe nie."

Ek het 'n wanhoopskreet gehoor en dit was só verskriklik, dat my hart ook van wanhoop gebewe het. "Geen hoop nie! Geen hoop nie!" het hy uitgeroep. Die stem het uit die kis uit gekom. Dit was vol berou en het net aan- en aangehou.

"Hoe verskriklik!" het ek uitgeroep.

"Kom," het Jesus gesê, "kom ons gaan nader." Daarop het Hy na die kis toe geloop en binne-in gekyk. Ek het Hom gevolg en ook binne-in gekyk. Ek het die indruk gekry dat die bose geeste ons nie kon sien nie.

Die binnekant van die kis was in 'n vuilgrys mis gehul. Dit was 'n man se siel. En terwyl ons staan en kyk het, het die bose geeste hulle spiese weer en weer tot diep binne-in sy siel gesteek.

Ek sal die lyding van daardie arme siel nooit in my lewe vergeet nie en het spontaan gevra: "Laat hom tog uitkom, Here!" Dit was verskriklik om sy lyding te sien. As hy maar net daar kon uitkom! Ek het aan Jesus se hand geraak en Hom gesmeek om die man uit die kis uit te haal.

Maar Hy het gesê: "Wag, my kind, wees stil."

Toe sien die man ons en sê: "Here, Here, laat my tog hier uit! Here, bewys tog genade aan my!" Ek het na hom gekyk — dit was net bloed. Dit was 'n *siel* daar voor my oë, 'n siel met 'n mensehart in die middel. Die spiessteke het die hart deurboor en die bloed het letterlik daar uitgespuit.

"Ek sal U nou dien, Here," het hy gepleit. "Laat my asse- blief hier uitkom." Ek het beset dat hy elke spies deur sy hart kon voel steek.

"Hy word dag en nag so gemartel," het die Here Jesus gesê. "Die Satan het hom self hier gesit en dit is hy wat hom so martel."

"Here, ek sal nou die ware evangelie verkondig," het hy weer gesoebat. "Ek sal van die sonde en die hel vertel. Laat my net asseblief hier uitkom."

"Hierdie man was 'n prediker van die Woord van God," het Jesus vertel. "Daar was 'n tyd toe hy My met sy hele hart gedien het en baie mense tot verlossing gelei het. Sommige van daardie mense dien My vandag nog, al is dit al baie jare later. Maar hy is deur die vlees en deur die aanloklikheid van rykdom op die verkeerde pad gelei. Hy het onder die Satan se beheer gekom. Hy het 'n groot gemeente, 'n pragtige motor en 'n groot inkomste gehad. En tog het hy van die kerk se offergawes begin steel. Hy het begin om leuens te verkondig - meestal halwe waarhede. Hy wou nie na My luister as Ek hom wou reghelp nie. Ek het boodskappers gestuur om vir hom te sê om hom te bekeer en weer die waarheid te verkondig, maar die plesier van hierdie wêreld was vir hom belangriker as God. Hy het goed geweet dat hy nie enigiets anders as die waarheid moes verkondig nie, maar het voor sy dood begin sê dat vervulling met die Heilige Gees 'n leuen is en dat enigeen wat sê dat hy met die Gees vervul is, skynheilig is. Hy het ook gesê dat selfs 'n dronkaard in die hemel kan kom sonder om berou oor sy sondes te he.

"Hy het gesê dat die Here beslis nie enige mens hel toe sal stuur nie, omdat Hy veels te goed is om so iets te doen. En só het hy baie goeie mense van God af weggelei. Hy het selfs gesê dat hy My nie nodig het nie, omdat hy self soos 'n god is! En hy het seminare gehou om die valse leer te verkondig. Hy het my heilige Woord onder sy voete vertrap — en tog het Ek hom steeds liefgehad.

"My kind, dit is beter om My nie te geken het nie, as om My te ken en dan jou rug op My te draai," het die Here vir my gesê.

"As hy maar net na U geluister het, Here!" het ek uitgeroep. "As hy maar net omgegee het vir sy siel en vir dié van ander!"

"Hy het nie na My geluister nie. Ek het na hom geroep, maar hy wou nie luister nie. Die gemaklike lewe was vir hom belangriker. Ek het keer op keer na hom geroep om hom te bekeer, maar hy wou nie na My terugkeer nie. Toe sterf hy — en kom reguit hiernatoe. Nou martel die Satan hom so omdat hy lank gelede my Woord verkondig het en siele daardeur in my koninkryk gekom het. Dit is hoe hy nou moet ly."

Ek het gestaan en kyk hoe die demone om en om die kis loop. Die man se hart het aanhou klop en die bloed het uitgespuit. Ek sal nooit vergeet hoe hy daar binne van ellende en droefheid geskree en gegil het nie.

Jesus het met groot medelye na die kis gekyk en gesê: **"Dié man het die bloed van baie verlore siele op sy hande. Baie van hulle is juis nou hier en moet hierdie ellende verduur."**
Ek het saam met Jesus aangestap en ons harte was swaar.

Met die wegstap het ek 'n ander groep demone na die kis sien aanstap. Hulle was so 'n meter lank en het swart klere aangehad, met swart kappe wat hulle gesigte bedek het. Dit was die volgende "skof" se beurt om die siel in die kis te gaan martel.

Ek het daaraan gedink dat alle mense soms hoogmoedig is, te trots om hulle foute te erken en om vergifnis te vra. Ons weier om ons te verootmoedig en ons sondes te bely, en gaan voort asof ons altyd reg is. Maar, luister liewe leser, die hel is 'n werklikheid. Moet asseblief nie na daardie plek toe gaan nie!

Jesus en ek het na 'n ooptetjie geloop. Die plek was met klippe besaai. Daar was lae mure van grond en klip, 'n Helder lig het uit 'n area omtrent die grootte van 'n danssaal geskyn.

Toe sê die Here Jesus vir my: "My kind, kyk nou na die werk van die Satan." Dit is wat ek gesien en gehoor het.

Skielik het ek pragtige musiek gehoor en 'n dansvloer in die middel van die danssaal-area gesien. Dit was helder verlig. Daar was vyf pragtige, dansende vroue op die dans- baan. Hulle het in 'n ry gestaan en saam op maat van die musiek beweeg. Hulle het gelag terwyl hulle dans. Dit het soos 'n skoonheidskompetisie gelyk, want hulle was regtig besonder mooi — só mooi, dat hulle eintlik onwerklik voor- gekom het.

Hoe kan sulke mooi wesens in die hel wees? het ek gewonder. Hulle het besonder mooi en duur klere aangehad. Hulle was regtig volmaak mooi en ek het gewonder wat hulle in die hel doen. Hulle het immers nie sleg of boos gelyk nie.

Toe sien ek die vlamme by hulle en merk dat hulle bewegings en dié van die vlamme, ooreenstem. Dit was asof hulle binne-in die vlamme beweeg, maar hulle het nie gebrand of pyn gevoel nie.

Die musiek het skielik opgehou en dit het stil geword. Die vroue het gaan staan. Ek kon iemand na hulle toe sien stap en het die teenwoordigheid van die bose aangevoel. Dit was oor- weldigend en verskriklik boos.

Toe sien ek die agterkant van 'n donker persoon. Hy was in skadu's gehul en sy rug was na my toe gedraai. Hy het 'n lang donker mantel met 'n kap aangehad, en daar was twee mans- figure by hom. Hulle me was na my en Jesus gekeer en ek het besef dat hulle ons nie kon sien nie.

"Kyk," het Jesus gesê.

Ek het besef dat die bose figuur voor my die Satan self was, want die vroue het voor hom gebuig en begin sing: "Gegroet, Satan!

Gegroet, Satan!"

Toe praat hy met hulle en sê: "My dogters, julle het my bevele gehoorsaam en is nou gereed om op die aarde uit te gaan en my wil te doen. Julle het die mag van duistemis ont- vang en al die bronne van die hel is tot julle beskikking om julle in julle werk te help."

Toe lag hy — 'n verskriklike geluid — en sê: "En om julle net te laat besef hoe magtig ek is, gaan ek nou aan julle demonstreer wat sal gebeur as julle nie elke woord wat ek sê, gehoorsaam nie."

Hy het sy arms oor hulle geswaai en hulle het dadelik begin kerm en uitroep: "Asseblief, Satan, moet dit nie doen nie! Ons sal alles doen wat u ons beveel. Asseblief, Satan, moet ons tog nie martel nie!" Maar hy het nie geluister nie.

Ek het stom gestaan en kyk hoe die pragtige vroue voor my begin verander, hoe hulle net soos die grys, doodse siele van die hel word. Waar hulle eers wondermooi was, was hulle nou afskuwelik en walglik. Hulle beeldskone liggame het verdwyn en in die plek daarvan het ek vyf doodse, vieslike vorms voor my sien staan. Hulle was vol demone en bose geeste en yslike, lang slange het by hulle ingewande uitgeseil.

"Jesus, wat beteken dit?" het ek gevra. Maar Hy het my nie geantwoord nie.

"Satan, gee asseblief vir ons ons mooi liggame terug," het hulle gesoebat. "Ons sal gehoorsaam wees aan u." Hy het weer sy arm geswaai . . . en hulle het terug verander in die beeldskone vroue van vroeër. Hulle het weer vrolik gelag.

"Luister na my en wees gehoorsaam," het Satan vir hulle gesê. "Doen alles wat ek vir julle sê, dan sal julle hierdie mooi liggame behou. Kyk nou mooi, want ek gaan vir julle wys waar julle my bose werk moet gaan doen."

Die man aan die Satan se linkerkant het sy hand opgesteek en skielik was daar 'n helder ligkol op een van die mure aan die oostekant. Toe verskyn daar 'n rolprentskerm, met tonele van doodgewone, alledaagse plekke.

"Gaan na hierdie plekke toe en lewe daar soos gewone, normale mense," het Satan gesê. "Mislei baie mense en hou soveel as moontlik van die Here af weg. Ek sal julle dophou en weet van elke beweging wat julle maak. Pas op dat nie- mand uitvind waarmee julle besig is nie — ek sal julle oppas."

Hy het sy hand na die skerm uitgesteek, en die tonele teen die muur het in beweging gekom. Daar was 'n gewone straat, 'n nagklub, 'n winkel, 'n bakkery, 'n afdelingswinkel, 'n bank, 'n troue, 'n rommelverkoping, 'n kerk en 'n stadsaal. Dit was doodgewone plekke ... en hy het vir hulle nog ander soortgelyke plekke ook gewys.

"Julle sal baie mense mislei en van die waarheid afvallig laat

word. Julle sal oor die hele aarde reis, my werk doen en na my toe terugkom om te rapporteer. As julle hulp nodig het, moet julle net sê, dan stuur ek dit. Julle is goed opgelei en weet presies hoe om julle demoniese mag te gebruik. Dit is julle taak om siele vir my te wen. **Lok hulle deur middel van towerkuns, valse godsdienste en kultusse. Christene wat nie sterk is nie, kan met vleeslike versoekings oorrompel word. Julle kan ook die saad van twyfel saai sover dit die waarheid van God se Woord aan betref. Laat soveel mense as moontlik hulle rug op die evangelie draai, en vernietig hulle as julle kan."**

'n Figuur het 'n hoë kateder voor Satan kom neersit. Hy het die papier wat daarop was, opgetel en 'n hele klomp goed vir die vroue begin lees. Ek het party van die dinge verstaan, maar nie almal nie.

“Kies een siel per week," het hy gesê, "en werk die hele week lank met hom. Ek sal julle elke keer drie weke gee om met so iemand te werk en hom afvallig van God te maak, dan moet julle weer aan my terug rapporteer. Julie sal niks kortkom nie, want daar is baie rykdom tot julle beskikking. Onthou ook dat die siel wat julle wen, weer ander vir my kan wen. Werk hard, dan sal ek julle beloon. Maar as julle ongehoorsaam is, sal ek vir die wêreld wys hoe julle regtig lyk. Onthou ook dat julle die mag het om enige vorm aan te neem. Ek sal vir julle alles gee wat julle nodig het om suksesvol te wees. Gaan nou en gaan doen my werk, en kom oor 'n maand terug.

“Ek sal wen in die stryd teen God!" het hy uitgeroep. Hy het weer sy arm geswaai en die pragtige vroue het wegbe- weeg, na die wêreld toe.

Net die vuur het oorgebly waar die vyf beeldskone vroue eers gestaan het. "Kyk," het Satan vir die twee mans by hom gesê en na die skerm gewys, "ek haat God . . . en hulle sal goed vir my werk."

Ek kon op die skerm sien hoe die pragtige vroue deur die wêreld beweeg. Hulle was op straat, in die winkels, by die kerk, in die kroeë. En oral was hulle besig om hulle bose werk te doen. Hulle was waarlik verleidende geeste, demone uit die hel wat op die aarde losgelaat is — en die mense om hulle het dit nie beset nie.

Ek het opnuut beset dat demoniese magte 'n werklikheid is. Hulle is waarlik daarop uit om elkeen wat mislei kan word, te mislei. Hulle lieg, steel en bedrieg om gewone mense in dis- sipels van die Satan te verander.

Die skerm was skielik weg en die Satan en die twee mans by hom het in 'n rookwalm verdwyn.

Toe wys die Here Jesus my 'n reuse horlosie wat van die een punt van die aarde tot by die ander strek. Ek kon hoor hoe die sekondes aftik. Die uurwyser was amper op twaalf en die minuutwyser het by drie minute voor twaalf gaan staan. Toe begin dit stadig maar seker na

twaalfuur beweeg. Die getik het al hoe harder en harder geword, totdat dit later vir my geklink het asof die hele wêreld dit moes hoor.

Die volgende oomblik het God soos 'n trompet gepraat en sy stem het soos baie waters geklink. "Luister en hoor wat die Gees vir die gemeentes sê," het Hy gesê. "Wees gereed, want op 'n tyd wat nie aan julle bekend is nie, sal Ek weer kom. Ek hoor die horlosie slaan. Dit is twaalfuur. Die Bruidegom het gekom om sy bruid te kom haal."

Is jy gereed vir Christus se koms, my vriend? Of sal jy ook, soos so baie ander, probeer sê: "Nie vandag nie, Here"? Sal jy Hom aanroep en gered word? Sal jy jou hart vandag nog vir Hom gee? Onthou, Jesus kan en sal jou red van alles wat boos is, mits jy Hom vandag nog aanroep en jou van die sonde be- keer. Bid vir jou familie en jou dierbares, bid dat hulle Christus sal ontmoet voordat dit te laat is.

Luister as Jesus vir jou sê: "Ek sal jou teen die bose be- skerm. Ek sal jou op al jou weë beskerm. Ek sal jou red. Ek sal jou dierbares verlos. Roep My vandag aan — en lewe."

Ek bid met trane dat elkeen wat hierdie boek lees, voor dit te laat is, tot die waarheid sal kom. Die hel is tot in ewigheid. Ek probeer om alles wat ek gesien en gehoor het, na die beste van my vermoë te openbaar. Ek weet dat hierdie dinge waar is. En ek bid dat jy met die lees van hierdie boek tot die besef van jou sonde sal kom en Jesus Christus as jou Saligmaker sal aanneem.

"Dit is tyd om te gaan," het die Here Jesus gesê. "Ons sal weer more terugkom."

Chapter 7: The Belly of Hell

The next night Jesus and I went into hell again. We entered first into a large open area. As far as I could see, evil activities were going on. A great number of these activities were centered around us. Only ten feet or so away from where we were standing, I noticed a peculiar activity-peculiar mainly because many evil forms and demon spirits hurried in and out of that particular area.

The scene was like something from a horror movie. As far as I could see, there were souls in torment, and the devil and his angels were going about their work. The semi-darkness was pierced with screams of agony and despair.

Jesus said, "Child, Satan is both the deceiver on earth and the tormentor of souls in hell. Many of the demonic powers seen here also go up on the earth at times to hurt, afflict and deceive. I am going to show you things that have never before been seen in this much detail. Some of the things you see will be happening now, while others are yet to happen in the future."

Again I looked ahead. The ground was a light brown in color, without life, without grass or anything green. Everything was dead or dying. Some places were cold and damp, while others were hot and dry. And always there was the putrid odor of burning and decaying flesh mingled with the smells of offal, stale garbage and mold.

"Satan uses many traps and snares to deceive God's people," Jesus said. "During our trips to hell, I will show you many of the cunning and insidious tricks of the devil."

We had walked only a few yards when I saw a dark, black object looming ominously ahead of us. It seemed to move up and down, to contract and to swell. And each time it moved it gave off an awful stench-an odor even greater than the usual, malodorous smells which filled the air of hell.

I will try to explain what I saw as best I can. As the large, hanging, black object continued to contract and expand and to breathe out offensive odors, I noticed something like horns, dark in color, coming out of it and going up into the earth. I realized that it was a large, black heart and that there were many entrances into it. A dreadful foreboding came over me.

Jesus knew my thoughts and said, "Fear not. This is the heart of hell. Later, we will go through it, but now we must go into the cell block of hell."

The cell block of hell was in a circle in the belly of hell. The cells are seventeen miles high. I looked up, and I saw there was a large brown ditch between the cells and the bottom or belly of hell. It

looked to me like the ditch was about six feet deep, and I wondered how I was going to get across it. I had no sooner thought that than we were up on a ledge, at the first tier of cells. The ledge acted as a walkway around the cells and also as a vantage place from which one could look out over the center of hell.

Jesus said, "These things are faithful and true. Death and hell will one day be cast into the lake of fire. Until then, this is hell's holding place. These cells will continue to be here, packed with sinful souls, tormented and suffering.

"I gave My life so you would not have to come here. I knew these horrors were real, but My Father's mercy is just as real. If you will let Him, He will forgive you. Call to Him in My name today."

Hoofstuk 7: Die middel van die hel

Ek het weer die volgende nag saam met Jesus na die hel gegaan. Ons het eers by 'n groot, oop area gekom en dit het vir my gelyk of daar allerhande bose dinge om my aangaan. Van waar ons gestaan het, kon ons die meeste van die dinge sien. 'n Aktiwiteit so drie meter van waar ons was, het my aandag getrek, hoofsaaklik omdat daar vreeslik baie bose geeste en figure was wat daar in- en uitgegaan het.

Dit was soos 'n toneel uit 'n riller. Dit het gelyk of daar 'n hele klomp siele was en of die Duiwel en sy bose engele besig was om hulle te martel. Kort-kort het gille en krete van wan- hoop en pyn uit die halfdonker opgeklink.

Toe sê Jesus vir my: "Kind, Satan mislei die mense op aarde en martel die siele in die hel. Baie van die demoniese magte wat jy hier sien, gaan ook met tye na die wêreld om mense seer te maak, te mislei en te ontstel. Ek gaan vir jou dinge wys wat nog nooit tevore so duidelik en in soveel detail gesien is nie. Party van die dinge wat jy sal sien, is reeds besig om te gebeur, maar daar is ook ander wat nog in die toekoms lê."

Ek het weer voor my gekyk. Die grond was ligbruin en daar was geen teken van lewe, geen groenigheid of enigiets wat groei nie. Alles was óf reeds dood, óf besig om dood te gaan. Party van die plekke was koud en klam, ander weer warm en droog. Maar oral kon ek die verskriklike reuk van brandende en ontbindende vleis ruik, en daarmee saam ook nog die reuk van afval, ou rommel en goed wat muf.

"Die Satan gebruik baie strikke en lokvalle om God se mense te mislei en te bedrieg," het Jesus gesê. "Ek sal vir jou in die dae wat kom nog baie van sy slinkse planne hier in die hel wys."

Ons het pas weer begin aanstap, toe merk ek 'n groot swart ding voor ons. Dit het baie gevaarlik gelyk. Dit het ook nie stilgestaan nie, maar op en af beweeg, saamgetrek en dan weer uitgesit. Met elke beweging het daar 'n vieslike reuk van die ding uitgegaan — nog erger en walgliker as die ander vieslike reuke in die hel.

Ek sal my bes doen om dit wat ek gesien het, so deeglik en duidelik as moontlik te beskryf. Die swart voorwerp voor ons het nie *gestaan* nie, maar *gehang*. Met elke beweging is die vieslike reuk afgegee. Toe sien ek dinge soos donker horings wat daaruit "groei" en tot binne-in die aarde reik. Ek het skielik beset dat dit 'n groot, swart hart was — 'n hart met baie ingange. 'n Vreeslike voorgevoel het oor my gekom.

Jesus het presies geweet wat in my gedagtes aangaan en gesê: "Moenie bang wees nie. Dit is die hart van die hel. Ons sal later

daardeur gaan, maar nou moet ons eers na die selle van die hel toe gaan."

Die selle — 'n hele "blok" daarvan — was in die middel van die "maag", oftewel die middelpunt van die hel. Die selle was 27,2 kilometer hoog en daar was 'n yslike bruin sloot tussen die begin van die selle en die wand van die "maag". Die sloot was, sover ek kon sien, sowat twee meter diep en ek het gewonder hoe ek daaroor sou kom. Maar die gedagte het nog nie eers mooi in my binneste posgevat nie, toe staan ons op 'n rotslys langs die eerste "laag" van die selle. Die rotslys het twee funksies gehad: dit was enersyds 'n pad tussen die selle deur, en andersyds 'n uitkykpunt van waar ek die middelpunt van die hel goed kon sien.

"Hierdie dinge is waar en getrou," het Jesus gesê. "Die dood en die hel sal eendag in 'n poel van vuur gewerp word. Maar totdat dit gebeur, is hierdie die ankerplek van die hel. Daarom sal hierdie selle steeds hier wees en sal hulle steeds vol siele wees — siele wat die ononderbroke marteling en lyding van die hel sal moet verduur.

"Ek het my lewe gegee sodat julle nie hierheen hoef te kom nie. Ek het geweet dat hierdie verskrikking 'n werklikheid is, maar my Vader se genade is net so 'n werklikheid. As jy Hom vra, sal Hy jou vergewe. Roep Hom vandag nog in my Naam aan."

Chapter 8: The Cells in Hell

Jesus and I stood on a ledge at the first tier of cells. The ledge was about four feet wide. I looked up, and as far as I could see, there were other ledges in a large circle around what looked like a giant pit. Beside the ledge, or walkway, were cells which had been dug into the earth. Like jail cells, these cells were all in a row, with only two feet of dirt separating them.

Jesus said, "This cell block is seventeen miles high, starting from the bottom of hell. Here in these cells are many souls that were in witchcraft or the occult. Some were sorcerers, mediums, drug peddlers, idol worshipers or evil people with familiar spirits. These are the souls that worked the greatest abominations against God-many of them have been here for hundreds of years. These are they who would not repent, especially those who deceived people and led them away from God. These souls have done great wickedness against the Lord and His people. Evil and sin was their love and passion."

As I followed the Lord around the walkway, I looked down to the center of hell, where the greatest amount of activity was. A dim light filled the center at all times, and I could make out the movement of many forms. As far as I could see ahead of us were cells.

I thought to myself that the torment in the cells surely could not be more horrible than that in the pits. All around us I heard the cries and the moans and the screams of the damned in the cells. I began to be very sick. Great sorrow filled my heart.

Jesus said, "I did not let you hear those cries until now, child. But now I want to show you how Satan comes to steal, kill and destroy. Here in hell there are different torments for different souls. Satan administers this torment until the day of judgment, till death and hell are cast into the lake of fire. Also, a lake of fire comes through hell at times. "

As we walked along the ledge, the sounds grew louder. Great cries came from inside the cells. As I walked close to Jesus, He stopped in front of the third cell. A bright light illumined the inside of the cell. In the cell was an old woman sitting in a rocking chair, rocking and crying as though her heart would break. I don't know why, but I was shocked to find that this woman was a real person with a body.

The cell was completely bare except for the woman in the rocking chair. The walls of the cell were constructed of light clay and dirt, molded into the earth. The front door spanned the entire front of the cell. It was made of black metal with bars of metal and a lock on it. Since the bars were set wide apart, Jesus and I had an almost unlimited view of the entire cell.

The old woman's color was ashen-flesh mixed with a grayish tint. She was rocking back and forth. As she rocked, tears rolled down her cheeks. I knew from her agonized expression that she was in great pain and was suffering from some unseen torment. I wondered what she had been charged with that she should be imprisoned here.

All of a sudden, right before my eyes, the woman began to change forms-first to an old, old man, then to a young woman, to a middle-aged woman and then back to the old lady I had first seen. In shock, I watched as she went through these changes one after the other.

When she saw Jesus, she cried, "Lord, have mercy on me. Let me out of this place of torment." She leaned forward in her chair and reached for Jesus, but could not get to Him. The changing continued. Even her clothes changed, so that she was attired as a man, then a young girl, a middle aged woman and an old woman in turn. All of this changing seemed to take only a few minutes.

I asked Jesus, "Why, Lord?"

Again she screamed, "O Lord, let me out of here before they return." She now stood at the front of the cell, clenching the bars with tight fists. She said, "I know Your love is real. I know Your love is true. Let me out!" Then as the woman cried in terror, I saw that something was beginning to rip the flesh from her body.

"She is not what she appears to be," said the Lord.

The woman sat back in the chair and began to rock. But now only a skeleton was sitting in the rocking chair-a skeleton with a dirty mist inside. Where there had been a clothed body only minutes ago, now there were blackened and burned bones and empty sockets for eyes. The soul of the woman moaned and cried out to Jesus in repentance. But her cries were too late.

"Back on earth," said Jesus, "this woman was a witch and a worshiper of Satan. She not only practiced witchcraft, but she taught witchcraft to others. From the time she was a child, her family practiced the black arts. They loved darkness rather than light.

"Many times," said the Lord, "I called on her to repent. She mocked Me and said, 'I enjoy serving Satan. I will keep on serving him.' She rejected the truth and would not repent of her evil. She turned many people away from the Lord, some of them are in hell with her today. If she had repented, I would have saved her and many of her family, but she would not listen.

"Satan deceived this woman into believing that she would receive a kingdom of own as her reward for serving him. He told her she would never die, but would have a life with him forever. She died praising Satan and came here and asked him for her kingdom. Satan, the father of lies, laughed in her face and said, 'Did you think I would divide my kingdom with you? This is your kingdom.' And he locked

her in this cell and torments her day and night.

"On earth this woman taught many witches, both white witches and black witches, to do their magic. One of her magical tricks was to change from a young woman, to a middle-aged woman, to an old woman-even to an old man. It was fun in those days to make the change and frighten lesser witches with her magic. But now she suffers the pains of hell, and her flesh is ripped away with each change. She cannot control it now, and keeps changing from one form to another, but her real form is the misty soul inside her skeleton. Satan uses her for his evil purposes and taunts and mocks her. Every so often she is brought back before Satan to be tormented for his pleasure.

"I called her many times, and I would have saved her. But she would not have Me. Now she begs and pleads for forgiveness, but it is too late. Now she is lost without hope."

I looked at this woman who was lost forever in suffering and pain, and though she was an evil woman, my heart was broken with compassion. "Lord, how awful!" I said in tears.

And then, just as if Jesus and I were not even there, a dirty, brown demon with broken wings, about the size and shape of a large bear, came to the front of her cell and opened it with a key. He was making a loud noise as if to frighten her. The woman screamed in abject terror as he began to attack her and pull her out of the cell.

Jesus said, "This demon torments her often." I watched as she was dragged out of the cell and taken away.

"Dear Lord," I asked, "is there nothing we can do?" I felt such a pity for her.

"It's too late!" Jesus replied. "It's too late."

Hoofstuk 8: Die "selle" in die hel

Ek het saam met Jesus op die lys by die eerste "laag" of "verdieping" van die selle gestaan. Die lys was meer as 'n meter breed. Ek het opgekyk en gesien dat die hele "blok" selle omring was van soortgelyke lyste wat in sirkels rondom geloop het. Die "selblok" self het soos 'n yslike, diep put gelyk, met selle langs die pad of lys wat eintlik maar gate in die grond was. Die selle was, net soos tronkselle, in rye, met so 'n driekwart meter grond tussen elke twee selle.

"Hierdie selblok is 27,2 kilometer van die onderpunt af tot by die boonste sel," het Jesus gesê. "Baie van die siele wat hier gehou word, was by toorkunste en okkulte betrokke. Hulle was towenaars, mediums, dwelmverkopers, afgodedienaars of het ander, soortgelyke, booshede gedoen. Hulle is die siele wat die verskriklikste dinge teen God gedoen het en baie van hulle is al honderde jare hier. Hulle is ook die siele wat hulle nooit wou bekeer nie en wat baie mense op aarde mislei en van God af weggelei het. Hulle het verskriklike dinge teen God en sy kinders gedoen en sonde en boosheid was hulle grootste vreugde."

Ek het die Here gevolg en afgekyk, tot in die middelpunt van die hel. Van waar ek was, het dit gelyk of die meeste akti- witeite dáár was. Daar het 'n dowwe lig geskyn en ek kon dofweg die bewegings van baie figure uitmaak. Die selle het voor ons uitgestrek so ver as wat ek kon sien.

Ek het verwonderd gedink dat die marteling in die selle sekerlik tog nie erger kon wees as dié in die vuurputte nie. Die angs- en pynkrete en die gekerm van die verlore siele in die verskriklikste lyding het oral om ons opgeklink. Ek het siek gevoel en my hart was bitterlik seer.

Toe sê die Here Jesus: "Ek het jou nie vroeër al hierdie ge- luide en krete laat hoor nie, my kind. Maar nou wil Ek vir jou wys hoe die Satan kom om te steel, dood te maak en te ver- nietig. Verskillende siele word op verskillende maniere gemartel. Só sal die Satan hulle martel tot op die oordeelsdag, tot die oomblik waarop die hel en die dood in die vuurpoel gegooi sal word. Daar kom ook met tye 'n groot vloed van vuur deur die hel."

Die geluide het al hoe harder geword, hoe nader ons gekom het. Ek kon die geweeklaag uit die binnekant van die selle hoor. Ek het gesorg dat ek na aan Jesus bly en Hy het voor die derde sel gaan staan. Daar was 'n helder lig aan die binnekant en in die lig kon ek 'n ou vrou op 'n skommelstoel sien sit. Sy het vorentoe en agtertoe gewieg en deurentyd gehuil asof haar hart wou breek. Ek weet nie hoekom nie, maar dit was vir my 'n skok om te sien dat dié vrou soos

'n regte mens met 'n regte liggaam was.

Die sel was leeg, met net die ou vrou op die stoel daarin. Die mure was van 'n ligte soort klei en grand. Die deur aan die voorkant was die voile breedte van die sel. Dit was van swart metaal, met metaaltralies en 'n groot slot in. Die tralies was nogal ver van mekaar af, daarom kon Jesus en ek duide- lik sien wat binne aangaan.

Die ou vrou was grysbleek. Sy het heen en weer op haar stoel geskommel en die trane het by haar wange afgeloop. Ek kon aan haar gesigsuitdrukking sien dat sy in die verskriklik- ste pyn verkeer en dat daar een of ander marteling was wat ek nie kon sien nie, maar waarvan sy deurentyd bewus was. Ek het gewonder wat haar sonde was, waarom sy hier was.

Die volgende oomblik het sy voor my oë van vorm begin verander. Sy het eers in 'n ou man, toe in 'n jong vrou, daama in 'n middeljarige vrou en toe weer in die vorm wat ek geken het, verander. Ek het geskok gestaan en kyk hoe sy van die een vorm na die ander verander.

Sy het Jesus gesien en uitgeroep: "Here, wees my tog genadig! Laat my tog uit hierdie plek van marteling uit wegkom, asseblief!" Sy het vooroor geleun en haar hand na Jesus uitgesteek, maar sy was te ver en kon Hom nie bereik nie. Sy het steeds aangehou om van die een vorm na die an- der te verander. Selfs haar klere het verander en sy was dán soos 'n man, dán weer soos 'n jong meisie, 'n middeljarige vrou en 'n ou vrou aangetrek. Die hele proses het 'n paar minute geduur.

"Hoekom, Here?" het ek gevra.

Sy het weer geskree: "Ag, Here, laat my tog hier uitkom voor hulle weer kom!" Sy het by die voorkant van die sel ge- staan en die tralies vasgeklem. "Ek weet u liefde is eg. Ek weet u liefde is waar. Laat my tog hier uitkom!" Die volgende oomblik het sy in die verskriklikste angs geskree en ek kon sien hoe die vleis van haar bene afgeskeur word — maar wie en wat daarvoor verantwoordelik was, kon ek nie sien nie.

"Sy is nie regtig soos sy op die oog af lyk nie," het die Here opgemerk.

Die vrou het weer teruggesit en begin wieg. Die volgende oomblik was dit net 'n geraamte wat voor my sit en skommel het — 'n geraamte met 'n vuilgrys siel aan die binnekant. Waar daar 'n oomblik tevore nog 'n liggaam met klere aan voor my was, was daar nou net swartgebrande bene en leë oogholtes. Die siel van die vrou voor my het ononderbroke van berou gekerm en na Jesus geroep. Maar haar berou was te laat.

"Hierdie vrou was 'n heks en satanaanbidder terwyl sy nog gelewe het," het Jesus gesê. "Sy het nie net toorkuns beoefen nie, maar ook vir ander geleer hoe om dit te doen. Haar fami- lie was ook by dié dinge

betrokke en sy het van haar kinder- jare af al daarmee te doen gehad. Hulle was mense van die duisternis en beslis nie mense van die lig nie.

"Ek het dikwels met haar gepraat," het die Here gesê, "tot haar geroep om haar te bekeer. Dan het sy My gespot en gesê: 'Ek hou daarvan om Satan te dien en ek sal aanhou om dit te doen.' Sy het die waarheid verwerp en was nie bereid om haar van haar bose weë te bekeer nie. Sy het baie mense van die Here af weggelei en party is vandag saam met haar hier in die hel. As sy haar maar net bekeer het en die sonde laat staan het, sou Ek haar en baie van haar familielede gered het. Maar sy wou nie luister nie.

"Die Satan het hierdie vrou bedrieg. Hy het vir haar gesê dat sy haar eie koninkryk as beloning vir haar diens aan hom sou ontvang. Hy het ook vir haar gesê dat sy nooit sou sterf nie, maar vir ewig by hom sou lewe. Sy het hom tot aan die einde nog geprys. Toe kom sy hiernatoe en vra hom om haar koninkryk vir haar te gee. Maar hy, die vader van alle leuens, het in haar gesig vir haar gelag en gesê: 'Het jy regtig gedink ek sal my koninkryk met jou deel? Hier's jou koninkryk!' Toe sluit hy haar in hierdie sel toe — en martel haar tot vandag toe nog dag en nag.

"Hierdie vrou het baie hekse op aarde opgelei en geleer om hulle toorkunste te doen. Een van haar toorkunste het behels dat sy van vorm kon verander en in 'n jong meisie, 'n middel- jarige vrou en seifs 'n ou man kon verander. Dit was vir haar lekker om dit te doen en die ander hekse met haar toorkrag te beïndruk en te laat skrik. Maar nou moet sy die pyn en lyding van die hel verduur en word die vleis aan haar bene met elke verandering weggeskeur. Nou het sy geen beheer meer daar- oor nie, en verander net aanhoudend van die een vorm na die ander, maar eintlik is sy die geraamte met die grys siel binne- in, soos jy haar so pas gesien het. Die Satan gebruik haar vir sy bose werk en treiter en spot haar gedurig. Sy word ook ge- reeld na hom geneem, want hy geniet dit om haar te martel.

"Ek het so baie keer na haar geroep en Ek sou haar ook gered het — maar sy wou niks van My weet nie. Nou pleit en smeek sy om vergifnis, maar dit is nou te laat. Sy is nou ver- lore en daar is vir haar geen hoop meer nie."

Ek het na die vrou voor my gekyk en besef dat sy vir ewig verlore was, dat sy tot in ewigheid hierdie marteling en el- lende sou moes verduur. Ek het geweet dat sy sleg was, maar kon nie help om haar innig jammer te kry nie. "Here, hoe ver- skriklik!" het ek uitgeroep.

Die volgende oomblik het 'n vuil, bruin demoon met stukkende vlerke by ons verbygekom, sonder om enigsins te laat blyk dat hy van ons teenwoordigheid bewus was. Hy was omtrent so groot soos 'n beer en het die seldeur met 'n sleutel oopgesluit. Hy het hard geraas, asof hy haar wou bangmaak en sy het angsbevange begin skree, maar hy

het haar eenvoudig hardhandig by die sel uitgesleep.

"Hierdie demoon martel haar gereeld," het Jesus gesê. Ek het gestaan en kyk hoe sy by die sel uitgesleep en weggeneem word om gemartel te word.

"Liewe Heer" het ek gevra, "is daar dan niks wat ons kan doen nie?" Ek het haar onbeskryflik jammer gekry.

"Dis nou te laat," het Jesus geantwoord. "Dit is te laat."

Chapter 9: The Horrors of Hell

I understand why the people in these cells in the belly of hell were different from those elsewhere in torment. There was much I did not understand. I simply listened to Jesus and made a record of all I heard and saw for the glory of God.

As far as I could see, the cells seemed to be in an endless circle. There was a single soul in each cell. Moans, wails, sighs and groans came from the cells as we walked past them.

We had not walked far when Jesus stopped in front of another cell. As we looked in, a light came on. (Jesus made the light.) I stood and looked at a soul that I knew was in great torment! It was another woman, and she was a blue-gray color. Her flesh was dead, and the parts that had decayed were falling off the bones. Her bones were all burned to a deep black, and she had on bits and pieces of ragged clothes. Worms were crawling out of her flesh and bones. A dirty odor filled the cell.

Like the woman before, she too was sitting in a rocking chair. She was holding a rag doll. And as she rocked, she cried and held the rag doll to her chest. Great sobs shook her body, and wailing cries came from the cell.

Jesus told me, "She also was a servant of Satan. She sold her soul to him, and while she was j alive, she practiced every kind of evil. Witchcraft is real," said Jesus. "This woman taught and practiced witchcraft and turned many toward the path of sin. Those who were teachers of witchcraft received special attention and a greater amount of power from Satan than those who simply practiced it. She was a soothsayer, a diviner and a medium for her master.

"She gained great favor with Satan for all the evil she committed. She knew how to use the powers of darkness for herself and for Satan. She went to I devil-worship services and praised Satan. She was a powerful woman for him."

I wondered how many souls she had deceived for Satan. I looked at this bony shell of a soul, crying over a rag doll-just a dirty piece of cloth. Sorrow filled my heart, and tears filled my eyes. She held tightly to the rag doll as if it could help her, or perhaps she could help it. The smell of death filled the place.

Then I saw her begin to change like the other woman. She was first an old woman in the 1930's and then a young woman of today. Time after time, she made this fantastic transformation right before our eyes.

"This woman," said Jesus, "was the equivalent of a preacher for Satan. Just as the true gospel is preached to us by a real minister, so

Satan has his counterfeit ministers. She had the strongest kind of satanic power, one which she was required to sell her soul to receive. Satan's evil gifts are like the opposite side of the coin to the spiritual gifts Jesus bestows upon believers. This is the power of darkness.

"These workers of Satan work in the occult, the witchcraft shops, as palm readers, and in many other ways. A medium of Satan is a powerful satanic worker. These individuals are utterly deceived and are sold out completely to Satan. Some workers of darkness cannot even speak to Satan unless their medium speaks for them. They make human and animal sacrifices to the devil.

"Many people give their souls to Satan. They choose to serve him instead of Me. Their choice is death unless they repent of their sins and call upon Me. I am faithful, and I will save them from their sins. Many also sell their souls to Satan thinking they will live forever. But they will die a horrible death.

"Satan still thinks he can overthrow God and disrupt God's plan, but he was defeated at the cross. I took the keys away from Satan, and I have all power in heaven and in earth.

"After this woman died, she went straight to hell. The demons brought her before Satan, where in anger she asked why the demons had control over her, for on earth she thought she controlled them. There they had done her bidding. She also asked Satan for the kingdom he had promised her.

"Satan kept on lying to her even after her death on earth. He said that he would restore her to life and use her for his purposes again. By deceit, she had gotten him many souls, so his lies sounded reasonable to her.

"But at the last, Satan had laughed and scorned her. He told her, 'I deceived you and used you all those years. I will never give you my kingdom.'"

The devil waved his arms at the woman, and it seemed that her flesh was being ripped from her bones. She screamed in pain as a large black book was brought for Satan. He opened it and ran his finger down the pages till he found her name.

"Oh, yes," Satan said, "you did serve me well on earth. You brought me more than 500 souls." He lied and said to her, "Your punishment will not be as bad as the others."

A cackle of evil laughter rang out. Satan stood and pointed a finger at the woman, and a great wind arose and filled the place. A sound like howling thunder rose from him.

"Ha-ha," said the devil, "get your kingdom if you can." Then an unseen force slammed her to the ground.

"You are going to serve me here also," Satan laughed as she tried to get up. The woman screamed in pain as the flesh continued to be

ripped from her bones by demons. She was dragged back to this cage. She remembered Satan's promises. He told her she would have all power. He told her she would never die. He told her he had power over life and death, and she had believed him. She was told that Satan could stop anything from killing her. Satan told her many lies and promised her many things.

Jesus said, "I came to save all men. I desire that all who are lost will repent and call upon My name. It is not My will that any should perish, but have everlasting life. Sad to say, most will not repent of their sins before they die, and they will go to hell. But the way to heaven is the same for all people. You must be born again to enter the kingdom of God. You must come to the Father in My name and repent of your sins. You must sincerely give your heart to God and serve Him. "

"Child," Jesus continued, "the next thing I will reveal to you is even more horrible. I know it will grieve you. Also, I want the world to hear and know what the Spirit is saying to the churches.

"In these cells, as far as you can see, are souls in torment. Each time the cells are filled, hell enlarges itself to receive even more souls. You have all your senses in hell. And if you were blind on earth, you will be blind in hell. If you had only one arm on earth, you will have only one arm in hell."

I must tell you to repent, for hell is a terrible place, a frightening place, a place of awful sadness and eternal cries of regret. Please, I beg you to believe what I say, for it is true. This was so difficult for me that I was sick many times during the preparing of this record.

I saw things in hell that are too horrible to tell -even more awful than the wails of torment, the odors of decaying flesh, and the dreadfulness of the fires of hell with its deep pits. I also saw things that God would not let me write.

When you die on earth, if you are born again by the Spirit of God, your soul goes to heaven. If you are a sinner when you die, you go immediately to a burning hell. Demons with great chains will drag your soul through the gateways of hell, where you will be thrown into the pits and tormented. In time, you will be brought before Satan. You know and feel all things that happen to you in hell.

Jesus told me that there is a place in hell called the "fun center." Souls confined to the pits cannot be brought there. He also told me that though torments are different for different souls, all are burned with fire.

The fun center is shaped like a circus arena. Several people who are to be the entertainment are brought to the center ring of the fun center. These are people who knowingly served Satan on earth. They are the ones who, of their own free will, chose to follow Satan instead

of God. Around the sides of the arena are the other souls, except those from the pits.

The ones in the center ring were leaders in the occult world before their death. They were mediums, soothsayers, sorcerers, mind readers, witches and warlocks-all those who consciously made a choice to serve Satan.

When they were alive on earth, they deceived many and caused them to follow Satan and to sin. The ones who had been deceived and were caused to fall into sin came and tormented their deceivers. One by one they were allowed to torture them.

In one such torment, spiritual bones were taken apart and buried in different parts of hell. The soul was literally tom apart and the parts scattered across hell in a kind of demonic scavenger hunt. The mutilated souls felt tremendous pain. Those outside the arena could throw stones at those who were in the ring. Every imaginable method of torture was allowed. The souls being tormented cried out for death, but that is eternal death. Satan gave the orders for all this to be done. That is his fun center.

Jesus said, "I took the keys of hell away from Satan many years ago. I came and opened these cells and let My people out. For in the time of the Old Testament before I actually gave My life on the cross, paradise was situated close to hell. These cells were once in paradise; now Satan uses them for his evil purposes and has made more.

"O reader, will you repent of your sins before it is eternally too late? For all shall come before Me in the judgment. Paradise was moved from its position near hell when I died and rose again by the power of God, My Father."

Again, I will tell you that these cells, which are seventeen miles high, serve as a prison for those who once were Satan's workers of darkness, those involved with any kind of sin that had to do with demonic powers, the occult and satanic worship.

Jesus said, "Come, I want to show you something."

At once we were about a half-mile up in the air, in the center of the belly of hell, and in the center of the seventeen-mile-high block of cells. It felt like being in a well where neither top nor bottom could be seen because of the darkness. A yellow light began to fill the place. I held tight to Jesus' hand.

"Dear Lord," I asked, "why are we here?"

All at once there came a hurricane-force wind and a mighty rushing sound. Great waves of fire began to race up the sides of the walls of cells, burning everything in its path. The flames reached inside each cell and brought pitiful cries of pain and distress. Though Jesus and I were not touched by the flames, fear welled up inside of me as I saw the souls of the lost running to the back of the small cells,

trying to find a hiding place.

An evil sound began to rise from the left of us. I looked, and Satan was standing with his back to us, and he was all aflame. But he was not being burned; rather, it was he who caused the fire. Now he stood engulfed in the flames, enjoying the cries of these poor, lost souls. As Satan moved his arms, great balls of fire shot from him.

Heartbreaking screams and great cries of pain came from the cells. The souls inside were being burned alive by this hotter than hot lake of fire, and yet they could not die. The demons, too, joined in the laughter as Satan went from cell to cell, torturing the lost.

Jesus said, "Satan feeds on evil. He glories in pain and suffering and gains power from it."

I watched Satan as a reddish-yellow flame with brown edges grew all about him. A wild and gusty wind blew his garments which did not burn. The smell of burning flesh filled the air, and I realized anew that the horrors of hell are real. Satan walked through the flames, and they could not burn him. Though I only saw his back, I could hear his evil laughter everywhere.

I watched as Satan ascended in a cloud of smoke, taking the stream of fire up with him to the top of the belly of hell. I listened as he turned and in a loud voice announced that unless all these souls worshiped him, he would give them a turn in the fun circle.

"No, please, Satan, we will worship you," they shouted in unison as they all began to bow in worship to the devil. And the more they worshiped him, the greater was his hunger for adoration. Louder and louder rang the sounds of praise until the rafters of hell rang with the clamor.

Jesus said, "All these who occupy the cells of hell heard the true gospel while they were alive on earth. Many times My salvation was offered to them. Many times My Spirit drew them, but they would not hearken or come unto Me to be saved."

As Jesus was speaking, Satan was saying to his subjects, "Ha-ha, this is your kingdom-all the kingdom you will ever have. My kingdom covers all the earth and the world below." I heard him shout, "This is your life for eternity!" While cries of regret came from the burning cells.

Jesus said, "My salvation is free. Whoever will, let him come and be saved from this place of everlasting punishment. I will not cast him out. If you have been a witch or a warlock, even if you have a written agreement with the devil, My power will break it, and My shed blood will save you. I will take the evil curse off your life and redeem you from hell. Give me your heart that I may unchain you and set you free."

Hoofstuk 9: Die verskrikking van die hel

Ek verstaan nou waarom die mense in die selle daar in die middel van die hel anders is as dié wat op ander plekke gemartel word. Maar daar was baie dinge wat ek nie verstaan het nie, daarom het ek maar net na Jesus geluister en alles wat ek gesien en gehoor het, neergeskryf met die opregte begeerte dat dit tot eer van God sou strek.

Dit het vir my gelyk of die selle al in die rondte was en of daar geen einde aan hulle was nie. Daar was ook net één siel in elke sel. Ons het aangestap en ek was diep bewus van die kermklanke, die geween en die krete van angs en lyding wat uit die selle gekom het.

'n Entjie verder het Jesus voor 'n ander sel gaan staan. Dit het skielik lig geword — Jesus het die lig gemaak — en ek het na die siel voor my gekyk. Dit was duidelik dat ook dié een — weer 'n vrou — die grootste lyding verduur. Sy was 'n grys- blou kleur. Die vleis aan haar bene was dood en halfontbind en het plek-plek van die bene afgeval. Haar bene was pik- swart verbrand en sy het ou vodde-klere aangehad. Wurms het oral uit die gate in haar bene en vleis uitgekruip en daar was 'n vieslike reuk in die sel.

Sy het ook, soos die ander vrou, op 'n skommelstoel gesit, en 'n lappop op haar skoot vasgehou. Sy het ook gesit en huil, en die lappop teen haar bors gedruk. Haar liggaam het geruk soos sy snik en die geweeklaag uit haar sel was verskriklik om aan te hoor.

"Sy was ook die Satan se dienaar," het Jesus gesê. "Sy het haar siel aan hom verkoop en elke denkbare boosheid op aarde gedoen. Daar bestaan regtig iets soos heksery — dit is 'n werklikheid. Hierdie vrou het dit beoefen en ander ook daarin opgelei, en baie mense op die pad van sonde laat beland. Die Satan onderskei tussen mense wat heksery en toorkuns beoefen en die wat ander leer om dit ook te doen.
Hy gee spesiale aandag aan laasgenoemde groep en hulle ontvang ook meer krag van hom af. Sy was 'n fortuinverteller en medium vir haar meester.

"Sy het sy guns geniet, want sy het baie bose dinge vir hom gedoen. Sy het presies geweet hoe om die magte van duister- nis tot haar eie en die Satan se voordeel te gebruik. Sy het gereeld Satansdienste bygewoon en hom daar geprys. Dié vrou was 'n kragtige getuie vir Satan."

Ek het gewonder hoeveel siele sy vir Satan mislei het. Al wat oor was, was die huilende, benerige figuur voor my, met die lappop aan haar bors. En dit was ook nie eers regtig meer 'n lappop nie, sommer 'n stukkende vuil ou lap. Ek het oneindig hartseer gevoel en my oë het vol trane geskiet.

Sy het die lappop vasgeklou asof dit haar kon help, of asof *sy*

miskien iets vir die pop kon doen.

Toe begin sy ook, soos die ander vrou, van vorm verander. Sy het eers in 'n ou vrou uit die dertigerjare verander, en toe weer in 'n jong vrou van vandag. Weer en weer het sy voor ons oë van vorm verander.

"Hierdie vrou," het Jesus gesê, "was 'n Satansprediker. Net soos die evangelie deur ware predikers verkondig word, gebruik die Satan ook sy eie valse leraars en predikers. Sy het oor baie van die Satan se magte beskik en moes haar siel verkoop om hulle te bekom. Die Satan se "gawes" en magte is in werklikheid die teenoorgestelde van die geestelike gawes wat Jesus aan die gelowiges gee. Dit is die magte van die duisternis.

"Hierdie werkers van die Satan is bedrywig in die okkulte, as hekse en opleiers van hekse, en as palmlesers — en op baie ander gebiede. 'n Satansmedium het buitengewone bose kragte. Hulle is mense wat heeltemal mislei is en hulle siele vir die Satan gegee het. Sommige van die werkers van duistemis kan nie eers met die Satan praat sonder om 'n medium se hulp in te roep nie. Hulle bring ook menslike en dierlike offers aan die Duiwel.

"Daar is baie mense wat hulle siele vir die Satan gee. Hulle verkies om hom te dien en nie vir My nie. En só kies hulle die dood, *behalwe* as hulle hulle bekeer en My aanroep. Ek is getrou en sal hulle van die sonde red. Daar is ook baie wat hulle siele aan die Satan verkoop omdat hulle verkeerdelik glo dat hulle vir ewig sal lewe. Maar hulle sal 'n verskriklike dood sterf.

"Die Satan dink hy kan God oorwin en God se plan omverwerp, maar hy is al by die kruis verslaan. Ek het die sleutels uit die Satan se hande gehaal en beskik oor al die mag in die hemel en op aarde.

"Hierdie vrou het na haar dood reguit hel toe gekom. Die demone het haar na die Satan toe geneem en sy wou woe- dend weet hoekom hulle haar skielik beheer, want op aarde was *sy* die een wat *hulle* beheer het. Hulle het alles gedoen wat sy hulle beveel het om te doen. Sy wou ook die koninkryk wat die Satan haar belowe het, hê.

"Hy het net aangehou om vir haar te lieg en gesê hy sou haar weer na die lewe terugstuur sodat sy weer vir hom kon werk. Sy het baie siele deur bedrog en leuens na hom toe gelei, daarom het sy sy leuens geglo.

"Maar toe lag hy net en spot haar en sê: 'Ek het jou al die jare mislei en gebruik. Ek sal nooit my koninkryk vir jou gee nie.' "

Die Duiwel het sy arms na die vrou se kant toe geswaai en die volgende oomblik was dit asof die vleis van haar bene afgeruk word. Sy het van pyn geskree en iemand het vir die Satan 'n groot swart boek gebring. Hy het dit oopgemaak en geblaai tot daar waar háár naam was.

"O ja," het hy gesê, "jy het my goed gedien terwyl jy op aarde was.

Jy het meer as 500 siele na my toe gelei." Toe lieg hy weer en sê: "Jy sal nie so erg soos al die ander gestraf word nie."

Sy bose laggie het opgeklink. Hy het opgestaan en met sy vinger na haar gewys. Skielik was daar 'n geweldige wind oral om ons en het daar 'n vreemde geluid, byna soos die ge- rammel van donderweer uit sy binneste gekom.

"Ha-ha," het hy gesê, "kry maar jou koninkryk — as jy kan!" Toe stamp 'n onsigbare mag haar onderstebo.

"Jy gaan my hier ook dien," het hy gelag toe sy probeer opstaan. Die demone het die vleis van haar bene afgeskeur en sy het van pyn en ellende gegil.

Daarna is sy na hierdie sel teruggesleep. Sy het teruggedink aan al die beloftes van die Satan. Hy het belowe dat sy al sy mag sou hê en dat sy nooit sou sterf nie. Hy het gesê dat sy mag oor lewe en dood sou hê — en sy het hom geglo. Sy het verstaan dat die Satan nie sou toelaat dat sy doodgemaak word nie. Só het hy vir haar baie leuens vertel en haar baie dinge belowe.

Toe sê Jesus: "Ek het gekom om alle mense te red. Dit is my wil dat almal wat verlore is, berou oor hulle sonde sal hê en my Naam sal aanroep. Dit is nie my wil dat enigeen verlore gaan nie, maar dat almal die ewige lewe sal he. Ongelukkig sal die meeste mense nie bereid wees om hulle voor hul dood te bekeer nie, en daarom sal hulle hel toe gaan. Maar die weg na die hemel is dieselfde vir alle mense. Jy móét wedergebore wees om die koninkryk van God binne te gaan. Jy moet in sy Naam na die Vader kom en jou van jou sondes bekeer. Jy moet jou hart met 'n opregte gesindheid vir die Here God gee en Hom dien.

"Kind," het Hy voortgegaan, "dit wat Ek volgende aan jou gaan openbaar, is nog meer verskriklik. Ek weet dit sal jou baie seermaak. Maar Ek wil hê die wêreld moet hoor en weet wat die gees vir die gemeentes sê.

"So ver as wat jy kan sien is daar siele in hierdie selle — siele wat in intense lyding verkeer. Elke keer as die selle vol is, word die hel nog groter om plek te maak vir nuwe siele wat bykom. 'n Mens wat in die hel is, is by hulle voile positiewe en beskik oor al hulle sintuie. As jy op aarde blind was, sal jy ook in die hel blind wees. En as jy net een arm gehad het, sal jy ook in die hel net een arm he."

Ek wil vir elke mens sê om hom of haar te *bekeer,* want die hel is 'n verskriklike en 'n angswekkende plek, 'n plek van droefheid en 'n ewige, berouvolle geweeklaag. Ek pleit dat jy my sal glo, want wat ek sê is waar. Dit was vir my so moeilik om hierdie dinge neer te skryf, dat ek 'n hele paar keer siek was terwyl ek daarmee besig was.

Sommige van die dinge wat ek in die hel gesien het, is te verskriklik om oor te dra. Dit is nog erger as die geweeklaag, die stank van onbindende liggame en die ontsetting van die vure en die diep

putte van die hel. Ek het ook baie dinge gesien wat God my verbied het om te sê.

As 'n mens wedergebore is en sterf, gaan jou siel hemel toe. Maar as jy as 'n sondaar sterf, gaan jy onmiddellik na die brandende hel toe. Jou siel word deur demone met groot kettings deur die poorte van die hel na binne gesleep en daar word jy in die putte gegooi en gemartel. Jy verskyn ook een of ander tyd voor die Satan... en bly deurentyd bewus van alles wat met jou gebeur.

Jesus het ook vir my vertel van 'n plek in die hel wat as die "pretpark" bekendstaan. Die siele wat in die putte gegooi word en daar moet bly, kan nie soontoe geneem word nie. Verskillende siele word op verskillende maniere gemartel, maar álmal brand in die vuur.

Die pretpark lyk soos 'n groot sirkusarena en die mense wat vir die vermaak verantwoordelik gaan wees, word na die middel van die arena toe geneem. Hulle is die mense wat op aarde gekies het om die Satan te dien, wat self besluit het dat hulle hom in plaas van die lewende God gaan dien. Die ander siele in die hel, almal behalwe dié in die putte, sit rondom die arena.

Die siele in die middel was in hulle leeftyd leiers in die okkulte. Hulle was onder andere mediums, fortuinvertellers, towenaars, gedagtelesers, hekse en Satanspriesters — met ander woorde, mense wat die Satan bo God gekies het.

Hulle is dus ook die mense wat baie tydens hulle lewe op aarde na die Satan gelei en van God afvallig gemaak het. Dié aan die kant van die arena bestaan uit laasgenoemde siele en hulle kan diegene wat hulle mislei en tot sonde gebring het, daar in die "pretpark" gaan martel en treiter.

Een van die dinge wat hulle doen, is om die bene van dié in die middel uitmekaar te skeur en op verskillende plekke in die hel te gaan begrawe. Daardie siel word dus letterlik verskeur en dien dan as lokaas in 'n verskriklike "speletjie" waarin die bene gesoek en uitgegrawe moet word. Die siele wat só verskeur word, verkeer natuurlik in die ontsettendste pyn. Die wat buite-om die arena sit, kan hulle misleiers in die middel ook met klippe bestook. So is daar baie verskillende soorte marteling wat in die "pretpark" toegepas word. Só erg is dit, dat die wat die marteling moet verduur, hardop pleit om liewer te sterf. Maar al dood wat daar vir hulle is, is weer eens die ewige dood. Al hierdie dinge word op bevel van die Satan gedoen en dit is hoe sy pretpark daar uitsien.

"Ek het die sleutels van die hel baie jare gelede al by die Satan afgeneem," het die Here Jesus vir my gesê. "Ek het gekom, die deure van die selle oopgesluit en my mense bevry. Want in die tyd van die Ou Testament, nog voor Ek my lewe aan die kruis gegee het, was die paradys baie naby aan die hel. Hierdie selle was lank gelede in die

paradys — maar nou gebruik die Satan hulle en voeg hy gereeld nog meer by.

"Leser, sal jy jou nie asseblief van die sonde bekeer voordat dit vir ewig te laat is nie? Want almal sal op die oordeelsdag voor My verskyn. Toe ek gesterf en in die krag van God, my Vader, weer opgestaan het, is die paradys van hierdie plek naby die hel af weggeskuif."

Ek moet weer sê dat die selle, 'n blok van 27,2 kilometer hoog, gebruik word om siele wat vroeër die Satan se duister werke op aarde gedoen het, in op te sluit. Dit is die tronk waar almal wat by die okkulte betrokke was, die Satan aanbid het en van sy demoniese magte gebruik gemaak het, opgesluit word.

"Kom, Ek wil jou iets wys," het Jesus gesê.

Die volgende oomblik was ons so amper 'n kilometer in die lug op, nog steeds langs die selblok daar in die middel van die hel. Dit het vir my gevoel of ek in die middel van 'n diep put is, want dit was so donker dat ek nie die bo- of die on- derkant kon sien nie. Toe verskyn daar 'n lig, 'n geel lig wat al hoe helderder skyn. Ek het styf aan Jesus se hand vasgehou.

"Liewe Heer," het ek gevra, "hoekom is ons hier?"

Die volgende oomblik was daar 'n wind so sterk soos 'n orkaan. Daar was ook 'n oorverdowende ruisgeluid. 'n Vlammesee het teen die selblok se een muur opgekruip en die vlamme het alles wat voorkom, vernietig. Die vlamme het ook tot die binnekant van al die selle deurgedring en ek kon duidelik die krete van verskrikking en pyn van binne af hoor. Jesus en ek is nie deur die vlamme geraak nie, maar ek was skielik beangs en het gesien hoe die verlore siele te- vergeefs in hulle klein selle van die vlamme probeer wegkom.

'n Verskriklike bose geluid het skielik aan ons linkerkant opgeklink. Ek het omgekyk en die Satan self, binne-in 'n vlammesee, en met sy rug na ons sien staan. Die vlamme het hom niks gemaak nie — dit het eerder vir my gelyk of hy vir die vuur verantwoordelik was. Hy het net daar gestaan en luister na die angskrete uit die selle en dit was duidelik dat hy dit geniet. Toe beweeg hy sy arms, en yslike "vlammegolwe" het van hom af uitgeskiet.

Dit het die hartverskeurende krete in die selle net laat toeneem. Die siele aan die binnekant kon elke vlam aan hulle voel lek en skroei — vlamme wat nog baie warmer as enige gewone vuur was — maar hulle kon nie sterf nie. Die demone het saam met Satan gelag en saam met hom van die een sel na die ander gegaan om die verlorenes te treiter.

"Die Satan teer op boosheid," het Jesus gesê. "Hy verlustig hom in pyn en lyding en put ook sy krag daaruit."

Ek het gestaan en kyk hoe die geelrooi vlam om Satan al hoe

groter en groter word. Sy klere het in die woeste wind gewaai, maar nie gebrand nie. Die reuk van brandende vleis het in die lug gehang en ek het opnuut besef dat die ver- skrikkinge van die hel 'n werklikheid is. Die Satan het deur die vlamme geloop en niks oorgekom nie. Ek het hom net van agter gesien, maar kon sy verskriklike lag oral hoor.

Toe beweeg hy in 'n rookwolk boontoe. Ely het die vlarn- metonge saam met hom geneem en na die boonste punt van die "maag" van die hel verdwyn. Hy kon egter nog gehoor word, want sy harde stem het oral weerklink: hy het almal gewaarsku dat hulle hom moes aanbid, anders sou hulle na die "pretpark" gestuur word.

"Nee, asseblief Satan," het almal saam geskree, "ons sal u aanbid." Hulle het ook die daad by die woord gevoeg, laag gebuig en hom aanbid. En hoe meer hulle hom geprys en aanbid het, hoe meer wou hy daarvan hê. Die gevolg was dat hulle lofprysing al hoe harder en harder opgeklink het, totdat dit dwarsdeur die hel weerklink het.

Toe sê die Here Jesus: "Almal wat hier in die selle van die hel aangehou word, het die ware evangelie op aarde gehoor. My verlossing is oor en oor vir hulle aangebied. My Gees het hulle male sonder tal geroep, maar hulle wou nie na My luis- ter nie en hulle wou ook nie gered word nie."

Terwyl ek besig was om na Jesus se woorde te luister, kon ek ook die Satan se stem in die agtergrond hoor. "Ha-ha, hier- die plek is julle koninkryk!" het hy gesê. "Dis die enigste koninkryk wat julle ooit sal hê. My koninkryk strek oor die hele aarde én die onderwêreld," het hy hard geskree, "en dit is hoe julle tot in ewigheid sal lewe!" 'n Verskriklike ge- weeklaag het uit die selle opgeklink.

"My verlossing is 'n gratis geskenk," het Jesus gesê. "Elkeen wat dit wil ontvang, moet na My toe kom, dan sal hy van hierdie plek van ewige straf gered word. Ek sal hom nie wegwys nie. Al was jy 'n Satanspriester of 'n heks; al het jy 'n geskrewe ooreenkoms met die Duiwel aangegaan — deur my krag sal dit gebreek word en my gestorte bloed sal jou red. Ek sal die vloek van die bose van jou lewe af verwyder en jou uit die hel red. Gee vir My jou hart, sodat Ek jou kettings kan los- maak en jou kan bevry"

Chapter 10: The Heart of Hell

At night I went with Jesus into hell. During the day, hell was ever before my eyes. I tried to tell others about what I was seeing, but they would not believe me. I felt so very alone, and only by the grace of God could I go on. All glory belongs to the Lord Jesus Christ.

The next night Jesus and I went back to hell. We walked along the edge of the belly of hell.

I recognized parts of it from being there before. The same rotting flesh, the same odor of evil, the same stale, hot air was everywhere. I was already very tired.

Jesus knew my thoughts and said, "I'll never leave or forsake you. I know you are weary, but I will strengthen you."

Jesus' touch did strengthen me, and we walked on. Ahead I saw a large black object, almost as big as a baseball field which seemed to be moving up and down. I remembered that I had been told this was "the heart of hell."

Coming out from this black heart were what looked like large arms or horns. They were coming out of it and going up and out of hell into the earth and over the earth. I wondered if these horns were the ones the Bible spoke about.

All around the heart, the earth was dry and brown. For about thirty feet in all directions, the earth had been burned and had dried to a rusty, brown color. The heart was the blackest of blacks, but another color like the scales of a snake's skin was intermixed with the black. An awful odor arose from the heart each time it beat. It moved as a real heart and beat up and down. An evil force field surrounded it.

In amazement I looked at this evil heart and wondered what was its purpose.

Jesus said, "These branches, which look like arteries of a heart, are pipelines that go up through the earth to spill out evil upon it. These are the horns that Daniel saw, and they represent evil kingdoms on the earth. Some have already been, some shall be, and some are now. Evil kingdoms will arise, and the Antichrist will rule over many peoples, places and things. If possible, the very elect will be deceived by him. Many will turn away and will worship the beast and his image.

"Out of these main branches or horns, smaller branches will grow. Out of the smaller branches will come demons, evil spirits and all manner of evil forces. They will be released upon the earth and instructed by Satan to do many evil works. These kingdoms and evil forces will obey the beast, and many will follow him to destruction. It

is here in the heart of hell that these things begin."

These are the words that Jesus spoke to me. He instructed me to write them and put them into a book and to tell them to the world. These words are true. These revelations were given to me by the Lord Jesus Christ so that all may know and understand the workings of Satan and the evil schemes he is planning for the future.

Jesus said, "Follow me." We walked up a flight of stairs into the heart, where a doorway was opened before us. In the heart was total darkness. I heard the sounds of crying, and there was an odor so awful I could barely breathe. All I could see in the darkness was Jesus. I walked very close to Him.

And then, all of a sudden, Jesus was gone! The unthinkable had happened. I was alone in the heart of hell. Horror took hold of me. Fear gripped my soul, and death took hold of me.

I cried out to Jesus, "Where are You? Where are You? Oh, please come back, Lord!" I called and I called, but no one answered.

"O my God," I wailed, "I must get out of here." I began to run in the darkness. As I touched the walls, they seemed to breathe, moving against my hands. And then I was no longer alone.

I heard the sound of laughter as two demons, surrounded by a dim yellow light, grabbed both my hands. They quickly put chains upon my arms and began to drag me down deeper into the heart. I screamed for Jesus, but there was no answer. I cried and fought with all my strength, but they dragged me on as if I offered no resistance at all.

As we went deeper into the heart, I felt a horrible pain as some force rubbed my body. It seemed as though my very flesh was being ripped off me. I screamed out in terror.

My captors dragged me to a cell and threw me inside. As they locked the door, I cried even louder. They laughed sarcastically and said, "It will do you no good to cry. When your time has come, you will be taken before our master. He will torment you for his pleasure."

The dreadful odor of the heart had saturated my body. "Why am I here? What is wrong? Am I crazy? Let me out! Let me out!" I cried to no avail.

After a while, I began to feel the side of the cell I was in. It was round and soft like something alive. It was alive, and it began to move. "O Lord," I screamed. "What is happening? Jesus, where are You?" But only the echo of my own voice came back in reply.

Fear-the most awesome fear-gripped my soul. For the first time since Jesus had left me, I began to realize that I was lost without any hope at all. I sobbed and called out to Jesus over and over again. Then I heard a voice in the darkness saying, "It will do you no good to call for Jesus. He is not here. "

A dim light began to fill the place. For the first time, I could see other cells-cells like mine, embedded in the wall of the heart. A web of some kind was in front of us, and inside each cell a kind of muddy, gooey substance was flowing through the cells.

A woman's voice from the next cell said to me, "You are lost in this place of torment. There is no way out of here."

I could barely see her in the dimness of the light. She was awake, as I was, but the occupants of all the other cells seemed to be asleep or in a trance. "No hope," she cried, "no hope!"

A feeling of intense loneliness and utter despair fell upon me. The woman's words did not help. She said, "This is the heart of hell. Here we are tormented, but our torments are not as bad as those in other parts of hell." I found later she had lied about there not being as much torment here as there was elsewhere in hell.

"Sometimes," she continued, "we are brought before Satan and he tortures us for his pleasure. Satan feeds on our pain and grows strong on our cries of despair and sorrow. Our sins are always before us. We know we are ungodly. We know also that we once knew the Lord Jesus but refused Him and turned away from God. We did as we pleased. Before I came here I was a prostitute. I took men and women for their money and called what we did 'love.' I destroyed many homes. Many lesbians, homosexuals and adulterers are in these cells."

I cried out into the darkness, "I do not belong here. I am saved. I belong to God. Why am I here?" But there was no answer.

Then the demons came back and opened my cell door. One pulled while the other pushed me along a rough pathway. The touch of the demons was like a burning flame against my flesh. They were hurting me.

"O Jesus, where are You? Please help me, Jesus!" I cried.

A roaring fire sprang up in front of me but stopped before it touched me. Now it seemed as though my flesh was being ripped off my body. The most excruciating pain I could imagine swept over me. I was hurting beyond belief. Something unseen was tearing at my body, while evil spirits in the form of bats were biting me all over.

"Dear Lord Jesus," I cried, "Where are You? Oh, please, let me out!"

I was pushed and pulled until I came to a wide open place in the heart of hell, then I was thrown before a dirty type of altar. Upon the altar was a large, open book. I heard evil laughter and recognized I was lying in the dirt before Satan.

Satan said, "At last I have you!"

I recoiled in horror but soon realized he was not looking at me but someone in front of me. Satan said, "Ha-ha, at last I am able to destroy you from the earth. Let me see what your punishment will be."

He opened the book and ran his finger down the pages. The name of the soul was called, and the punishment was meted out.

"Dear Lord," I cried, "can all this be real?"

I was next, and the demons pushed me up on a platform and forced me to bow before Satan. The same evil laughter rang out from him. "I waited for you a long time, and at last I have you," he cried with malicious delight. "You tried to escape me, but now I have you."

A fear like I had never felt before came on me. My flesh was again being torn from me, and a great chain was being wrapped around my body. I looked down at myself as the chain was placed on me. I looked like the others. I was a skeleton full of dead men's bones. Worms crawled inside of me, and a fire began at my feet and enveloped me in flames.

I cried again, "O Lord Jesus, what has happened? Where are You, Jesus?"

Satan laughed and laughed. "There is no Jesus here," he said, "I am your king now. You will be with me here forever. You are mine now."

I was gripped by the most awful emotions. I could not feel God, nor love, nor peace, nor warmth. But I could feel with the keenest of senses, fear, hatred, excruciating pain and sorrow beyond measure. I called out to the Lord Jesus to save me, but there was no answer.

Satan said, "I am your Lord now," and raised his arms to summon a demon to his side. At once, an ugly evil spirit came up on the platform where I was standing and grabbed me. He had a large body, with a face like a bat, claws for hands, and an evil odor exuded from him.

"What shall I do with her, Lord Satan?" the evil spirit asked, as another demon with hair all over his body and a face like a wild boar also grabbed me. "Take her to the deepest part of the heart, a place where horrors are ever before her eyes. There she will learn to call me Lord."

I was dragged away to a dark, dark place and thrown into something cold and clammy. Oh, how could one feel both cold and burning at the same time? I did not know. But the fire burned my body, and the worms crawled over and through me. The moans of the dead filled the air.

"O Lord Jesus," I cried in desperation, "why am I here? Dear God, let me die."

All at once a light filled the place where I was sitting. Jesus appeared and took me into His arms, and instantly I was back in my home.

"Dear Lord Jesus, where were You?" I cried, as the tears flowed down my cheeks.

Tenderly Jesus spoke and said, "My child, hell is real. But you could never know for sure until you had experienced it for yourself. Now you know the truth and what it is really like to be lost in hell. Now you can tell others about it. I had to let you go through that so you would know without a doubt."

I was so sad and so tired. I collapsed in the arms of Jesus. And even though He restored me whole, I wanted to go far, far away-from Jesus, from my family, from everyone.

During the following days at home I was very sick. My soul was so sad, and the horrors of hell were ever before my eyes. It was many days before I was fully recovered.

Hoofstuk 10: Die hart van die hel

Ek het in die nag saam met Jesus na die hel gegaan, maar die beelde van die hel was dwarsdeur die dag voor my oë. Ek het vir ander probeer vertel van die dinge wat ek daar gesien het, maar niemand wou my glo nie. Ek het verskriklik alleen gevoel en dit was regtig net die genade van God wat my in staat gestel het om aan te gaan. Al die eer behoort aan die Here Jesus Christus.

Jesus en ek het die volgende nag na die hel teruggegaan. Ons het weer op die lys in die middel of "maag" van die hel geloop. Ek het sekere dinge herken omdat ek hulle al van- tevore gesien en beleef het. Die reuk van brandende en ont- bindende vleis hef nog steeds, soos tevore, in die lug gehang en die atmosfeer van boosheid was oorweldigend. Die lug was oud en dit was baie warm. Hoewel ons pas aangekom het, was ek al klaar moeg.

Jesus het presies geweet wat ek dink en gesê: "Ek sal jou nooit verlaat of in die steek laat nie. Ek weet jy is baie moeg, maar Ek sal jou versterk."

Hy het aan my geraak en ek het onmiddellik sterker gevoel. Ons het aangestap. Voor ons het 'n yslike swart voorwerp sig- baar geword. Dit was amper so groot soos 'n bofbalveld en het op en af beweeg. Ek het onthou dat Jesus by 'n vorige geleent- heid vir my gesê het dat dit die "hart" van die hel was.

Goed wat soos groot arms of horings lyk, het oral na die buitekant van die hart gesteek. Ek kon sien dat hulle van binne af na buite "groei" en tot binne-in die aarde en seifs tot bokant die aarde steek. Ek het gewonder of dit die horings was waarvan daar in die Bybel gepraat word.

Die grond rondom die "hart" was droog en bruin. Sowat tien meter van die grondoppervlak na alle kante toe, was kurkdroog en verskroei. Die hart was die swartste swart wat ek nog ooit gesien het, maar die swart is gebreek deur 'n ander kleur, sodat die geheel 'n mens nogal kon laat dink aan 'n slang se vel. Met elke beweging is 'n vieslike stank afgegee en die hele hart het op en af beweeg, net soos 'n menslike hart wat klop. Die hart is ook omring deur 'n bose mag wat byna soos 'n elektriese veld reg rondom gelê het.

Ek het verstom na die bose hart gestaar en gewonder wat die doel daarvan was.

"Hierdie vertakkings wat soos slagare lyk," het Jesus gesê, is pyplyne wat na die aarde lei en boosheid van die hel daar uitspoeg. Dit is die horings wat Daniël gesien het, en hulle verteenwoordig bose koninkryke op die aarde. Sommige van hulle het alreeds bestaan, ander bestaan nou en ander moet nog kom. Daar sal bose ryke na vore

kom en die Antichris sal oor baie mense, plekke en dinge heers. Hy sal seifs probeer om die uitverkorenes te mislei. Baie sal hom volg en die dier en sy beeld aanbid.

"Daar sal ook kleiner vertakkings uit hierdie groot horings groei. Daaruit sal demone te voorskyn kom, bose geeste en allerhande bose magte. Hulle sal op die aarde vrygelaat word en die Satan sal opdrag gee dat hulle baie bose werke doen. Hierdie koninkryke en hulle bose magte sal aan die dier gehoorsaam wees, en baie van hulle sal hom op sy pad na vernietiging volg. En dit is hier, in die hart van van die hel, waar dié dinge begin."

Dit is die woorde wat Jesus aan my gerig het. Hy het my beveel om hulle neer te skryf en in boekvorm uit te gee, sodat die hele wêreld kan hoor. Hierdie woorde is die waarheid. Die Here Jesus Christus het vir my hierdie openbaringe gegee sodat almal die werke van die Satan kan leer ken en verstaan en kan weet watter bose dinge hy vir die toekoms beplan.

"Volg My," het die Here gesê. Ons het by 'n stel trappe opgeklim en by 'n deur ingegaan, tot binne-in die hart van die hel. Dit was stikdonker binne. Ek het 'n gehuil gehoor en die stank was só oorweldigend dat ek skaars kon asemhaal. Ek kon niks in die verskriklike donkerte sien nie — net vir Jesus, en het baie naby aan Hom geloop.

En toe skielik is Hy weg! Die ondenkbare het gebeur en ek was heeltemal alleen in die hel! 'n Onbeskryflike vrees en verskrikking het oor my gekom en die dood het my oor- weldig.

"Here, waar is U?" het ek geroep. "Waar is U, Here? Kom tog asseblief terug!" Ek het dit oor en oor geroep, maar niks het gebeur nie en niemand het my geantwoord nie.

"Ag, Here," het ek gekerm, "ek moet hier uitkom." Ek het in die donker begin hardloop. Die wande het onder my hande beweeg, soos iets wat asemhaal. En toe is ek skielik nie meer alleen nie.

My arms is deur twee laggende demone vasgegryp. Ek kon hulle hoor lag en het hulle in 'n flou geel skynsel gesien. Hulle het my arms met kettings vasgemaak en my dieper in die hart van die hel ingesleep. Ek het na Jesus geroep, maar daar was steeds geen antwoord nie. Ek het geskree en met al my krag teruggeveg, maar hulle het nie eers my weerstand gevoel nie en my maklik tussen hulle gesleep.

Ek het bewus geraak van 'n verskriklike pyn wat al hoe erger geword het, hoe dieper ons in die hart van die hel ingegaan het. Dit het gevoel of die vleis van my bene afgeskeur word en ek het my angs en pyn uitgegil.

Die twee demone het my na 'n sel gesleep, ingegooi en die deur agter my gesluit. Ek het nog harder geskree. Hulle het sarkasties gelag

en gesê: "Dit help jou niks om te skree nie. Jy sal op die regte tyd na ons meester toe geneem word om voor hom te verskyn. Hy sal jou martel solank dit hom behaag."

My hele liggaam het soos die vieslike hart geruik. "Hoekom is ek hier?" het ek aanhoudend gevra. "Wat is dan verkeerd? Is ek van my verstand af? Laat my gaan! Laat my hier uit! "Maar niks het gebeur nie.

Na 'n rukkie het ek om my in die donker begin voel. Die wande van die sel was sag en rond, soos iets wat lewe. Dit wás lewendig en het begin beweeg. "Here!" het weer gegil, "wat gebeur dan nou met my? Jesus, waar is U?" Maar al wat ek kon hoor, was die klank van my eie angsbevange stem.

Die verskriklikste vrees het van my siel besit geneem. En vir die eerste keer sedert Jesus my verlaat het, het ek besef dat ek waarlik alleen was en dat daar vir my geen hoop meer was nie. Ek het onbedaarlik gesnik en oor en oor na Jesus geroep. Toe hoor ek 'n stem in die donker sê: "Dit sal jou niks help om na Jesus te roep nie. Hy is nie hier nie."

Daar het skielik 'n dowwe liggie aangegaan en ek kon begin om die ander selle om myne uit te maak. Hulle was ook, soos myne, teen die wand van die hart. Daar het 'n web- agtige ding voor ons gehang en 'n modderige, taaierige vloeistof het deur die selle gevloei.

'n Vrouestem het uit die sel langs myne gepraat. "Jy is verlore as jy in hierdie plek van marteling is," het sy gesê. "Daar is geen manier om hier uit te kom nie."

Ek kon haar skaars in die halfdonker sien. Dit het gelyk of sy wakker was, maar al die ander siele in die selle rondom ons was óf aan die slaap, óf was in 'n soort beswyming. "Daar's geen hoop nie!" het sy uitgeroep. " Geen hoop nie!"

'n Gevoel van algehele wanhoop en ontsettende een- saamheid het van my besit geneem. Die vrou se woorde het ook niks gedoen om my te laat beter voel nie. "Jy is nou in die hart van die hel. Ons word wel hier gemartel, maar darem nie so erg soos die ander in die ander dele van die hel nie." Ek het later besef dat sy gelieg het — dit was beslis nie so dat die siele in die ander dele van die hel erger gemartel word as dié in die hart nie.

"Ons *word partykeer na Satan geneem sodat hy ons kan martel solank as wat hy wil. Hy teer op ons pyn en ons wanhoops- en angskrete versterk hom. Ons bly elke oomblik hier van ons sondes be wus. Ons weet ons is goddeloos. Ons weet ook dat daar 'n tyd was toe ons die Here Jesus geken het, maar dat ons geweier het om Hom aan te neem en ons rug op God gedraai het. Ons het gedoen wat óns wou doen.* Ek was 'n prostituut voor ek hiernatoe gekom het. Ek het geld by mans én vroue geneem en my liggaam aan hulle verkoop. Ek het baie gesinne verwoes. Daar's baie

lesbiërs, homoseksuele en siele wat owerspel gepleeg het in hierdie selle."

"Maar ek hoort nie hier nie!" het ek in die donker uit geroep. "Ek is gered. Ek behoort aan God. Hoekom is ek hier?" Maar daar was geen antwoord nie.

Toe kom die demone terug. Hulle het my seldeur oopgesluit en my oor die ruwe paadjie getrek-sleep. Waar hulle aan my geraak het, het dit soos vlamme op my vel gevoel en dit was baie seer.

"Jesus, waar is U? Help my asseblief, Jesus!" het ek weer geroep.

Skielik was daar 'n yslike vuur voor my. Die vlamme het gesis en gespoeg, maar nie aan my geraak nie. Tog kon ek voel hoe die vleis van my liggaam afgeskeur word en die pyn daarmee saam was onbeskryflik. Dit was asof iets wat ek nie sien nie, besig was om my stukkie vir stukkie uitmekaar te skeur, terwyl bose geeste wat soos vlermuise lyk, my onop- houdelik byt.

"Here Jesus," het ek wanhopig geroep, "waar is U? Asseblief, red my hier uit!"

So is ek gestoot en gesleep tot by 'n groot oop stuk grand in die hart van die hel. Daar het hulle my op 'n vuil altaaragtige struktuur neergesmyt. Daar was 'n yslike oop boek bo-op die altaar. Ek het weer die bose lag van vroeër gehoor en besef dat ek voor Satan self was.

"Uiteindelik het ek jou!" het hy gesê.

Ek het teruggedeins, maar toe besef dat hy nie met my praat nie, maar met 'n siel voor my. "Nou kan ek jou van die aarde af vernietig!" Kom ons kyk hoe ons jou gaan martel," het hy met 'n tevrede stem gesê. Hy het die boek oopgemaak, tot by die naam van die siel voor my geblaai en toe die straf bekendgemaak.

"Liewe Heer, is hierdie dinge regtig besig om te gebeur?" het ek gevra.

Ek was volgende, en die demone het my vorentoe, tot op 'n platform voor die Satan, gestoot en my daar gedwing om te buig. "Ek het baie lank vir jou gewag," het hy gesê, "maar nou hét ek jou uiteindelik!" Dit was duidelik dat hy groot genot geput het uit die feit dat ek daar was. "Jy het probeer om weg te kom, maar ek het jou toe tóg gekry!"

'n Ontsettende vrees het my oorweldig. Dit was erger as enigiets wat ek nog ooit tevore beleef het. Die vleis is weer van my liggaam afgeskeur en iemand het my met 'n yslike ketting vasgemaak. Ek het na myself gekyk . . . en gesien dat ek net soos al die ander lyk. Ek was net 'n geraamte, 'n ge- raamte van dooie bene waarin die wurms na hartelus kon rondloop. Daar was 'n vuur reg by my voete en die volgende oomblik was ek in vlamme gehul.

Ek het weer na Jesus geroep: "Here Jesus, wat het dan gebeur? Waar is U, Here?"

Die Satan het net gelag en gelag. "Daar is nie 'n Jesus in hierdie plek nie!" het hy gesê. "Ek is nou jou koning. Jy sal vir ewig hier by my wees. Jy behoort nou aan my."

Die verskriklikste emosies het deur my gespoel. Ek kon nie die nabyheid van die Here voel nie, daar was geen warmte nie, geen liefde of vrede nie. Maar terselfdertyd het 'n ontsettende vrees en pyn en droefheid — só erg dat ek vir geen mens kan beskryf nie — van my besit geneem. En daarmee saam iets wat ek net as haat kon identifiseer. Ek het na die Here Jesus aanhou roep, Hom bly vra om my te red, maar daar was steeds geen antwoord nie.

"Ja, ék is nou jou here," het die Satan weer gesê. Hy het sy arm uitgesteek en 'n demoon nadergeroep. Onmiddellik het 'n vieslike bose gees vorentoe gekom en my gegryp. Hy was groot, met 'n kop soos dié van 'n vlermuis, kloue vir hande en die allervieslikste stank.

"Wat moet ek met haar doen, Meester Satan?" het hy gevra. 'n Ander demoon, een met hare oor sy hele liggaam en 'n gesig soos dié van 'n beer, het my van die ander kant af gegryp.

"Vat haar na die diepste deel van die hart toe," het die antwoord gekom. "Daar waar sy die hele tyd die verskrik- kinge sal kan sien. Dáár sal sy leer om my *here* te noem."

Hulle het my na 'n stikdonker plek toe gesleep en neergesmyt op iets wat koud en klam was. Ek kan nie verduidelik hoe 'n mens aan die een kant kan brand, maar terselfdertyd kan koud kry nie. Maar die vuur het steeds in my liggaam ge- brand en wurms het deur en oor my geklim. Die krete en kermklanke van dooies het om my opgeklink.

"Here Jesus," het ek in wanhoop uitgeroep. "Waarom is ek hier? Liewe Here, laat my asseblief sterf!"

Skielik was dit lig om my. Jesus het verskyn en my in sy arms geneem. Die volgende oomblik was ek by die huis.

"Liewe Heer, waar was U?" het ek gevra en onbedaarlik gehuil.

Jesus se stem was oneindig teer toe Hy antwoord: "My kind, die hel is 'n werklikheid. Maar jy sou nooit seker wees tensy jy dit self kon ervaar nie. Nou weet jy wat die waarheid is. Jy weet hoe dit voel om in die hel verlore te wees. Nou kan jy vir ander daarvan vertel. Ek het jou daardeur laat gaan so- dat jy hierdie dinge bo alle twyfel kan weet."

Ek was verskriklik hartseer en bitterlik moeg en het in Jesus se arms inmekaargesak. Hy het my dadelik genees, maar ek kon nie help om te voel dat ek ver, ver wou weggaan nie — ver van almal om my, selfs van my familie af, ja, selfs ver van Jesus af.

Ek was baie siek daarna. Daar was 'n onbeskryflike hartseer in my binneste en ek het dag en nag die verskrikkinge van die hel voor my bly sien. Ja, dit was lank voor ek weer reg was.

Chapter 11: Outer Darkness

Night after night Jesus and I went back into hell so I could record these terrible truths. Each time we passed the heart, I walked very close to Jesus. An enormous fear gripped my soul each time I remembered what happened to me there. I knew I had to go on to save souls. But it was only through the mercies of God that I could go back.

We stopped before a group of demons who were singing and chanting and praising Satan. They seemed to be enjoying themselves immensely. Jesus said, "I will let you hear what they are saying."

"We will go to this house today and torment those that are there. We will get more power from Lord Satan if we do this right," they said. "Oh, yes, we will cause a lot of pain and sickness there and much grief to them all. They began to dance and sing evil songs of worship to Satan, glorying in evil. A demon said, "We will have to watch very carefully for those who believe in Jesus, for they can cast us out."

"Yes," said another, "at the name of Jesus we have to flee."

Then one last evil spirit said, "But we are not going to those who know Jesus and the power of His name."

"My angels," said Jesus, "keep My people from these evil spirits, and their works do not prosper. I also protect many of the unsaved, even though they do not know it. I have many angels employed to stop Satan's wicked plans."

Jesus said, "There are many demons in the air and on the earth. I have allowed you to see some of these demons, but others cannot. That is why the truth of the gospel must be preached to everyone. The truth will set men free, and I will protect them from evil. In My name there is deliverance and freedom. I have all power in heaven and earth. Do! not fear Satan, but fear God."

As we walked on through hell, Jesus and I came upon a very large and very dark man. He was enshrouded in darkness and had the appearance of an angel. He was holding something in his left hand. Jesus said, "This place is called outer darkness."

I heard weeping and gnashing of teeth. Nowhere before had there been such utter hopelessness as I felt in this place. The angel that stood before us had no wings. He looked to be about thirty feet tall, and he knew exactly what he was doing. He had a large disk in his left hand and was turning slowly with this disk lifted up high as though he was getting ready to throw it.

There was a fire in the middle of the disk, and blackness on the outer edge. The angel held his hand beneath the disk and reached far back in order to get more leverage.

I wondered who this giant angel was and what he was about to do.

Jesus knew my thoughts and said again, "This is outer darkness. Remember that my Word says, 'The children of the kingdom shall be cast out into outer darkness, there shall be weeping and gnashing of teeth.

"Lord," I said, "You mean your servants are here?"

"Yes," said Jesus, "servants that turned back after I called them. Servants who loved the world more than Me and went back to wallowing in the mire of sin. Servants that would not stand for the truth and for holiness. It is better that one never starts than to turn back after beginning to serve Me."

"Believe Me," Jesus said, "if you sin, you have an advocate with the Father. If you repent of your sins, I will be faithful to cleanse you of all unrighteousness. But if you will not repent, I will come in a time you think not, and you will be cut off with the unbelievers and cast into outer darkness."

I watched the dark angel as he cast the large disk far, far out into the darkness. "My Word means just what it says; they 'shall be cast into outer darkness.

And then, immediately, Jesus and I were in the air following this disk through space. We came to the outside of the disk and stood looking in.

There was a fire in the center of the disk, and people were swimming in and out, over and under the flaming waves. There were no demons or evil spirits here, only souls burning in a sea of fire.

Outside the disk was the blackest of darkness. Only the light from the flames in the disk illuminated the night air. In that light I saw people trying to swim to the edges of the disk. Some of them would almost reach the sides when a suction force from inside the disk would drag them back into the flames. I watched as their forms turned to skeletons with misty-gray souls. I knew then that this was just another part of hell.

And then I saw, as in a vision, angels opening seals. Nations and kingdoms appeared to be locked beneath them. As the angels broke the seals, men and women, boys and girls marched straight into the flames.

I watched in ghastly fascination, wondering if I knew any of the fallen servants of the Lord who were marching past. I could not turn my head away from the sight of souls marching into the fire, and no one was trying to stop them. I cried, "Lord, please stop them before they reach the fire!"

But Jesus said, "He who has ears should hear. He who has eyes should see. My child, cry out against sin and evil. Tell my servants to

be faithful and to call upon the name of the Lord. I am taking you through this awful place so that you can tell them about hell."

Jesus continued, "Some will not believe you. Some will say God is too good to send men and women to hell. But tell them My Word is true. Tell them that the fearful and unbelieving will have their part in the lake of fire."

Hoofstuk 11: Die buitenste duisternis

Jesus en ek het elke nag na die hel teruggegaan sodat ek die waarheid — die *verskriklike* waarheid — kon sien en sodat ek dit kon neerskryf. Ek het baie naby die Here Jesus gebly elke keer as ons by daardie swart hart verbyloop, want ek was angsbevange by die blote gedagte aan wat daar gebeur het. Ek het geweet dat ek net moes aanhou om siele te red, maar dit was net die genade van God wat my in staat gestel het om terug te gaan.

Ons het voor 'n groep demone gaan staan. Hulle was besig om die Satan te prys en te besing en dit het gelyk asof hulle dit geniet. "Ek sal jou laat hoor wat hulle sing," het Jesus gesê.

En skielik kon ek hoor. Dit was ontsettend: "Ons sal vandag na hierdie huis toe gaan en die mense wat daar is, gaan treiter! Ons meester Satan sal vir ons nóg meer krag gee as ons dit reg doen! O ja, ons sal baie pyn en siekte in daardie huis veroorsaak en hulle hartseer maak." Só het hulle aangehou sing, en nog begin dans ook.

Toe hoor ek een van hulle sê: "Maar ons moet versigtig wees vir dié wat in Jesus glo, want hulle kan ons uitdryf."

"Ja," het 'n ander een beaam, "as sy Naam genoem word, moet ons maak dat ons wegkom."

En nog een het bygevoeg: "Maar ons gaan mos nie na die mense toe wat Jesus ken en weet watter krag daar in sy Naam is nie."

Jesus het verduidelik: "My engele beskerm my mense teen hierdie bose geeste, daarom kan hulle nie daar suksesvol wees nie. Ek beskerm ook baie van die wat nog nie gered is nie, al weet hulle dit nie eers nie. Ek het baie engele wat die Satan se bose werk stuit.

"Daar is baie demone in die lug en op die aarde. Ek het jou toegelaat om sommige van hulle te sien, maar die ander kan hulle nie sien nie. Dit is waarom die waarheid van die evan- gelie aan almal verkondig moet word. Die waarheid maak mense vry, en Ek sal hulle teen die bose beskerm. Daar is ver- lossing en vryheid in my Naam. Ek beskik oor al die mag in die hemel en op aarde. Moenie vir die Satan ontsag hê nie, maar vir God."

Ons het aangestap en by 'n baie groot en baie donker man gekom. Dit was ook nog pikdonker óm hom. Hy het soos 'n engel gelyk en iets in sy linkerhand vasgehou.

"Hierdie is die plek wat as die buitenste duisternis bekendstaan," het Jesus gesê.

Ek het 'n gehuil en gekners van tande gehoor. Die absolute wanhoop en verlorenheid wat ek in daardie plek kon aanvoel, was erger as enigiets wat ek nog in die res van die hel beleef het. Die engel voor ons het nie vlerke gehad nie. Hy was sowat tien meter lank en dit

was duidelik dat hy presies geweet het waarmee hy besig was. Hy het 'n groot "skyf" in sy linkerhand gehou en was besig om stadig daarmee in die rondte te draai, byna asof hy dit wou gooi.

Daar was 'n vuur in die middel van die skyf, maar dit was swart aan die buitekant. Die engel het dit in sy hand vasgehou en sy arm ver teruggetrek sodat hy met meer krag kon gooi.

Ek het gewonder wie hierdie groot engel voor my was en wat hy besig was om te doen.

Jesus het my gedagtes geken en geantwoord: "Ons is nou in die buitenste duisternis. Onthou, daar staan in my Woord dat die kinders van die koninkryk in die buitenste duisternis uitgewerp sal word en dat daar 'n geween en 'n gekners van tande sal wees."

"Here," het ek gevra, "Bedoel U dat die siele wat hier is, ú kinders was?"

"Ja," het Hy geantwoord, "dit is mense wat My gedien het, maar weer omgedraai het nadat Ek hulle geroep het. Hulle het die wêreld meer liefgehad as vir My en teruggekeer na die sonde. Hulle wou nie standpunt inneem vir die waarheid en vir heiligheid nie. Dit is beter dat 'n mens My nooit volg nie, as dat jy My volg en dan weer wegdraai.

"Glo My, as jy sonde doen, het jy Voorspraak by die Vader. As jy jou sonde bely, is Ek getrou en sal Ek jou van alle on- geregtigheid reinig. Maar as jy nié jou sonde bely nie, sal Ek kom op 'n tyd wat jy dit glad nie verwag nie, en jou saam met die ongelowiges afsny en dan sal jy in die buitenste duistemis gewerp word."

Ek het gestaan en kyk hoe die donker engel die skyf ver, ver in die duisternis ingooi.

"Dit wat in my Woord staan, is presies wat bedoel word: **hulle sal in die buitenste duisternis gewerp word."**

Die volgende oomblik was ek saam met Jesus in die lug en was ons besig om agter die skyf aan te beweeg. Toe is ons langs die skyf, en sien ons alles wat gebeur.

Daar was 'n vuur in die middel van die skyf, met mense wat in die vlammesee rondswem. Daar was geen demone of bose geeste nie — net die siele wat in die vlammesee brand.

Die enigste lig het van die vlamme in die middel van die skyf af gekom — verder was dit stikdonker. Ek kon sien hoe die mense probeer om tot by die rand van die skyf te swem. *Party van hulle het dit so amper-amper reggekry, net om dan weer deur 'n sterk suigkrag na die vlamme teruggetrek te word. Hulle het voor my oë in geraamtes met vuilgrys, mistige siele verander en ek het besef dat dit net nóg 'n deel van die hel was.*

Toe sien ek 'n visioen van engele wat seëls breek. Dit het vir my gelyk of daar nasies en koninkryke onder die seëls was en asof hulle

daar vasgevang was. Met die breek van die seëls het mans en vroue, seuns en dogters reguit in die vlammesee ingeloop.

Ek kon maar net staar en wonder of ek van die verlore siele daar voor my ken. Ek kon nie my kop wegdraai van die aaklige toneel voor my nie: mense wat in die see van vlamme inloop sonder dat enigiemand hulle probeer keer.

"Here, asseblief!" het ek gepleit, "Stop hulle tog voor hulle by die vuur kom!"

Maar Jesus het geantwoord: "Laat elkeen wat ore het, hoor. Laat elkeen wat oë het, sien. My kind, jy moet téén die sonde en boosheid getuig. Sê vir my dienaars om getrou te wees en die Naam van die Here aan te roep. Ek neem jou deur hierdie verskriklike plek sodat jy hulle van die hel kan vertel.

"Daar is baie wat jou nie sal glo nie. Ander sal sê dat die Here te goed is om mense hel toe te laat gaan. Maar sê vir hulle dat my Woord waar is. Sê vir hulle dat die ongelowiges en die banges in die vuurpoel sal brand."

Chapter 12: Horns

Jesus said, "Tonight, My child, we will go to different part of the heart of hell. I want to tell you about the horns and show you how they will be used to funnel evil spirits and demon forces up to the surface of the earth."

As Jesus spoke, I began to witness an open vision. In the vision, I saw an old farmhouse, dead and gray-looking, surrounded with many dead trees and high, dead grass. The yard around the farmhouse was littered with dead things. There was no life there. The farmhouse looked as though it had settled at the corners and was sinking into the center of the field. There were no other buildings in sight.

Death was everywhere. I knew this farmhouse was part of hell, but I could not yet understand what I was seeing. Inside, behind the dingy windows, loomed large shadows in human shapes. There was something evil about their appearance. One of the shapes moved toward the front door and! opened it.

I watched as a huge man with extremely large muscles came out of the door and walked onto the porch. I saw him clearly. He was about six feet tall, with the bulky build of a weight lifter. His color was the same dead gray as the surroundings. He wore only a pair of men's pants. They were as gray and dead-looking as the bare skin of his upper body. His flesh was like scales, and his head was very big. In fact, his head was so large that his legs were bowed from carrying such a great load. His feet were hoofed like the feet of a pig. His face was stern and evil, and he looked to be very old. His eyes were dead, and his face was very broad.

In the vision, I saw this awful creature walk off I the old porch. The earth shook as he moved, and horns were growing out of the top of his head-large horns that grew up, up and out of sight. As he walked, I saw that the horns were growing, ever so slowly. Other horns also began to grow from his head. Little horns sprang from the bigger ones. I saw that his head was like a beast-a powerful evil beast, full of destruction. Each step he took shook the earth.

Jesus said, "Watch."

I saw the horns as they wound their way upward and ended in homes, churches, hospitals, offices and buildings of all kinds all over the earth. The horns did great damage throughout the land. I saw the beast speak and evil spirits were spit out on the earth. I saw many people seduced by these demonic forces and fall into Satan's snares.

We are in a war-good against evil, I thought.

"We are in a war," I heard the Spirit of the Lord say. "Good against evil."

Dark clouds came out of the horns and hid the many forms of evil that were going out upon the earth. All the abominations that God hates were there. I saw kingdoms arising out of the earth, and millions of people began to follow these evil forces. I saw the old horns removed and new ones grow in their places.

I heard Jesus say, "This is beginning to happen now! These things are, and were, and will be. Men will become lovers of themselves instead of God. Evil will be rampant in the last days. Men and women will love their homes, cars, lands, buildings, businesses, their silver and their gold more than Me.

"Repent," He said, "for I am a jealous God. Nothing can be placed before your worship of Me -not sons or daughters or wives or husbands. For God is a Spirit, and He must be worshiped in Spirit and truth."

I watched as the horns moved over the face of the earth, rising high into the heavens. New kingdoms arose, and there was war and destruction throughout the land. They that worshiped the beast were many.

The evil beast with the horns walked back and forth as if thinking, and the earth shook under his weight. After some minutes he returned to the farmhouse. Dark clouds arose, and many were dead in the land.

I saw the world in the midst of a great tribulation, and I began praying with all my heart. "O Lord, help us," I cried out. Then two large beasts in spirit forms rose out of the earth and began to make war with each other. I knew they came from hell.

A sea of people stood watching the fight between these two evils. And then I saw something rise from the ground between them. They stopped fighting and stood on each side of a big ship. Both beasts tried to destroy the ship, but they could not. They pushed it back beneath the earth, and buried it between the two of them. They stood face to face again, ready to resume their warfare.

I heard a voice say, "Watch."

As I watched, a light appeared on the ground where the ship was buried. The ship then reappeared on the surface of the ground and became a large disk. The two beasts began to take on other forms and became large and black. A door in front of the disk opened, and a strong beam of light revealed a flight of stairs. The stairs went down, down into the earth, and I heard a voice say, "Into hell!"

There was a strong sense of evil in the air, and I felt lost and undone as I watched. A paralyzing force came out of the disk, and I had nowhere to run. I felt trapped, even though I was in the Spirit.

Almost at once, Jesus lifted me up higher and higher until I was looking down on the vision. But now the stairs had become an

escalator, which was moving up and down from the heart of the earth. When I was beside Jesus, I felt safe and protected. "It shall come out of hell," I heard a voice say.

Jesus said, "This shall be. This is yet to come. Write for all to know."

In my vision the escalator was bringing up demon forces and evil spirits. The two beasts stood, one on each side of the ship, and I saw them begin to change again. I heard the sound of a great roar-the sound of motors running at a high rate of speed. The beasts' heads got large, and a light began to fill their hands. I saw the two beasts and the ship as the three of them were joined together.

Many souls, as if walking in their sleep, , marched into one of the beasts. For hours I watched this gruesome sight, until at last, one of the beasts I was packed with people. As I listened, from the first! beast came a great roar as if a plane was getting ready for takeoff. The beast had gotten his power from the ship. As he began to fly, he was again in the form of a man. As he flew, his head seemed to be full of lights and great powers emanated from him.'

As he disappeared into the heavens, his head became the ship again.

I could still hear the sound of the first beast as I watched the second beast fill up with souls. When he was full, I saw the second beast begin to go straight up like a rocket. He joined the other beast, and they both moved slowly away into the gray sky. The second beast had also taken on the form of a man. I heard their loud roar as they went out of sight.

I wondered what this meant. I saw the ship, or disk, settle itself back into the earth. The earth closed up over it until it was again out of sight. As the vision began to fade, I saw a large courtroom, and I thought of the great white throne judgment.

Hoofstuk 12: Horings

"Ons gaan vannag na 'n ander deel van die hel, my kind," het Jesus gesê. "Ek wil vir jou van die horings vertel en vir jou wys hoe hulle gebruik sal word om bose geeste en demone na die aarde se oppervlakte te neem."

Jesus was nog besig om te praat, toe sien ek die volgende visioen. Daar was 'n ou plaashuis voor my oë. Dit was dood en grys en daar was 'n klomp dooie bome en hoë, dooie gras om die huis. Die plaaswerf was besaai met dooie goed. Daar was geen teken van lewe nie. Die plaashuis was ook al half vervalle en besig om by die hoeke in die grond in te sak. Ek kon geen ander geboue sien nie.

Dit was 'n doodse plek. Ek het besef dat dit deel van die hel was, maar het nie mooi verstaan wat ek sien nie. Toe merk ek groot skaduwees agter die vuil vensters — skaduwees in die vorm van mense. Daar was iets oneindig boos aan hulle. Een van hulle het voordeur toe beweeg en dit oopgemaak.

Ek het gestaan en kyk hoe 'n baie groot man met geweldige spiere by die deur uitkom en op die stoep uitstap. Ek kon hom duidelik sien. Hy was so ses voet lank en groot en sterk gebou, byna soos 'n liggaamsbouer. Hy het dieselfde dooie grys kleur as alles om hom gehad. Hy het net 'n langbroek aangehad, en seifs dié was grys en doods, net soos sy kaal bolyf. Sy vel was skubberig en sy kop baie groot — só groot, dat sy bene bak gestaan het van die yslike gewig wat hulle moes dra. Sy voete het soos dié van 'n vark gelyk. Hy het 'n streng uitdrukking op sy gesig gehad en verskriklik boos en sleg gelyk. Hy was ook baie oud. Sy oë was heeltemal dood en sy gesig was breed en groot.

Hy het voor my oë van die stoep afgeklim. Die aarde het geskud met elke tree en daar het horings uit sy kop uit gegroei. Hulle het stadig maar seker al hoe groter en langer geword, tot- dat ek later nie meer die punte van die horings kon sien nie. Daar het nóg horings op sy kop verskyn, kleiner horings wat uit die groteres gegroei het. Sy kop het soos dié van 'n dier gelyk — 'n magtige en bose dier wat daarop uit is om te vernietig. Met elke tree het die aarde onder hom geskud.

Toe sê Jesus net: "Kyk nou."

Skielik kon ek sien waarheen die horings gaan: hulle was besig om tot bo-op die aarde te groei, tot by huise, kerke, hos- pitale, kantore en allerhande ander plekke. Oral waar hulle gekom het, het hulle ook verwoesting gesaai. Die dier het gepraat en bose geeste is op die aarde uitgespoeg. Ek kon sien dat baie mense deur die magte van Satan mislei word en só in sy strikke trap.

Ons is waarlik in 'n oorlog gewikkel, het ek gedink, 'n stryd tussen goed en kwaad.

"Ons is in 'n oorlog gewikkel," het die Gees van die Here vir my gesê. "Dit is 'n stryd tussen goed en kwaad."

Daar het donker wolke uit die horings te voorskyn gekom en die bose figure wat besig was om die aarde te deurkruis, is deur die wolke bedek, sodat niemand hulle kon raaksien nie. Van waar ek was, kon ek al die dinge wat vir God 'n gruwel is, op aarde sien gebeur. Daar het nuwe koninkryke opgekom en miljoene mense het agter die magte van die bose aan- geloop. Die ou horings is verwyder, maar daar het dadelik nuwes in hulle plek gegroei.

"Hierdie dinge het reeds begin gebeur," het Jesus gesê. "Hierdie dinge is en was en sal nog wees. Mense sal hulleself meer liefhê as vir God. En daar sal baie boosheid wees in die laaste dae. Dinge soos huise, motors, grond, geboue, besighede, silwer en goud sal vir mense belangriker wees as Ek.

"Bekeer julle," het Hy gesê, "want Ek is 'n jaloerse God. Niks mag vir die mens belangriker wees as om My te dien en te aan- bid nie — nie seuns of dogters, mans of vrouens nie. God is Gees, en Hy moet in Gees en in waarheid aanbid word."

Ek het gesien hoe die horings die hele aarde deurkruis en tot bo in die hemelruim strek. Daar het nuwe koninkryke gekom en daar was oorlog en verwoesting sover as wat ek kon sien. Baie mense het die dier aanbid.

Die bose dier het heen en weer geloop soos iemand wat loop en dink, en die aarde het onder sy voete geskud. Na 'n paar minute het hy na die plaashuis teruggekeer. Donker wolke het opgesteek, en daar was baie dooies op die aarde.

Ek kon sien dat die aarde midde-in 'n geweldige ver- drukking vasgevang was en het met groot opregtheid begin bid. "O Here, help ons!" het ek uitgeroep. Toe kom daar twee groot diere in die vorm van geeste uit die aarde uit op en begin baklei. Ek het besef dat hulle van die hel af kom.

'n Groot skare mense het die geveg tussen die twee bose geeste gestaan en dophou. Toe sien ek iets uit die grond tussen hulle te voorskyn kom. Dit was 'n skip, en hulle het opgehou baklei en die skip aangeval in 'n poging om dit te vernietig, maar hulle kon dit nie regkry nie. Toe druk hulle dit weer in die grond in en begrawe dit tussen hulle. Daarna het hulle gereed gemaak om verder te baklei.

"Kyk nou," het 'n stem gesê.

Die volgende oomblik was daar 'n lig op die grond waar hulle die skip begrawe het. Daarop het dit weer na die oppervlakte gekom en in 'n groot skyf verander. Die twee geeste het ander vorms aangeneem en groot en swart geword. Die deur aan die voorkant van die skyf het oopgegaan. Daar was 'n stel trappe aan die binnekant, en dit was

helder verlig. Die trappe het diep, diep in die aarde ingegaan en ek het 'n stem hoor sê: "Na die hel!"

Daar was 'n atmosfeer van boosheid in die lug en ek het regtig ontsteld en verlore gevoel. Die mag wat van die skyf af na buite gestraal het, was oorweldigend en dit het ook vir my gevoel of ek vasgekeer is, selfs al was ek in die Gees.

Daarop het Jesus my opgetel, sodat ek van bo af na die vi- sioen kon afkyk. Die trappe het 'n roltrap geword en dit het op en af na en van die hart van die aarde beweeg.

Ek het veilig gevoel, want ek was by Jesus. Toe hoor ek 'n stem sê: "Dit sal uit die hel uit kom."

Jesus het gesê: "Dit sal gebeur. Dit móét nog gebeur. Skryf dit neer, sodat almal dit kan weet."

Die roltrap in die visioen was besig om demoniese magte en bose geeste boontoe te bring. Die twee dier-geeste het net daar, weerskante van die skip, gestaan. Toe sien ek hoe hulle van vorm verander. Ek het 'n geweldige dreuning gehoor — dit het geklink soos die gedreun van 'n groot motor wat teen 'n hoë snelheid beweeg. Die dier-geeste se koppe het al hoe groter geword en 'n lig het op hulle hande geskyn. Toe word hulle deel van die skip.

Baie siele het soos slaapwandelaars by een van die diere ingestap. Ek het vir ure na dié grusame toneel staan en kyk, tot- dat een van die diere uiteindelik "volgelaai" was. Hy het 'n dreungeluid gemaak, soos dié van 'n vliegtuig wat op die punt is om op te styg. Dit was duidelik dat die skip sy krag- bron was. Hy het opgestyg, en skielik weer die vorm van 'n mens aangeneem. 'n Hele klomp ligte het uit sy kop geskyn en hy het geweldige krag uitgestraal. Die volgende oomblik het hy in die hemelruim verdwyn, en het sy kop weer die skip geword.

Ek kon hom nog hoor, daar waar ek staan en kyk het hoe die tweede dier "volgelaai" word. Toe almal in was, het hy soos 'n vuurpyl boontoe geskiet, tot by die ander dier, en het hulle saam baie stadig in die grys lug wegbeweeg. Die tweede dier het ook die vorm van 'n mens aangeneem. Ek kon hulle later nie meer sien nie, maar nog. die gedreun van "enjins" hoor.

Ek het gewonder wat dit beteken. Die skip of skyf, het in die grond in teruggesak. Die gat het toegegaan, en ek kon dit nie meer sien nie. Die visioen het begin vervaag, maar net voor dit verdwyn het, het ek 'n groot hofsaal gesien en aan die wit oordeelstroon gedink.

Chapter 13: The Right Arm of Hell

After the first vision, Jesus and I went to a different part of hell. Jesus said, "These things you are seeing are for the end times." Another vision appeared before me.

Jesus said, "We are in the right arm of hell."

We walked up a high, dry hill. At the top of the hill, I looked below and saw a swirling river. There were no pits of fire or demons or evil spirits, only the large river flowing between unseen banks. The banks of the river were hidden in the darkness. Jesus and I walked closer to the river, and I saw that it was full of blood and fire.

As I looked closer, I saw many souls, each chained to another. The weight of the chains dragged them under the surface of the lake of fire.

The souls in hell were in the fire of hell. I saw also that they were in the form of skeletons with misty gray souls.

"What is this?" I asked the Lord.

"These are the souls of the unbelievers and the ungodly. These were lovers of their own flesh more than lovers of God. They were men loving men, and women loving women, who would not repent and be saved from their sin. They enjoyed their life of sin and spurned My salvation."

I stood beside Jesus and looked into the lake of fire. The fire began to roar like a great furnace, moving and devouring everything in its path. Soon it filled nearly the entire right arm of hell.

The fire approached to within feet of us, but I did not touch us. The river was burning everything in its path. I watched Jesus' face, and it was sad and tender. He still had love and compassion for these lost souls written on His countenance. I began to cry and wished I could leave this place of torment, to go on was almost unbearable.

I looked again at the souls in the fire. They were a fiery red, and their bones were blackened and burned. I heard their souls cry out in regret and sorrow.

The Lord said, "This is their torment. Chain after chain, they are linked together. These desired the flesh of their own kind, men with men, and women with women, doing that which is unnatural. They led many young girls and young boys into acts of sin. They called it love, but in the end it was sin and death.

"I know that many boys and girls, men and women were forced against their wills to commit such atrocious acts-I know and will not hold this sin to their charge. Remember this though," said Jesus, "I know all things, and the persons who made these youths to sin have the greater punishment. I will judge righteously. 'to the sinner, I say,

'Repent, and I will have mercy. Call on Me and I will hear.'

"Time after time I called to these souls to repent and to come unto Me. I would have forgiven them and cleansed them; and in My name they could have been set free. But they would not listen to Me. They wanted the lust of the flesh more than the love of the living God. Because I am holy, you must be holy. 'touch not the unclean thing, and I will receive you," said the Lord.

I felt very sick as I looked at the souls in the lake of fire.

"If only they had turned to Me before it was too late," Jesus continued. "My blood was shed so that everyone could come to Me. I gave My life that even the vilest of sinners might live."

Multitudes of souls went by in the river of flames. Over and under the waves of fire, they went' with no way out of the burning and swimming in the lake of fire. I heard cries of regret as the bloody river flowed by us.

We walked up a trail beside the river. In front of us, sitting on a hill, was a large woman. She swayed back and forth as though she was drunk. Written on her were the words "Mystery Babylon."

I now knew the mother of abominations on the earth came from hell. An evil, powerful force emanated from her. I saw multitudes, peoples and tongues beneath her. She had seven heads and ten horns. In her was found the blood of the prophets, the saints and all that were slain upon the earth.

"Come out from her and be separate", said the Lord. "In her time she shall be destroyed."

We walked on past the evil woman with the horns on her head. Everything began to get dark. Now Jesus was the only light. We walked until we came to another hillside. In the distance I could see hot flames in the air. The atmosphere became oppressively hot.

We went around the hill and came to a large door with slots cut in it. It was set into the side of the hill. A large chain was on the door, and flames raged from it. The door was also bolted with large locks. I wondered what it all meant.

All at once, the dark figure of a man, attired in a long, dark cape, appeared in front of the door. His face looked to be very old and very tired. The skin of his face was pulled tightly against the bones of his skull. He looked to be a thousand years old.

Jesus said to me, "Behind that doorway is the bottomless pit. My Word is true."

The flames behind the door reached higher until the door bulged from the pressure of the heat.

"Dear Lord," I said, "I'll be glad when Satan is cast into the bottomless pit and all these evil things stop for a season."

He replied, "Come, hear what the Spirit is saying to the churches.

The end is near, and I am calling sinners to repent and be saved. Look now."

We were standing in a clearing, and I was with the Lord in the Spirit. I looked and beheld an open vision. In the vision I saw a fiery serpent begin to strike the air with his enormous tail. I watched as this spiritual serpent moved with awesome power.

Then I saw him go back into the right arm of "hell and wait. I knew that He could not strike the earth until God's Word would be fulfilled.

I saw fire and smoke ascend out of the earth, and I saw a strange mist as it formed over the earth. I saw patches of darkness appear here and there. Horns began to grow on the head of the fiery serpent. They spread out until they covered the whole earth. Satan gave orders to the fiery serpent. There were evil spirits and devils present. Then I saw the evil, fiery serpent come out of the right arm of hell and begin to strike the earth with great force, hurting and destroying many people.

Jesus said, "This will happen in the end times. Come up higher."

Reader, if you are committing any of the sins I have written about, please stop sinning and call upon Jesus to save you. You do not have to go to hell. Call upon the Lord while He is near. He will hear you and save you. Whoever calls on the name of the Lord will be saved.

Hoofstuk 13: Die "regterarm" van die hel

Ek is ná die eerste visioen saam met Jesus na 'n ander deel van die hel. Hy het vir my gesê: "Die dinge wat jy nou sien, het betrekking op die eindtyd." Onmiddellik het ek 'n ander visioen gesien.

"Ons is nou in die regterkant van die hel," het Jesus gesê.

Ons het teen 'n hoë, droë heuwel uitgeklim. Ek het van bo af afgekyk en 'n bruisende rivier onder ons gesien. Daar was nie putte vol vlamme of bose geeste of demone nie, net die groot rivier wat vloei. Ek kon nie die oewers sien nie, want dié was in donkerte gehul. Ek het saam met Jesus nader gestap ... en toe gesien dat die rivier vol bloed en vuur was.

Daar was baie siele in die rivier en hulle was almal met ket- tings aan mekaar vasgemaak. Die kettings was swaar en het hulle onder die vlak van die vuur-en-bloedwater ingetrek. Ek het besef dat die siele voor my in die vuur van die hel was. Hulle wás ook, soos die ander, net geraamtes met vuilgrys siele aan die binnekant.

"Wat is dit, Here?" wou ek weet.

"Dit is die siele van die ongelowiges en goddeloses. Hulle het die vlees meer liefgehad as vir God. Die mans het mans liefgehad, en die vroue het vroue liefgehad. Hulle was ook nie bereid om hulle sondes te bely en gered te word nie. Hulle het hulle sondige lewe geniet en my verlossing geignoreer."

Ek het langs Jesus gestaan en afgekyk na die vlammesee voor my. Die vuur het 'n dreungeluid gemaak, byna soos die vlamme in 'n groot oond en alles wat voorkom, vernietig. Dit het al groter en groter geword, totdat dit later feitlik die hele regterkant van die hel gevul het.

Die vuur het tot net voor ons voete gekom, maar nie aan ons geraak nie. Alles wat voorkom, is verbrand. Ek het na Jesus opgekyk, en 'n uitdrukking van teerheid en hartseer op sy gesig gesien. Dit was duidelik dat Hy die verlore siele voor Horn nog steeds liefgehad het en baie jammer was vir huUe. Ek het begin huil en gewens dat ek uit die plek van marteling kon wegkom, want dit was vir my verskriklik om te moet aangaan.

Ek het weer na die siele in die vuur gekyk. Hulle was vuur- rooi en hulle bene was swart gebrand. Ek kon hoor hoe hulle berouvol weeklaag.

Daarop het die Here vir my gesê: "Dit is hoe hulle gemartel word. Hulle is almal met kettings aan mekaar vas. Hulle het hulle lewe lank na mense van hulle eie geslag gehunker en só dinge gedoen wat teen die natuur indruis. Hulle het ook baie jong seuns en meisies laat sonde doen. Hulle het gesê dit is *liefde,* maar dit was niks anders as sonde en

dood nie.

"Ek weet dat baie seuns en dogters, en ook mans en vroue, gedwing is om verskriklike dinge te doen en dat hulle teen hulle sin deel daaraan gehad het. Ek weet dit en sal nie daardie sondes teen hulle hou nie. Maar onthou," het die Here gesê, "Ek weet alles. En die mense wat sulke jongmense laat sonde doen het, sal nog erger gestraf word. My oordeel is regverdig en reg. Ek sê vir die sondaar: 'Bekeer jou, Ek sal jou genadig wees. Roep My aan, dan sal Ek jou hoor.'

"Ek het keer op keer na hierdie siele geroep om hulle te bekeer en na My toe te kom. Ek sou hulle vergewe en gereinig het; Ek sou hulle in my Naam vrygemaak het. Maar hulle wou nie na My luister nie. Hulle vleeslike begeertes was vir hulle belangriker as die liefde van die lewende God. Julie moet heilig wees, want Ek is heilig. Moet julle nie met onrein dinge ophou nie, dan sal Ek julle ontvang," het die Here gesê.

Ek het na die siele in die see van vuur voor my gekyk — en skoon siek gevoel.

"As hulle hulle maar net tot My bekeer het voor dit te laat was," het Jesus weer gesê. "My bloed is gestort sodat almal na My kon kom. Ek het my lewe gegee sodat seifs die verskrik- likste sondaars kan lewe."

Daar was baie, baie siele wat saam met die stroom van die vlammerivier moes beweeg. Hulle was nóú bo, en dán weer onder die golwende vlamme. Hulle moes maar net aanhou swem en swem, want daar was geen manier om daaruit te kom nie. Ek kon hulle berouvolle krete hoor van waar ons gestaan en kyk het.

Toe stap ons met 'n voetpaadjie langs die rivier op. 'n Groot vrou het voor ons op 'n heuweltjie gesit. Haar lyf het heen en weer beweeg, soos dié van 'n dronk mens. Die woorde "Geheimsinnige Babilon" was op haar geskryf.

Ek het beset dat die moeder van ailes wat op aarde gruwe- lik en verkeerd is, van die hel at kom. Die vrou het 'n kragtige en bose mag uitgestraal. Daar was miljoene mense en tale onder haar. Sy het sewe koppe en tien horings gehad. Die bloed van die profete en heiliges en almal wat op aarde doodgemaak is, was op haar.

"Kom weg van haar at en moet niks met haar te doen hê nie," het die Here gesê. "Sy sal wel op die regte tyd vernietig word."

Ons het by die bose vrou met die horings verbygeloop. Dit het al hoe donkerder geword, totdat Jesus die enigste lig in die hele omgewing was. Ons het tot by 'n ander heuweltjie gestap. Ek kon in die verte vlammetonge in die lug sien op- skiet en dit het verskriklik warm geword.

Ons het om die heuwel geloop, tot by 'n deur wat in die kant van die heuwel ingebou was. Daar was gleuwe in die deur gesny. Dit was

met 'n groot ketting en 'n hele paar slotte vasgemaak, en daar was ook nog oral vlamme. Ek het gewon- der wat dit alles beteken.

Skielik het daar 'n figuur soos dié van 'n man by die deur gestaan. Hy het 'n lang swart mantel aangehad. Hy het baie moeg gelyk en aan sy gesig kon ek sien dat hy baie oud moes wees — miskien selfs 'n duisend jaar. Sy vel het styf oor sy wangbene en skedel gespan.

"Die bodemlose put is agter daardie deur," het Jesus gesê. "My Woord is waar."

Die vlamme van agter die deur het al hoe hoër en hoër gebrand, totdat dit later vir my gelyk het of die deur van hitte uit sy skarniere gaan bars.

"Liewe Heer," het ek geantwoord, "ek sal so bly wees as die Satan in die bodemlose put gegooi word sodat daar vir 'n tyd lank 'n einde kan kom aan al hierdie bose dinge."

"Kom luister wat die Gees vir die gemeentes sê. Die einde is naby en Ek roep tot sondaars om hulle te bekeer en gered te word. Kyk nou."

Ons het op 'n oopte gestaan en ek was in die gees by die Here. Die volgende oomblik het ek 'n ander visioen gesien: 'n vurige slang het met sy yslike stert in die lug op hom begin slaan. Ek het gestaan en kyk hoe die slang met ongelooflike krag beweeg.

Toe beweeg hy terug na die regterkant van die hel, en wag daar. Ek het geweet dat hy nie die aarde sou raakslaan voordat God se Woord nie in vervulling gegaan het nie.

Daar het vuur en rook uit die aarde opgekom, asook 'n vreemde mistigheid. Dit het hier en daar begin donker word. Die vurige slang het horings aan sy kop gekry en hulle het al hoe verder versprei, totdat hulle later oor die hele aarde te sien Was. Die Satan het vir die slang opdragte gegee, en daar was bose geeste en duiwels by hom. Toe sien ek hoe die yslike, vurige slang uit die regterkant van die hel beweeg en met sy kragtige stert na die aarde begin slaan. Hy het baie mense getref en baie is dood of het erg seergekry.

"Dit sal in die eindtyd gebeur," het Jesus gesê. "Kom nou hoër op."

Liewe leser, as jy jou oorgegee het aan enige van die sondes waarvan ek hier skryf, hou dan asseblief op om sonde te doen en vra Jesus om jou te red. Jy hoef nie hel toe te gaan nie! Roep na die Here terwyl Hy nog naby is. Hy sál jou hoor en Hy sál jou ook red. Elkeen wat die Naam van die Here aanroep, sal gered word.

Chapter 14: The Left Arm of Hell

A Prophecy From Jesus to All

Jesus said, "These things are now beginning in the earth, are yet to be, and are soon coming upon all the earth. The fiery serpent is part of the beast. These prophecies you are about to read are true. The revelations are true. Watch and pray. Love one another. Keep yourselves holy. Keep your hands clean.

"Husbands, love your wives as Christ loved the church. Husbands and wives, love each other as I have loved you. I ordained marriage and blessed it with My Word. Keep the marriage bed holy. Cleanse yourself from all unrighteousness and be pure, even as I am pure.

"The holy people of God have been led away by flatterers. Do not be deceived; God is not mocked. Understanding will come to you if you will open your ears and listen to Me. This is the Lord's message to the churches. Beware of false prophets who stand in My holy place and deceive with flatteries. O earth, My holy people have fallen asleep to the sound of false doctrine. Awake, Awake! I tell you that all unrighteousness is sin. Cleanse yourself from all sins of the flesh and the spirit.

"My holy prophets lived holy lives, but you have rebelled against Me and My holiness. You have brought evil upon yourself. You have sinned and brought yourself into bondage to sickness and death. You have committed iniquity and have done wickedly and have rebelled against Me. You have departed from My precepts and from My judgments. You have not hearkened to the words of My servants, the prophet and the prophetess. Curses instead of "blessings have come upon you, and still you refuse to return to me and repent of your sins.

"If you will return and repent and if you will honor Me with the fruit of righteousness, I will bless your homes and honor your marriage beds. If you will humble yourselves and call upon Me, I will hear you and bless you.

"Listen, you ministers of My Holy Word. Do not teach My people to sin against their God. Remember that judgment begins at the house of God; unless you repent, I will remove you for the sins you have taught My people. Do you think that I am blind that I cannot see and deaf that I cannot hear?

"You who hold the truth in unrighteousness and line your pockets with silver and gold at the expense of the poor-repent, I say, before it is too late. On the day of judgment you will stand alone before Me to give an account of what you did with My Holy Word. If you call upon Me in repentance, I will remove the curse from your lands and bless you with a mighty blessing. If you will repent and be ashamed of your

sins, I will have mercy and compassion on you, and I will not remember your sins anymore. Pray that you may be an overcomer.

"Awake to life and live. Repent to the people you have led astray and taught false doctrine. Tell them you have sinned and that you have scattered My sheep. Repent to them.

"Behold, I am preparing a holy army. They will do mighty exploits for me and destroy your high places. They are an army of holy men and women, boys and girls. They have been anointed to preach the true gospel, to lay hands on the sick and to call the sinner to repentance.

"This is an army of working men, housewives, single men, single women and school children. They are common people, for not many noble have responded to My call. In the past they have been misunderstood and mistreated, abused and rejected. But I have blessed them with boldness in holiness and in spirit. They will begin to fulfill My prophecy, and to do My will. I will walk in them, talk in them I and work in them.

"These are they who have turned to me with all their heart, soul, mind and strength. This army will awaken many to righteousness and purity of spirit. I will soon begin to move upon them, to choose for My army those I desire. I will search for them in the cities and in the towns. Many will be surprised at those I have chosen. You will see them begin to move across the land and do exploits for My name's sake. Watch and see My power at work.

"Again I tell you, do not defile the marriage bed. Do not defile the body in which the Holy Ghost dwells. Sins of the body lead to sins of the spirit. Keep the marriage bed holy. I made man for woman and woman for man and decreed that the two should be united in holy matrimony. Again, I say awake."

I saw many other visions in the left arm of hell. I was instructed by the Lord that I must not reveal them now. Many of them were visions of the world in the end-times, when many of the people of God will fall away and be lost.

In the visions, I was given revelations about the body of Christ, the ministry of the sons of God, the children of the beast and the ultimate return of Christ. "Later, you may reveal them," He said, "but not now."

"This army," said the Lord, "which was spoken of by the prophet Joel, will arise from the land and do great works for God. The Son of Righteousness shall arise with healing in His wings. He shall tread down the wicked, and they shall be ashes under the soles of His feet.

"They shall be called the army of the Lord. I will give gifts unto them, and they will accomplish My mighty works. They shall do exploits for the

Lord of glory. I will pour out My Spirit upon all flesh, and your sons and daughters shall prophesy.

"This army shall fight against the forces of evil and shall destroy much of Satan's work.

They shall win many to Jesus Christ before the day the evil beast arises," said the Lord.

Jesus said, "Come, it is time to go now."

At last we were leaving the visions and the left arm of hell. I was very glad.

As we departed, Jesus said, "Tell your families I love them and correct them in love. Tell them that " I will keep them from evil if they will put their trust in Me."

Hoofstuk 14: Die "linkerarm" van die hel

'n Profesie van Jesus aan alle mense

Jesus het gesê: "Hierdie dinge begin nou op die aarde, gaan nog gebeur, en sal kort voor lank oor die hele aarde gebeur. Die vurige slang is deel van die dier. Die profesieë wat jy hier gaan lees, is waar. Die openbaringe is ook waar. Waak en bid. Julle moet mekaar liefhê. Sorg dat julle heilig bly. Hou julle hande rein.

"Mans, julle moet julle vrouens liefhê soos Christus die kerk liefgehad het. Mans en vrouens, julle moet mekaar liefhê soos ek julle liefgehad het. Ek het die huwelik ingestel en met my Woord geseën. Sorg dat die huweliksbed heilig bly. Reinig julleself van alle ongeregtigheid en wees rein, soos ek ook rein is.

"Die heilige mense van God is deur vleiers weggelei. Moenie mislei word nie; God laat Hom nie bespot nie. Julle sal verstaan as julle julle ore oopmaak en na My luister. Dit is die Here se boodskap aan die kerke. Pas op vir valse profete wat in my heilige plek staan en met vleitaal mislei. Aarde, my heilige mense is deur die klank van die valse leer aan die slaap gesus. Word wakker! Word wakker! Ek sê vir julle dat alle ongeregtigheid sonde is. Reinig julleself van alle sonde van die vlees én die gees.

"My heilige profete het heilige lewens gelei, maar julle het teen My en my heiligheid in opstand gekom. Julle het die bose oor julleself gebring. Julle het sonde gedoen en julleself aan die bande van siekte en die dood oorgegee. Julle het gruwels en booshede gedoen en teen My in opstand gekom. Julle het van my voorskrifte en oordele afgewyk. Julle het nie ag geslaan op die woorde van my dienaars, die profeet en profetes, nie. Daarom kom vloeke en nie seën nie, oor julle — maar julle weier nog steeds om na My terug te keer en julle van julle sondes te bekeer.

"As julle sal terugkeer en julle sondes bely en as julle My met die vrug van regverdigheid sal vereer, sal Ek julle huise seen en julle huweliksbeddens eerbiedig. As julle julle voor My sal verootmoedig en My sal aanroep, sal Ek julle hoor en seen.

"Luister na My, predikers van my Heilige Woord. Moet my mense nie leer om teen hulle God te sondig nie. Onthou dat die oordeel by die huis van God begin; as julle julle nie bekeer nie, sal ek julle wegneem omdat julle my mense geleer het om te sondig. Dink julle dan Ek is blind en kan nie sien nie; dink julle Ek is doof en kan nie hoor nie?

"Julle wat die waarheid ken maar onreg doen, wat julle sakke ten koste van die armes vul met goud en silwer, Ek sê vir julle om julle sondes te bely voordat dit te laat is. Julle sal op die oordeelsdag alleen voor My staan en rekenskap gee van dit wat julle met my Heilige

Woord gedoen het. As julle My in berou aanroep, sal Ek die vloek van julle lande afhaal en 'n magtige seën oor julle uitstort. As julle berou sal hê en skaam sal wees oor julle sondes, sal Ek julle génadig wees en sal Ek nie meer aan julle sondes dink nie. Bid dat julle oorwin- naars sal wees.

"Ontwaak tot die lewe — en *lewe* dan. Bely julle sondes voor almal wat julle mislei het en aan wie julle 'n valse leer verkondig het. Sê vir hulle dat julle sonde gedoen het en dat julle my skape mislei het. Bely dit voor hulle.

"Kyk, Ek is besig om 'n heilige leer op die been te bring. Hulle sal magtige dinge vir My doen en julle hoogtes ver- nietig. Dit is 'n leër wat bestaan uit heilige manne en vroue, seuns en dogters. Hulle is gesalf om die ware evangelie te verkondig, om die hande op siekes te lê en sondaars tot beke- ring te roep.

"Dit is 'n leër wat bestaan uit werkende mense, huisvroue, enkellopende mans, enkellopende vroue en skoolkinders. Hulle is gewone mense, want daar is nie baie van hoë afkoms wat op my stem reageer nie. Hulle is in die verlede verkeerd verstaan, sleg behandel, misbruik en verwerp. Maar Ek het hulle vreesloos in heiligheid en in gees gemaak. Hulle sal begin om my profesie te vervul en my wil te doen. Ek sal in hulle wees, met hulle praat en in hulle werk.

"Hulle is die mense wat My met hulle hele hart, siel, ver- stand en krag aangeneem het. Hierdie leer sal baie tot ge- regtigheid en geestelike reinheid lei. Ek sal binnekort onder hulle begin werk, om hulle vir my leër uit te soek. Ek sal in die stede en op die dorpe na hulle soek. Baie sal verbaas wees oor dié wat ek uitgesoek het. Julie sal sien hoe hulle dwars- deur die land begin werk en dinge ter wille van my Naam doen. Kyk, dan sal julle sien hoe my krag werk.

"Ek sê weer vir julle om nie die huweliksbed te besoedel nie. Moenie die liggaam waarin die Heilige Gees woon, besoedel nie. Vleeslike sondes lei tot geestelike sondes. Sorg dat die huweliksbed heilig bly. Ek het die man vir die vrou gemaak en die vrou vir die man, en bepaal dat die twee in die heilige eenheid van die huwelik een sal wees. Ek sê weer: ont- waak."

Ek het baie ander visioene van die linkerkant van die hel gesien, maar die Here het my beveel om hulle nie nou bekend te maak nie. Baie van die visioene het betrekking gehad op die wêreld in die eindtyd, wanneer baie van God se kinders afvallig sal raak en verlore sal gaan.

Ek het ook in die visioene openbaringe oor die liggaam van Christus ontvang, oor die bediening van God se kinders, die kinders van die dier en die wederkoms van Christus ontvang. "Jy mag hierdie dinge later openbaar maak," het Hy vir my gesê, "maar nie nou al nie."

Toe voeg Hy by: "Hierdie leër, van wie die profeet Joël ook al gepraat het, sal uit die land te voorskyn kom en groot dinge vir die

Here doen. Die Seun van Geregtigheid sal met genesing in sy vlerke verrys. Hy sal die bose vertrap en hulle sal soos as onder sy voetsole wees.

"Hulle sal die leër van God genoem word. Ek sal hulle met gawes toerus en hulle sal my magtige werke doen. Hulle sal groot dinge vir die Here van die heerlikheid doen. Ek sal my Gees oor alle vlees uitstort, en julle seuns en dogters sal profe- teer.

"Hierdie leër sal teen die magte van die bose optree en baie van die Satan se werke vernietig. Hulle sal baie vir Jesus Christus wen Voordat die dag van die bose dier aanbreek."

Toe sê Jesus: "Kom, dit is nou tyd om te gaan."

Ek was dankbaar dat ons die linkerkantste deel van die hel kon verlaat en dat die visioene vir eers klaar was.

Met ons vertrek het Hy gesê: "Sê vir julle families dat ek hulle liefhet en hulle in liefde tug. Sê vir hulle dat ek hulle van die bose sal bewaar as hulle op My sal vertrou."

Chapter 15: The Days of Joel

I heard a voice say, "Write, for these things are faithful and true." Again, I was with the Lord in the Spirit. He was high and lifted up, and His voice was like thunder.

"Behold, O earth, these things are, were and are to come. I am the First and the Last. Serve Me, the Creator, for I give life, not death. Arise from your evil and call upon Me, and I will heal and deliver you. The things you read in this book are true, and they will soon come to pass.

"Repent, for the time is at hand, and the Lord of glory will soon appear. Be ready, for you do not know the day nor the hour. Great shall be the reward of those who await My coming. I will bless My little ones, those that have kept the faith and have served Me in truth and righteousness. Before they know it, it will be upon them. I have prepared a blessing for those who have been faithful to their calling and those that have not denied My name. "I say, if My people, who are called by My name, will humble themselves and pray, I will forgive them and heal them and restore their losses. I desire to hear, to deliver, and to save all who "believe and call upon My name.'

"Sanctify a fast. Call a solemn assembly. Gather the elders and all the inhabitants of the lands into My house, and cry unto Me. Alas, for the day of the Lord comes as a thief in the night-the day is at hand."

"Trust Me, and I will restore unto you the years the locusts, the canker worm, the caterpillar and the palmer worm have eaten."

"My great army which I have called will not break their ranks nor their stride. They will do marvelous exploits, and they shall not be conquered, for I am their strength. Their voices will sound like I the trumpet, like the thunders will they sound, and all will hear and know that I am the Lord your God."

Dear Lord Jesus, it is my prayer that I be counted worthy to be in this army. I want to be in this army, but I know I must be pure and holy as Jesus is pure and holy. By the blood Jesus shed, cleanse me from all unrighteousness. Help me to keep a repentant heart, free of all hatred and bitterness.

Father, I know that many of Your people are asleep. I fear You will have to break our vessels of clay and humble us if there are to be fruits of righteousness.

Lord, I do not want to go to hell again and have to stay there. O Lord, help me to warn the people. Give me power to stop hell from enlarging itself. Help me and Your people to be good, kindhearted, forgiving and loving to one another. Help us to speak the truth at all times.

I know that Jesus Christ is returning soon, and His rewards are with Him. I know that my message to the world is "Repent, for the day of the Lord is at hand." Father, I do not want the blood of this people on my hands.

Hoofstuk 15: Die tyd van Joël

Ek het 'n stem hoor sê: "Skryf, want hierdie dinge is waar en getrou." Ek was weer in die Gees by die Here. Hy was hoog en het my ook opgelig, en sy stem het soos donderweer geklink.

"Neem kennis, o aarde, want hierdie dinge is, wás en sál wees. Ek is die Eerste en die Laaste. Dien My, die Skepper, want ek bring lewe en nie dood nie. Staan op uit julle boosheid en roep My aan, dan sal Ek julle genees en verlos. Die dinge wat julle in hierdie boek lees, is waar en sal binnekort gebeur.

"Bely julle sondes, want die tyd is naby en die Here van die heerlikheid sal binnekort verskyn. Wees gereed, want julle ken nie die tyd of die uur nie. Daar wag 'n groot beloning op almal wat op my koms wag. Ek sal my kindertjies seën, almal wat aan die geloof vasgehou het en My in waarheid en geregtigheid gedien het. Dit sal oor hulle kom nog voordat hulle dit verwag. Ek het 'n seen voorberei vir almal wat getrou aan hulle roeping is en vir hulle wat nie my Naam ver- loën het nie.

"Ek sê as my mense, dié wat my Naam dra, hulle voor My verootmoedig en bid, sal Êk hulle vergewe en genees en dit wat hulle verloor het, weer herstel. Ek wil elkeen wat glo en my Naam aanroep, hoor, verlos en red.

"Wy 'n vastyd aan My. Roep die gelowiges byeen. Maak die ouderlinge bymekaar en bring die inwoners van die lande na my huis toe, en roep My aan. Want die dag van die Here kom soos 'n dief in die nag — en die dag is voor die deur.

"Glo in My, en ek sal alles wat die sprinkane en die rusper vernietig het, vir julle teruggee.

"My groot leër, die een wat ek geroep het, sal nie verdeeld raak of hulle momentum verbreek nie. Hulle sal wonderlike dinge doen en hulle sal ook nie oorwin word nie, want ek is hulle krag. Hulle stemme sal soos trompette klink, soos don- derweer, en almal sal hoor en weet dat Ek die Here julle God is."

Here Jesus, dit is my gebed dat U my waardig sal ag om in hierdie leër te dien. Ek wil in u leër wees, maar ek weet dat ek rein en heilig moet wees, net soos Jesus rein en heilig is. Reinig my deur Jesus se bloed van alle ongeregtigheid. Help my om 'n berouvolle hart te hê, 'n hart sonder haat en bitterheid.

Vader, ek weet dat baie van u kinders vas aan die slaap is. Ek vrees dat U ons liggame van klei sal moet breek en ons sal moet nederig maak voordat die vrugte van geregtigheid na vore sal kom.

Here, ek wil nie weer hel toe gaan en daar bly nie. O Here, help my om die mense te waarsku. Gee my die krag om te keer dat die hel

nog groter word. Help my en help u kinders om goed en vriendelik, liefdevol en vol vergifnis te wees teenoor mekaar. Help ons om te alle tye die waarheid te praat.

Ek weet dat Jesus Christus binnekort terugkeer en dat Hy die beloning saam met Hom bring. Ek weet dat my boodskap aan die wêreld die volgende is: "Bekeer julle, want die dag van die Here is voor die deur." Vader, ek wil nie die bloed van hierdie mense op my hande hê nie.

Chapter 16: The Center of Hell

Again the Lord and I went into hell. Jesus said to me, "My child, for this purpose you were born, to write and tell what I have told you and shown you. For these things are faithful and true. I have called you forth to tell the world through you that there is a hell, but I have made a way of escape. I will not show you all parts of hell. And there are hidden things which I cannot reveal to you. But I will show you much. Now come and see the powers of darkness and their end."

We went again to the belly of hell and began to walk toward a small opening. I turned to look where we were entering and found that we were on a ledge beside a cell in the center of hell. We stopped in front of a cell in which was a beautiful woman. Over the top of the cell were the letters "B.C."

I heard the woman say, "Lord, I knew you would come someday. Please let me out of this place of torment." She was dressed in the clothes of an ancient era, and she was very beautiful. I knew that .I she had been here for many centuries but could not die. Her soul was in torment. She began to pull at the bars and cry.

Softly Jesus said, "Peace, be still." He spoke to her with sadness in His voice. "Woman, you know why you are here."

"Yes," she said, "but I can change. I remember, when You let all those others out of paradise. I " remember Your words of salvation. I will be good now," she cried, "and I will serve You." She clenched the bars of the cell in her tiny fists and began to scream, "Let me out! Let me out!"

At that, she began to change before our eyes. Her clothing began to burn. Her flesh fell off, and all that remained was a black skeleton with burned-out holes for eyes and a hollow shell of a soul. I watched in horror as the old woman fell to the floor. All her beauty had departed in a moment. It staggered my imagination to think that she had been here since before Christ was born.

Jesus said to her, "You knew on earth what your end would be. Moses gave you the law, and you heard it. But instead of obeying My law, you chose to be an instrument in the hands of Satan, a soothsayer and witch. You even taught the art of witchcraft. You loved darkness rather than light, and your deeds were evil. If you had repented with your heart,

My Father would have forgiven you. But now, it is too late."

With sorrow and great pity in our hearts, we walked away. There would never be an end to her pain and sufferings. Her bony hands reached out to us as we walked on.

"My child," said the Lord, "Satan uses many devices to destroy

good men and women. He works day and night, trying to get people to serve him. If you fail to choose to serve God, you have chosen to serve the devil. Choose life, and the truth will set you free."

After walking for a short distance, we stopped in front of another cell. I heard a man's voice calling out, "Who is there? Who is there?" I wondered why he called out.

Jesus said, "He is blind."

I heard a sound and looked about. Ahead of us was a large demon with huge wings which appeared to be broken. He looked right past us. I stood close to Jesus.

Together, we turned to look at the man who had spoken. He also was in a cell, and his back was to us-he was a skeleton form with fire and the smell of death on him. He was flailing the air and crying out, "Help me. Help, someone!"

Tenderly, Jesus said, "Man, peace, be still."

The man turned and said, "Lord, I knew You would come for me. I repent now. Please let me out. I know I was a horrible person and used my handicap for selfish gain. I know I was a sorcerer and deceived many for Satan. But Lord, I repent now. Please let me out. Day and night I am tormented in these flames, there is no water. I am so thirsty." He cried, "won't You give me a drink of water?"

The man was still calling after Jesus as we walked away. I looked down in sadness.

Jesus said, "All sorcerers and workers of evil will have their part in the lake which burns with fire and brimstone, which is the second death."

We came to another cell in which was another man. He said, "Lord, I knew You would come and release me. I have repented for a long time." This man also was a skeleton, full of flames and worms.

"O man, you are still full of lies and sin. You know you were a disciple of Satan, a liar who deceived many. The truth was never in your mouth, and death was always your reward.

You heard My words often and made fun of My salvation and My Holy Spirit. You lied all your life and would not listen to Me. You are of your father the devil. All liars will have their part in the lake of fire. You have blasphemed the Holy Ghost."

The man began to curse and say many evil things against the Lord. We went on. This soul was forever lost in hell.

Jesus said, "Whoever will may come to Me, and he that loses his life for My sake shall find life, and that more abundantly. But sinners must repent while still alive on earth. It is too late to repent when they arrive here. Many sinners want to serve God and Satan, or they believe that they have unlimited time to accept the grace God offers. The truly wise will choose this day whom they will serve. "

Soon we came to the next cell. A desperate cry of sorrow came from within. We looked and saw a skeleton of a man huddled on a floor. His bones were black from burning, and his soul was a dirty-gray mist inside. I noticed that parts of his body were missing. Smoke and flames came up around him. Worms crawled inside of him.

Jesus said, "This man's sins were many. He was a murderer and had hate in his heart. He would not repent or even believe that I would forgive him. If he had only come to Me!"

"You mean, Lord," I asked, "he thought that You would not forgive him of murder and hatred?"

"Yes," said Jesus. "If only he had believed and come to Me, I would have forgiven him all his sins, great and small. Instead, he continued to sin and died in them. That is why he is where he is today. He was given many opportunities to serve Me and to believe the gospel, but he refused. Now it is too late."

The next cell we came to was filled with a terrible odor. I could hear the cries of the dead and moans of regret everywhere. I felt so sad that I was almost sick. I made up my mind that I would do all I could to tell the world about this place.

A woman's voice said, "Help me." I stared into a real pair of eyes, not the burned-out sockets which were the marks of burning. I was so sad I shivered, and I felt such pity and sorrow for this soul. I wanted so badly to pull her out of the cell and run away with her. "It's so painful," she said.

"Lord, I will do what is right now. I once knew You, and You were my Savior." Her hands clenched the bars of the cell. "Why won't you be my Savior now?" Big pieces of burning flesh fell from her, and only bones clenched the bars.

"You even healed me of cancer," she said. "You told me to go and sin no more lest a worse thing come upon me. I tried, Lord; You know I tried. I even tried to witness for You. But, Lord, I soon learned that those who preach Your Word are not popular. I wanted people to like me. I slowly went back into the world and the lust of the flesh devoured me. Nightclubs and strong drink became more important than You. I lost touch with my Christian friends and soon found myself seven times worse than I had been before.

"And though I became lovers of both men and women, I never intended to be lost. I did not know that I was possessed by Satan. I still felt Your call upon my heart to repent and be saved, but I would not. I kept thinking I still had time. Tomorrow I will turn back to Jesus, and He will forgive me and deliver me. But I waited too long, and now it is too late," she cried.

Her sad eyes burst into flames and disappeared. I screamed and fell against Jesus. O Lord, I thought, how easily could that have been

me or one of my loved ones! Please, sinner, wake up before it is too late.

We walked on to another cell. In it another man with a skeleton form and a dirty-gray soul inside. Cries of such utter pain and regret came from this man that I knew I could never forget them.

Jesus said, "My child, some who read this book will compare it to a fiction story or a movie they have seen. They will say this is not true. But you know these things are true. You know that hell is real, for I have brought you here many times by My Spirit. I have revealed the truth to you so that you can witness to it."

Lost person, if you will not repent and be baptized and believe the gospel of Jesus Christ, this will surely be your end.

"This man is here," said the Lord, "because of his rebellion. The sin of rebellion is like the sin of witchcraft. In fact, all those who know My Word and My ways and have heard the gospel but still will not repent are in rebellion against Me. Many are in hell today because of this sin."

The man spoke to Jesus and said, "I once thought about making You Lord of my life, but I did not want to walk Your straight and narrow way. I wanted the broad way. It was so much easier to serve sin. I did not want to have to be righteous. I loved my sinful way. I desired to drink strong drink and do the things of this world more than obey Your commands. But I wish now I had listened to those You sent to me. Instead, I did evil and would not repent. "

Great sobs shook his body as he cried out in regret. "For years I have been tormented in this place. I know what I am, and I know I will never get out. I am tormented day and night in these flames and these worms. I cry, but no one comes to help. No one cares for my soul here-no one cares for my soul." He fell into a small heap on the floor and continued to cry.

We walked on to another cell. A woman sat picking the worms off her bones. She began to cry I when she saw Jesus. "Help me, Lord," she said, "III will be good. Please let me out." She also arose and clenched the bars of the cell. I felt such great pity for her. As she cried, sobs shook her body.

She said, "Lord, when I was on earth, I worshiped the Hindu gods and many idols. I would not believe the gospel the missionaries preached to me, although I heard it many times.

One day I died. I cried for my gods to save me from hell, but they could not. Now, Lord, I'd like to repent."

"It's too late," said Jesus.

Flames covered her form as we walked on; her cries still fill my soul even now. Satan had deceived her.

With sadness in His voice Jesus said, "Come, we will return

tomorrow. It is time to go now."

Hoofstuk 16: Die middel van die hel

Ek het weer saam met die Here na die hel gegaan. Jesus het vir my gesê: "My kind, dit is waarom jy gebore is, om neer te skryf en te praat oor die dinge wat Ek vir jou gesê en gewys het. Want hierdie dinge is waar en getrou. Ek het jou geroep omdat ek deur jou vir die wêreld wil sê dat die hel bestaan, maar dat daar in My 'n manier is om daarvan te ontsnap. Ek sal nie vir jou al die dele van die hel wys nie en daar is ook dinge wat verborge is en wat Ek nie aan jou kan openbaar nie. Maar Ek sal baie dinge aan jou openbaar. Kom kyk nou na die magte van die duisternis en na hulle einde."

Ons het weer na die middelpunt of "maag" van die hel toe gegaan en na 'n smal opening toe aangestap. Ek het omgekyk om te probeer uitvind waar ons was, en gesien dat ons op 'n lys langs 'n sel in die middel van die hel was. Ons het voor die sel gaan staan. Daar was 'n beeldskone vrou daarbinne en bokant die seldeur was die letters V.C. (voor Christus) geskryf.

Sy het vir die Here Jesus gesê: "Here, ek het geweet dat U eendag sou kom. Laat my asseblief uit hierdie plek van lyding uitkom." Ek kon aan haar klere sien dat sy uit 'n vervloë tyd was. Sy was regtig beeldskoon! **Ek het besef dat sy al baie eeue lank daar was, maar nie kon sterf nie.** Haar siel was in die grootste lyding en sy het aan die tralies begin ruk en vreeslik gehuil.

Jesus het sag met haar gepraat: "Wees stil." Daar was 'n diepe hartseer in sy stem. "Vrou, jy weet waarom jy hier is."

"Ja," het sy geantwoord, "maar ek kan verander. Ek onthou nog toe U al die ander uit die paradys laat uitgaan het. Ek onthou u woorde van redding. Ek sal nou goed wees," het sy uitgeroep, "en U dien!" Sy het die tralies van die seldeur in haar fyn handjies vasgegryp en gegil: "Laat my hier uitkom! Laat my hier uitkom!"

Toe verander sy voor ons oë. Haar klere het begin brand. Die vleis het van haar bene afgeval en die volgende oomblik was sy net 'n swartgebrande geraamte met leë oogkaste en 'n vuilgrys siel binne-in vasgevang. Sy het op die vloer neer- geval — daar was niks van haar skoonheid oor nie. Dit was eintlik 'n bietjie bokant my begripsvermoë om te dink dat sy al van vóór Christus se geboorte daar was.

Toe sê Jesus vir haar: "Jy het op aarde al geweet wat jou einde sou wees. Moses het vir julle die wet gegee en jy hét dit gehoor. Maar in plaas daarvan dat jy aan my wet gehoorsaam was, het jy verkies om die Satan te dien. Jy was 'n waarsêer en 'n heks. Jy het ander seifs opgelei om hekse te word. Jy het die duisternis bo die lig verkies en jou dade was boos. As jy met 'n opregte hart berou oor jou sondes gehad het, sou my Vader jou vergewe het. Maar dit is nou te laat."

Ons is daar weg met harte vol droefheid, want ons het geweet dat daar nooit, ooit 'n einde aan haar lyding sal wees nie. Haar benerige hande het deur die tralies na ons gegryp.

"My kind," het die Here gesê, "die Satan gebruik baie in- strumente om goeie mans en vroue te vernietig. Hy werk dag en nag om mense sover te kry om hom te dien. Elkeen wat nie kies om God te dien nie, kies daardeur om die Duiwel te dien. Kies die lewe, dan sal die waarheid jou vrymaak."

Ons het 'n klein entjie gestap, toe voor 'n ander sel gaan staan. Ek het 'n man van binne hoor roep: "Wie is daar? Wie is daar?" en gewonder hoekom hy dit vra.

"Hy is blind," het Jesus verduidelik.

Ek het 'n geluid gehoor en omgekyk. Daar was 'n groot demoon reg voor ons en ek het die indruk gekry dat sy yslike vlerke gebreek was. Hy het by ons verby gekyk en ek het baie naby aan die Here Jesus gestaan.

Ons het saam omgedraai om te kyk na die man wat pas tevore gepraat het. Hy was ook in 'n sel en het met sy rug na ons toe gestaan. Hy het soos 'n geraamte gelyk, een met vuur aan die binnekant. Daar het 'n aaklige doodsreuk van hom af gekom. Hy het met sy arms gewaai en gekreun: "Help my! Iemand, help my tog!"

Jesus het met 'n teer stem gesê: "Wees stil."

Toe draai die man om en sê: "Here, ek het geweet dat U my sou kom haal. Ek het berou oor my sondes. Laat my asseblief uitgaan. Ek weet ek was 'n baie slegte mens en dat ek my gebrek tot my eie voordeel gebruik het. Ek weet ek was 'n towe- naar en dat ek baie vir die Satan mislei het. Maar, Here, ek het nou berou. Laat my asseblief hier wegkom. Ek word dag en nag deur die vlamme geteister en hier is geen water nie. Ek is so verskriklik dors. Sal U nie asseblief vir my 'n bietjie water gee nie?"

Ons het weggestap, maar nog steeds sy stem gehoor soos hy na ons aanhou roep het.

Toe sê Jesus: "Alle towenaars en dienaars van die bose gaan na die poel van vuur en swael. Dit is die tweede dood."

Ons het by 'n ander sel uitgekom, en weer was daar 'n man binne-in. "Here," het hy gesê, "ek het geweet U sou eendag kom om my te bevry. Ek het lankal berou oor my sonde." Ook hy was net 'n geraamte, een waarin die wurms vrylik rond- gekruip het.

"Jy is nog net so vol leuens en sonde," het Jesus gesê. "Jy weet goed jy was 'n dissipel van die Satan, 'n leuenaar wat baie mense mislei het. Jy het nooit die waarheid gepraat nie, daarom is jy met die dood beloon. Jy het my woorde dikwels gehoor, en dan het jy met my verlossing en my Heilige Gees gespot. Jy het jou hde lewe lank gelieg en geweier om na My te luister. Jy is waarlik jou vader, die Duiwel, se

kind! Alle leuenaars sal in die poel van vuur brand. Jy het teen die Heilige Gees gelaster."

Daarop het die man Jesus begin vloek en verskriklike dinge vir Hom gesê. Ons het aangestap met die wete dat ook dié siel vir ewig in die hel verlore was.

Toe sê Jesus: "Elkeen wat wil, mag na My toe kom, en hy wat sy lewe ter wille van My prysgee, sal die lewe vind en in oorvloed ontvang. Maar sondaars moet hulle bekeer terwyl hulle nog op aarde is. Dit is te laat om jou sondes te bely as jy eers hier is. Daar is baie sondaars wat God én die Satan wil dien, of dink dat daar onbeperkte tyd is om God se genade aan te neem. Dié wat regtig verstandig is, sal vandag nog kies wie hulle wil dien."

Ons het by die volgende sel gekom en 'n desperate gekerm van binne af gehoor. Ons het gaan staan en die vorm van 'n man op die vloer gesien. Sy bene was pikswart gebrand en sy siel het soos 'n vuilgrys mistigheid binne-in die geraamte gelyk. Dit het vir my gelyk of sekere dele van sy liggaam weg was. Daar was rook en vlamme óm hom en wurms wat op hom rondgekruip het.

Toe sê Jesus: "Hierdie man het baie sondes gehad. Hy was 'n moordenaar en sy hart was vol haat. Hy wou nie sy sondes bely of glo dat Ek hom sou vergewe het nie. As hy maar net na My toe gekom het!"

"Here," het ek gevra, "bedoel U dat hy nie wou glo dat U hom sou vergewe ondanks die feit dat hy gemoor en gehaat het nie?"

"Ja. As hy maar net wou glo en na My toe wou kom, sou ek al sy sondes, groot en klein, vergewe het. Maar hy het aangehou om sonde te doen en is só dood. Dit is waarom hy vandag hier is. Hy is baie kanse gebied om My te dien en die evangelie te glo, maar hy het elke keer geweier. Nou is dit te laat."

Daar het 'n walglike stank uit die volgende sel gekom. Ek kon die gille van die dooies en die berouvolle gekerm om my hoor. Dit het my só hartseer gemaak, dat ek eintlik begin siek voel het, en ek het daar en dan opnuut besluit dat ek alles in my vermoë sou doen om vir die wêreld van daardie plek te vertel.

"Help my!" het 'n vrouestem gesê. Ek het by die sel in- gekyk en verbaas gesien dat dit regte oë was wat na my kyk en nie net leë, uitgebrande oogholtes nie. Ek was so hartseer dat ek begin bewe het en my binneste was rou van medelye vir die siel voor my. Ek wou haar so bitterlik graag daar weg- neem. "Dis so pynlik," het sy gesê.

"Here, ek sal nou doen wat reg is. Ek hét U eens op 'n tyd geken, en U wás my Verlosser." Haar hande het die tralies van die seldeur vasgegryp. "Waarom wil U dan nie nou weer my Verlosser wees nie?" Stukke brandende vel en vleis het van haar hande afgeval, totdat dit uiteindelik net die kaal bene was wat die seldeur vashou.

"U het my selfs van kanker genees," het sy gesê. "U het my beveel om nie weer te sondig nie, anders sou die gevolge nog veel erger wees. Ek het probeer, Here - U weet ek het probeer. Ek het selfs probeer om vir U te getuig. Maar, Here, ek het gou uitgevind dat mense wat u Woord verkondig, nie gewild is nie. Ek wou so graag he ander mense moes van my hou. En so het ek stadig maar seker na die wêreld teruggekeer en is ek deur vleeslike begeertes oorweldig. Nagklubs en drank het vir my belangriker as U geword. Ek het my Christenvriende afgesterf en was uiteindelik sewe keer erger as tevore.

"En al het ek mans én vroue as minnaars gehad, Here, was dit nooit my bedoeling om verlore te gaan nie. Ek het nie besef dat ek in die mag van die Satan was nie. Ek kon nog steeds u stem in my hart hoor en het geweet U roep my tot bekering en verlossing, maar ek wou nie luister nie. **Ek het die hele tyd gedink dat daar nog genoeg tyd was. Ek sou *more* na Jesus toe teruggaan en dan sou Hy my vergewe en red. Maar ek het te lank gewag ... en nou is dit te laat," het sy wanhopig geroep.**

Haar treurige oë het aan die brand geslaan en verdwyn. Ek het gegil en teen Jesus geval. O Here, het ek gedink, hoe mak- lik kon dit nie ek of een van my dierbares gewees het nie! Asseblief, sondaar, word tog wakker voordat dit te laat is!

Ons het na 'n volgende sel gestap, een met 'n manlike ge- raarnte en 'n vuilgrys siel. Hy het só droewig gekerm en sy wanhoopskrete was só rou, dat ek daar en dan beset het dat ek dit nooit weer sou vergeet nie.

Jesus het met my gepraat en gesê: "My kind, baie van die mense wat hierdie boek lees, sal dit met 'n storie of 'n rolprent wat hulle gesien het, vergelyk. Hulle sal sê dit is nie die waarheid nie. Maar jy weet dat hierdie dinge waar is. Jy weet dat die hel 'n werklikheid is, want Ek het jou keer opkeer deur my Gees hierheen gebring. Ek het die waarheid aan jou geopenbaar sodat jy daarvan kan getuig."

As jy verlore is, en as jy steeds weier om jou te bekeer en die evangelie van Jesus Christus te glo en te aanvaar, sal dit jou einde wees.

"Dié man is hier," het Jesus gesê, "omdat hy teen My in op- stand gekom het. Die sonde van opstandigheid is net so ernstig soos die sonde van heksery. Elkeen wat my Woord en my weg ken, elkeen wat die evangelie gehoor het maar weier om hom van die sonde te bekeer, is in opstand teen My. Daar is baie wat as gevolg van dié sonde in die hel is."

Die man het met Jesus gepraat en gesê: "Ek het lank gelede daaraan gedink om U as Here aan te neem, maar ek was nie bereid om u nou en reguit pad te loop nie. Ek wou die breë weg volg. Dit was

soveel makliker om in diens van die sonde te wees. Ek het nie kans gesien vir die eise van regverdigheid nie, want die sonde was vir my te belangrik. Om te drink en die dinge van die wêreld te doen, was vir my belangriker as om aan u wette gehoorsaam te wees. *Hoe wens ek nou dat ek maar geluister het na die boodskappers wat U na my toe gestuur het! Maar ek het die bose gekies en geweier om my sondes te bely."*

Sy liggaam het geruk soos hy snik toe hy voortgaan: "Ek word nou al jare lank in hierdie plek gemartel. Ek weet wat ek is, en ek weet ook dat ek nooit weer hier sal uitkom nie. Ek word dag en nag deur die vlamme en die wurms geteister. Ek huil, maar daar is niemand wat kom help nie. Hier is nie- mand wat vir my siel omgee nie . . . nee, hier is niemand wat vir my siel omgee nie." Hy het in 'n bondeltjie op die vloer neergesak en aangehou huil.

Ons het na 'n ander sel geloop. 'n Vrou was besig om die wurms van haar kaal bene af te haal. Sy het Jesus gesien en begin huil. "Help my tog, Here," het sy gesê, "ek sal goed wees. Help my tog net om hier uit te kom." Sy het vorentoe gekom en aan die tralies geklou en haar hele liggaam het van haar snikke geruk. Ek het haar bitterlik jammer gekry.

"Here, ek het allerhande Hindoe-afgode en ander afgode aanbid toe ek nog op die aarde was," het sy gesê. "Ek wou nie die sendelinge se evangelieboodskap glo of aanvaar nie, hoe dikwels hulle ook al met my probeer praat het. Toe sterf ek. Ek het my gode aangeroep en gevra om my van die hel te red, maar hulle kon niks doen nie. Here, ek wil my so graag nóú bekeer."

"Dit is te laat," het Jesus geantwoord.

Sy het skoon weggeraak in die vlamme en ons het aan- geloop. Ek kan nou nog haar krete in my binneste hoor. Sy is ook deur die Satan mislei.

Toe sê Jesus met groot droefheid in sy stem: "Kom, ons sal weer more hierheen kom. Dit is nou tyd om te gaan."

Chapter 17: War in the Heavens

The Spirit of the Lord was upon me, and again we went into hell. Jesus said, "I tell you the truth, many souls are here because of witchcraft, the occult, the worship of other gods, disobedience, unbelief, drunkenness, and filthiness of flesh and spirit. Come, I will show you a mystery and tell you of hidden things. I will reveal to you how to pray against the forces of evil."

We walked into a part of hell next to the evil heart. Jesus said, "We are soon going into the jaws of hell, but I desire to reveal to all that hell has enlarged itself."

We stopped, and he said, "Behold and believe." I looked and beheld an open vision. In the vision, Jesus and I were high above the earth looking out into space. I saw a spiritual circle high above the earth. The circle was invisible to the natural eye, but in the spirit, I could see it well. I knew that the vision was related to our fight against the princes and powers of the air.

As I continued to look, I discovered there were, in fact, several circles. In the first circle were many dirty, evil spirits. I saw the dirty spirits take on the forms of witches, and they began to fly about the heavens and do much spiritual damage. I heard the voice of Jesus say, "In My name, I give My children power over these evil ones. Listen and learn how to pray. "

I saw an odd-shaped form arise from another circle and begin to spin about and cast spells.

I saw then that a demon had arisen, and he was doing evil things to the earth. The demon had the spirit of a wizard. He would turn and laugh, and from a stick in his hand, he cast evil spells on various people. I saw other evil spirits join the wizard, and Satan gave him more power.

"Behold, what you bind on earth, I will bind in heaven," said Jesus. "Satan must be bound if the prayers of the saints are to be effective in these last days."

From another circle, I saw another sorcerer arise, and he began to give orders. Rain and fire fell upon the earth as he spoke. He spoke many evil things, and he deceived the people on the earth. As I watched, I saw two more evil spirits join the sorcerer high above the earth. These all were evil princes and powers of the air.

These gave their powers to witches who were gathered together in a certain place to do evil. Workers of darkness gathered around them. The spirits came and went as they chose.

"Watch carefully," Jesus said, "for the Holy Spirit is revealing a great truth to you."

In the vision I saw terrible things happening on the earth. Evil was magnified and sin abounded. The forces of evil caused men to steal, to lie, to cheat, to hurt one another, to speak evil and to succumb to the lusts of the flesh. All kinds of evil were released upon the earth.

I said, "Jesus, this is awful to behold."

Jesus said, "My child, in My name, evil has to flee. Put on the whole armor of God that you may be able to stand in the evil day, and having done all, to stand."

As the evil spirits spewed their vileness and slander upon the earth, I saw the people of God begin to pray. They prayed in the name of Jesus and in faith. As they prayed, the Word of God came against the evil spirits, which began to lose ground. As the saints prayed, the forces of evil lost their hold. Evil spells were broken. Those who had been weakened by the forces of hell were strengthened.

When they prayed as in one voice, the angels of heaven entered the fray. I saw the holy angels fighting with the evil princes and powers of the air, and God's angels were destroying the powers of evil.

I looked, and behold there were rows upon rows of angel forces, with about 600 in each row. As the people believed God, the angels advanced. God gave the orders, and mighty was His power. He gave great strength to His people and to the angels to destroy the works of Satan. God was fighting against evil in the sky. When the people prayed and believed God, the evil forces were destroyed. But when there was disbelief, the evil powers began to overcome.

"My people must believe, and they must agree with each other and with Me," said the Lord, "if all things are to be put under the Father's feet." Heaven and earth must agree if we are to destroy our enemies.

As the praises of God's people began to rise from the earth, the evil forces retreated. I saw saints of God praying with all their hearts against the wiles of the devil. As they did, evil spells and curses were broken, and the saints gained the victory.

This is what happened. As the angels of the Lord fought with the demons and the forces of hell, saints were delivered through prayer. As the people were delivered, many praises rang out to God, and the praises brought more victories. Only when the results of prayer were not seen at once did the praises cease and evil began to win the battle.

I heard an angel with a loud voice say, "O Lord, the faith of Your people is weak. They must have faith if You are to deliver them from the hordes of Satan. Lord, have mercy on the heirs of salvation."

The voice of the Almighty responded, "Without faith it is impossible to please God. But the Lord is faithful, and He will establish you."

Again in the vision I saw God pour out His Spirit on all flesh, and the people believed that God would do all they asked because they were His and I sincerely loved Him. They had faith in God and believed His Word, and God delivered them. And the Word of God grew in the land.

The Lord said, "All things are possible to them that believe. I watch over My Word to perform it. You do your part, and you can know that I will do Mine. If my people will stand for truth and fight the good fight, wonderful things will happen as on the Day of Pentecost. Call upon Me and I will hear. I will be your God and you will be My people. I will establish you in righteousness, truth and sincerity."

In the vision, I saw Christians being born as little babies. I saw the angels standing over them to protect them from harm. I saw the Lord of Hosts fighting their battles and gaining the victory for them. Then I saw the babes grow up and harvest the fields of the Lord of Glory. They were doing the work of the Lord with a glad heart-loving God, trusting God and serving God. I saw the angels and God's Word combine to destroy evil from the face of the earth. I saw peace on earth as everything was eventually put under the feet of God.

Hoofstuk 17: Oorlog in die lug

Die Gees van die Here was op my en ons het weer na die hel toe gegaan. Jesus het vir my gesê: "Wat ek jou vertel, is waar. Baie van die siele wat hier is, is hier oor towery, die okkulte, afgodaanbidding, ongehoorsaamheid, ongeloof, dronkenskap en vleeslike en geestelike onreinheid. Ek gaan nou vir jou 'n geheimenis wys en vir jou van verborge dinge vertel. Ek gaan jou leer hoe om téén die magte van die bose te bid."

Ons het na 'n ander deel van die hel geloop, 'n plek net langs die swart hart. "Ons sal binnekort by die kake van die hel wees, maar Ek wil hê almal moet weet dat die hel homself groter gemaak het," het Jesus vervolg.

Ons het gaan staan en Hy het gesê: "Kyk en glo." Ek het gekyk en 'n ope visioen gesien. In die visioen was Jesus en ek hoog bo die aarde, van waar ons tot binne-in die ruimte kon sien. Ek het 'n sirkel hoog bokant die aarde gesien — dit was wel nie vir die menslike oog sigbaar nie, maar God het my in staat gestel om dit in die gees te sien. Ek het besef dat die visioen iets te doen moes hê met ons stryd teen die magte en owerhede van die lug.

Ek het stip na die sirkel gekyk, en toe gesien dat daar nie net één was nie, maar baie. Daar was 'n hele klomp vuil en bose geeste in die eerste sirkel. Hulle het van vorm verander en soos hekse geword en só het hulle oral in die lug rond- gevlieg en groot skade aangerig. Ek het Jesus se stem hoor sê: "In my Naam gee Ek my kinders gesag oor hierdie bose magte. Luister, dat jy kan weet hoe om te bid."

'n Vreemde voorwerp met 'n vreemde vorm het uit 'n ander sirkel te voorskyn gekom. Dit het al in die rondte begin tol en die een towerspreuk na die ander het daaruit gekom. Toe sien ek dat daar ook 'n demoon verskyn het en dat hy besig was om allerhande verskriklike dinge op aarde te doen. Hy het die gees van 'n towenaar gehad en het gelag terwyl hy bose spreuke oor mense uitspreek. Nog bose geeste het by hom aangesluit en die Satan het vir horn nog meer mag gegee.

"Luister, wat julle op die aarde bid, sal ook in die hemel gebind wees," het Jesus gesê. "Die Satan moet gebind word, anders sal die gebede van die gelowiges in die laaste dae nie effektief kan wees nie."

Ek het nog 'n towenaar uit 'n ander sirkel vorentoe sien kom. Hy het bevele gegee en daar het reën en vuur oor die aarde gekom. Hy het baie slegte dinge gesê en talle mense op aarde mislei. Twee ander bose geeste het by hom aangesluit en ek het beset dat hulle die bose heersers en magte van die lug was.

Hulle het weer vir 'n groep hekse wat êrens bymekaar was, sekere magte gegee. Die werkers van die duisternis het om hulle

bymekaargekom en die bose geeste het na willekeur gekom en gegaan.

"Kyk nou mooi," het Jesus gesê. "Die Heilige Gees is besig om 'n groot waarheid aan jou te openbaar."

Ek het verskriklike dinge op die aarde sien gebeur. Die bose het al hoe erger geword en so ook die sonde. Die magte van die bose het mense laat steel, lieg en bedrieg, hulle het die mense sover gekry om mekaar seer te maak, verskriklike dinge te sê en aan die begeertes van die vlees toe te gee. Allerhande booshede is op die aarde losgelaat.

"Jesus, dit is te verskriklik om te aanskou!" het ek gesê.

Toe antwoord Hy: "My kind, waar my Naam met gesag gebruik word, moet die bose padgee. Trek die volle wapenrusting van God aan, sodat jy in die dag van boosheid staande kan bly, en alles kan doen om weerstand teen die bose te bied."

Die volgende oomblik het die kinders van God begin bid, al was die bose geeste nog besig om hulle vieslikhede oor die aarde los te laat. God se mense het in die Naam van Jesus en in die geloof begin bid. En terwyl hulle nog so besig was om te bid, het die Woord van God teen die bose magte uitgegaan en het hulle al hoe swakker geword. Die gelowiges het maar net aangehou met bid — en die bose het sy houvas op die aarde begin verloor. Diegene wat deur die magte van die hel verswak is, is opnuut versterk.

Steeds het hulle gebid. Die volgende oomblik het ek engele gesien. Hulle het ook tot die stryd toegetree en was besig om teen die bose magte en heersers van die lug te veg. God se engele was besig om die magte van die bose te verslaan!

Ek het ry op ry engelegesigte gesien, sowat 600 in elke ry. Hoe meer mense in God begin glo het, hoe nader het die engele gekom. God het bevele gegee en sy almag was onbeskryflik. Hy het sy mense versterk, so ook die engele, sodat hulle die werk van die Satan kon vernietig. Ja, God self was besig om teen die boosheid in die lug te veg.

Meer en meer mense het Jesus se verlossing aangeneem — en die Satan se magte is dienooreenkomstig vemietig. Maar waar daar ongeloof was, was hulle nog steeds sterk en het hulle al hoe sterker geword.

"My kinders moet glo. Daar moet eensgesindheid onder hulle wees en hulle moet ook een wees met My," het die Here gesê, "as ons alles onder die Vader se beheer wil stel." Ja, daar moet eensgesindheid in die hemel en op aarde wees as ons die vyand wil vemietig.

Die lofprysing van God se kinders het tot in die hemel- ruim opgeklink en die bose magte het haastig padgegee. Ek het gesien hoe die gelowiges met opregte harte en groot erns téén die Duiwel en sy werke bid. En hoe meer gebede van hulle af opgeklink het, hoe meer bose spreuke en vloeke is vernietig. Die gelowiges het die oorwinning behaal!

Dit is wat gebeur het: die engele van die Here het teen die demone en magte van die hel oorlog gemaak, en gelowiges is terselfdertyd deur gebed gered. Die verlostes se lofprysinge het opgeklink — en nog meer is deur gebed verlos. Dit was telkens slegs as hulle nie die resultate van hulle gebede kon sien nie, dat die bose magte weer die oorhand begin kry het.

Ek het 'n engel met 'n harde stem hoor sê: "O Here, u kinders se geloof is swak. Hulle moet geloof hê as U hulle van die hordes van die Satan moet verlos. Here, wees tog die erfgename van u verlossing genadig!"

Die stem van die Allerhoogste het geantwoord: "Sonder geloof is dit onmoontlik om God tevrede te stel. Maar die Here is getrou en Hy sal julle oprig."

Toe sien ek in die visioen hoe die Here God sy Gees oor alle mense uitstort. Hulle het weer begin glo dat Hy alles sou doen wat hulle vra, omdat hulle aan Hom behoort en Hom opreg liefgehad het. Hulle het weer geloof in God en in sy Woord gehad — en Hy het hulle verlos. Die Woord van God het al hoe meer ingang gevind.

Toe sê die Here: "Alles is moontlik vir dié wat glo. Ek waak oor my Woord en sal dit uitvoer. Doen wat julle moet, en weet dat Ek my deel sal doen. As my kinders ter wille van die waarheid standpunt inneem en die goeie stryd stry, sal net sulke wonderlike dinge gebeur as op die eerste Pinksterdag. Roep My aan — Ek sal hoor. Ek sal julle God wees en julle sal my volk wees. Ek sal julle in geregtigheid, waarheid en opregtheid oprig en versterk."

Ek het in die visioen gesien hoe Christene gebore word en hoe die engele oor hulle waak om hulle teen die bose te beskerm. Ek kon sien hoe die Here van die Leërskare die stryd vir hulle stry en die oorwinning vir hulle behaal. Ek het ook die babas sien grootword en hulle sien werk om die oes vir die Here van die Heerlikheid in te bring. Hulle het Hom liefgehad, in Hom geglo en Hom gedien. Die engele en die Woord van God het voor my oë saamgewerk om die bose uit te roei. Daar was vrede — en alles is uiteindelik onder die voete van God gestel.

Chapter 18: Open Visions from Hell

The Lord said, "This vision is for the future, and it will come to pass. But I shall return to redeem My bride, My church, and they shall not see it. Awaken, O My people. I Sound the alarm to the comers of the earth, for I shall return as My Word has spoken."

I beheld the fiery serpent that was in the right arm of hell.

Jesus said, "Come, see what the Spirit is saying to the world."

I saw the horns of the fiery serpent as they entered the bodies of people on earth. Many were completely possessed by the serpent. As I watched, I saw a huge beast arise in a large place and turn into a man. The inhabitants of the earth ran from him, some into the wilderness, some into caves, and some into subway stations and bomb shelters. They sought any shelter to hide from the eyes of the beast. No one was praising God or talking about Jesus.

A voice said to me, "Where are My people?"

I looked closer and saw people like dead men walking. There was a desperate sadness in the air, and no one turned to the right or left. I saw that the people were being led about by some unseen force. Now and then a voice spoke to them out of the air, and they obeyed the voice. They did not talk to one another. I saw too that the number "666" was written on each one's forehead and on his hands. I saw soldiers on horses herding the people about as though they were cattle.

The American flag, tattered and torn, lay forlornly on the ground. There was no joy, no laughter, no happiness. I saw death and evil everywhere.

The people walked one behind another into a large department store. They kept in step like discouraged soldiers and were dressed identically in a type of prison garb. A fence surrounded the store, and guards were stationed here and there. Everywhere I looked, I saw soldiers in battle-dress uniforms.

I saw these zombie-like people herded into the store, where they were able to buy only the barest necessities. As each completed his purchases, he was placed aboard a large green army truck. The truck, well-guarded, was then driven to another area.

Here, in a type of clinic, these people were examined for communicable diseases or crippling handicaps. A small number of them were shuffled to the side as rejects.

Soon, those who failed the examination were taken to another room. In that room, an impressive array of switches, buttons and gages lined an entire wall. A door opened, and several technicians came in. One of them began to call the names of the people in the

room. Without a struggle, they arose when their names were called and marched into a large box. When they were inside, another technician closed the door and pulled a switch in a panel on the wall.

A few minutes later he opened the door, took down a broom and dust pan, and swept what remained of them off the floor. Nothing but a bit of dust was left of what had once been a roomful of people!

I saw those people who passed the medical exam being put back into the same truck and driven, to a train. No one spoke or even turned to look at anyone else. At another building each person was assigned a job. They all went to work without a single dispute. I watched as they worked very hard at their assigned tasks, and then at the end of the day, they were taken to an apartment building with a high fence around it. Each undressed and went to bed. Tomorrow they would work hard again.

I heard a loud voice fill the night air. "I saw a huge beast, and he sat on a large, I throne. All the people obeyed the beast. I saw spiritual horns growing from his head. They reached, into and out of every place on earth. The beast took upon himself many positions of authority and many offices, and he became great in power.

The beast pushed himself into many places and deceived many people. The rich and the famous were deceived as well as the poor and disfranchised. Small and great paid homage to the beast.

A large machine was brought into an office. The beast put his mark on it, and his voice came out of it. There was also a "big brother" machine that could see into homes and businesses. Only a single machine of this type existed, and it belonged to the beast. The part of the machine that was located in the homes of the people was invisible to the naked eye, but it could and did report to the beast every move the people made. I watched as the beast turned his throne around and faced toward me. On his forehead was the number 666.

As I watched, I saw another man in another office become very angry at the beast. He demanded to talk with him. He was yelling at the top of his voice. The beast appeared and seemed very courteous as he said, "Come, I can help you take care of all your problems."

The beast took the angry man into a large room and motioned for him to lie down on a table. The room and the table reminded me of a hospital emergency room. The man was given an anesthesia and wheeled beneath a vast machine. The beast attached wires to the man's head and turned on the machine. On the top of the machine were the words, "This mind eraser belongs to the beast, 666."

When the man was removed from the table, his eyes had a vacant stare, and his movements reminded one of a zombie in a movie. I saw a large blank spot on the top of his head, and I knew his mind had been surgically altered so he could be controlled by the beast.

The beast said, "Now, sir, don't you feel better? Didn't I say I could take care of all your problems? I have given you a new mind. You will have no worries or troubles now."

The man did not speak.

"You will obey my every command," said the beast as he picked up a small object and attached it to the man's shirt. He spoke again to the man, and he answered without moving his lips. He moved like a living dead man. "You will work and not get angry or frustrated, nor will you cry or be sad. You will work for me until you die. I have many like you that I control. Some lie, some kill, some steal, some make war, some have children, some run machinery, and some do other things. Yes, I control everything." An evil laugh came from him.

The man was handed papers to sign. He gladly gave all his belongings to the beast.

In my vision I saw the man leave the office of the beast, get in a car and drive home. When he approached his wife, she tried to kiss him, but he made no attempt to respond. He had no feeling for his wife or anyone else. The beast had made him incapable of feeling any emotion.

The wife became very angry and screamed at her husband, but to no avail. At last she said, "OK, I'll call the beast. He will know what to do." After a quick phone call, she left the house and drove to the same building her husband had just left.

The beast welcomed her in and said, "Tell me all your troubles. I am sure I can help you."

A very handsome man took her by the arm and led her to the same table her husband had been on earlier. After the same operation, she also became a depersonalized slave of the beast.

I heard the beast ask her, "How do you feel?" She did not answer until after he had attached a small object to her blouse. Then she acknowledged that he was master and lord and began to worship him.

"You will be a breeder," he said. "You will have perfect babies, and they will worship and serve me."

The woman replied in a robotic voice, "Yes, master, I will obey."

I saw the woman again. This time she was in another building. There were many pregnant women there. The women lay lifelessly on their beds and in chanted monotones praised the beast. All had 666 on their foreheads.

When their babies were born, they were taken to another building where mind-altered nurses had the task of raising them. The nurses also had 666 on their foreheads.

The beast grew in power until his empire stretched across the earth. The babies also grew, and at a certain time, they also went beneath the mind-destroying machine. They worshiped the beast and

his image. But the machine had no power over the children of God.

I heard the voice of the Lord say, "Those that worship the beast and his image shall perish. Many shall be deceived and will fall, but I will save my children from the beast. These things will take place in the end times. Do not take the mark of the beast. Repent now before it is too late.

"The beast will call himself a man of peace. And he will bring peace to many nations out of a very chaotic time. He will be able to supply the world with many inexpensive goods, and he will assure that everyone's pay is sufficient. He will make an alliance with many nations, and the great men of the world will follow him into a false sense of security.

"Before these times I will raise up an army of believers that will stand for truth and righteousness. The mighty army that Joel spoke about will hear My voice from the rising to the going down of the sun.

"In the night hours also they will hear My voice, and they will answer Me. They will work for Me, and they will run like mighty men of war. They shall do great works for Me, for I will be with them."

All these things were revealed to me by the Lord Jesus Christ in an open vision. They are the words of His mouth, and they concern the times of the end.

Jesus and I returned home, and I wondered about all the things He had shown me and told me. I fell asleep praying for the salvation of all mankind.

Hoofstuk 18: Ope visioene uit die hel

Die Here het gesê: "Hierdie visioen is vir die toekoms, dit sal nog gebeur. Maar ek sal terugkeer om my bruid, my kerk, te herstel, en hulle sal dit nie sien nie. Word wakker, my kinders! Laat die alarm tot aan die eindes van die aarde weerklink, want Ek sal terugkeer net soos my Woord sê."

Ek het weer die vurige slang aan die regterkant van die hel gesien, en Jesus het vir my gesê: "Kom kyk wat die Gees vir die wêreld sê."

Ek het die vurige slang se horings gesien, gesien hoe hulle tot binne-in die liggame van die mense op aarde dring, sodat baie van hulle geheel en al in die mag van die slang was. Ek het ook 'n groot dier sien opstaan en gestaan en kyk terwyl dit voor my oë in 'n man verander. Die inwoners van die aarde het van hom af weggevlug. Party het na die woestyn toe gegaan, ander na grotte en nog ander na moltreingange en bomskuilings. Hulle het op enige denkbare plek gaan wegkruip om onder die oë van die dier uit te kom. Niemand het meer die Here geloof of van Jesus gepraat nie.

Toe sê 'n stem vir my: "Waar is my mense?"

Ek het stip na die visioen gestaar en gesien dat die mense soos dooies rondloop. Daar was 'n desperaatheid en 'n on- eindige droefheid in die lug en niemand het dit gewaag om na links of regs te draai nie. Ek kon sien dat die mense deur die een of ander onsigbare mag gelei word. Hulle is nou en dan deur 'n stem vanuit die lug aangespreek, en was elke keer daaraan gehoorsaam. Hulle het nie met mekaar gepraat nie. Ek het ook gesien dat die nommer 666 op almal se voorkoppe en hande gegraveer was. Daar was soldate op perde en dié het die mense soos beeste aangejaag.

'n Verflenterde Amerikaanse vlag het eenkant op die grond gelê. Daar was geen vreugde nie en niemand het meer gelag nie. Daar was net dood en boosheid voor my.

Die mense het een-een by 'n groot afdelingswinkel in- gestap. Hulle het die hele tyd in gelid gebly byna soos 'n klomp lustelose súldate en was almal geklee in identiese "uniforms", wat vir my meer na tronkklere gelyk het. Daar was 'n heining reg random die winkel, met wagte op sekere plekke. Daar was ook baie soldate en hulle was in hulle veg-uniform geklee.

Die robotagtige mense moes in die afdelingswinkel ingaan om die noodsaaklike lewensmiddele te gaan koop. Daarna is hulle almal op groen weermagvragmotors gelaai en dié het hulle na 'n ander plek geneem. Daar was deurgaans soldate om wag te hou.

Die "nuwe plek" waar hulle heen geneem is, was 'n soort kliniek, waar almal ondersoek is om te bepaal of daar nie dalk oordraagbare

siektes of ernstige gebreke by hulle was nie. Die wat nie die mediese ondersoek kon slaag nie, moes eenkant gaan staan.

Hulle is daarna na 'n ander vertrek met 'n baie indruk- wekkende paneelbord vol knoppies, skakelaars en meters geneem. Die paneelbord het 'n hele muur beslaan. 'n Klompie tegnici het by 'n ander deur ingekom. Een van hulle het die name van die groepie "siekes en swakkes" begin uitroep. Daar was geen teken van weerstand of emosie by hulle nie — hulle het bloot, by die uitlees van hulle name, opgestaan en in 'n groot "houer" ingestap. Toe almal in was, het een van die tegnici die deur toegemaak en 'n skakelaar op die muurpaneel gedruk.

'n Paar minute later het hy weer die "houer" se deur oopgemaak en die oorblyfsels met 'n besem en skoppie verwyder. Daar was niks behalwe 'n klein hopie stof oor van al daardie mense nie!

Dié wat die mediese ondersoek geslaag het, is weer op die vragmotor gelaai en na 'n trein toe geneem. Niemand het gepraat nie — hulle het nie eers na mekaar *gekyk* nie. Met hulle aankoms by 'n ander gebou is die werk uitgedeel en het elkeen gehoor wat sy werk sou wees. Hulle het sonder 'n enkele klagte of opmerking werk toe aangestap. Ek het ge- staan en kyk hoe hard hulle werk. Aan die einde van die werkdag is hulle almal na die "woonkwartiere" geneem — 'n woonstelgebou met 'n hoë muur reg rondom. Hulle het in die bed geklim en gaan slaap, want hulle sou weer die volgende dag hard moes werk.

Skielik het 'n harde geluid deur die naglug weerklink.

Ek het 'n yslike dier op 'n groot troon gesien. Die mense was almal aan hom gehoorsaam. Hy het horings op sy kop gehad en dié het tot in elke hoekie en plekkie van die aarde gestrek. Die dier het baie posisies oorgeneem en sy mag het al hoe meer en meer geword.

Hy het mense van oor die hele wêreld bereik en talle is deur hom bedrieg. Onder hulle was rykes en beroemdes, maar ook armes en verdruktes. Almal, groot en klein, het eer aan die dier bewys.

'n Groot masjien is in 'n kantoor ingedra. Die dier het sy merk daarop gemaak en die volgende oomblik kon sy stem daardeur gehoor word. Daar was ook nog 'n "big brother" masjien wat in staat was om tot binne-in elke huis en kantoor te sien. Daar was net één van die soort masjien, en dit het aan die dier behoort. Die monitors binne-in die huise en kantore kon nie met die blote oog gesien word nie, maar het die dier in staat gestel om presies te weet wat elke mens op aarde doen. Die dier het sy troon omgedraai, met die voorkant na my toe. Die nommer 666 was ook op sy voorkop aangebring.

Toe sien ek 'n ander man in 'n ander kantoor. Hy was kwaad vir die dier en het daarop aangedring om hom te spreek. Hy was woedend en het hard geskree. Daarop het die dier na hom toe gegaan en baie

hoflik gesê: "Kom, ek kan jou help om al jou probleme op te los."

Hy het die woedende man in 'n groot kantoor ingelei en hom op 'n tafel laat lê. Die vertrek en die tafel het my aan die ongevalle-afdeling by die hospitaal laat dink. Iemand het hom narkose gegee en hom onder 'n groot masjien ingeskuif.

Daarop het die dier 'n hele klomp drade aan die man se kop gekoppel en die masjien aangeskakel. Bo-op die masjien kon ek die woorde sien: "Hierdie vernietiger van die verstand behoort aan die dier, 666."

Toe die man bykom en opstaan, was sy oë leeg en dood, en sy bewegings soos dié van 'n robot. Daar was 'n kaal kol op sy kop, en ek het besef dat sy verstand tegnologies veran- der is, sodat hy ook voortaan deur die dier beheer sou kon word.

Toe sê die dier vir hom: "Meneer, ek het mos vir u gesê ek sal al u probleme oplos, nie waar nie? Ek het vir u 'n nuwe verstand gegee. U sal nie meer enige probleme of bekom- mernisse hê nie."

Die man het nie 'n woord gesê nie.

"Jy sal voortaan elke bevel wat ek jou gee, gehoorsaam," het die dier voortgegaan. Hy het 'n klein voorwerp opgetel en aan die man se hemp vasgeheg. Daarna het hy weer met die man gepraat, en dié het geantwoord sonder om sy mond te beweeg. Hy het soos 'n lewende dooie beweeg.

"Jy sal werk sonder om kwaad of gefrustreerd te word. Jy sal ook nie hartseer word of huil nie. Jy sal vir my werk tot jy die dag doodgaan. Ek het baie wat soos jy is en wat ek beheer. Party van hulle lieg, ander steel, party moor, ander maak oorlog. Dan is daar ander wat kinders kry, nog ander wat ma- sjinerie beheer of ander dinge doen. Ja, ek beheer alles." Toe lag hy — 'n verskriklike geluid.

Hy het vir die man 'n vorm gegee om te teken en hy het al sy besittings afgeteken en vir die dier gegee.

Ek het in die visioen gesien hoe die man in sy motor klim en huis toe ry. Sy vrou het nadergekom om hom te soen, maar hy het glad nie gereageer nie. Hy het geen gevoel meer vir haar of vir enigiemand anders gehad nie. As gevolg van dit wat die dier aan hom gedoen het, sou hy nooit weer enige gevoel hê nie.

Sy vrou het kwaad geword en op hom geskree, maar ook dit het geen reaksie uitgelok nie. Sy was later só moedeloos dat sy vir hom gesê het: "Goed, ek sal maar die dier skakel.

Hy sal wel weet wat om te doen." Sy het gebel en is dadelik na die kantoor waar haar man kort tevore was.

Die dier het haar verwelkom en gesê: "Vertel vir my van al jou probleme. Ek is seker ek kan jou help."

Daarop het 'n baie aantreklike man haar na die tafel gelei waar haar eie man kort tevore was — en na 'n soortgelyke "operasie", was sy ook die dier se slaaf.

Hy het ook vir haar gevra hoe sy voel, en ook sy kon hom eers antwoord nadat hy die klein voorwerp aan haar bloes vasgeheg het. Daarop het sy erken dat hy haar heer en meester was, en hom aanbid.

"Jy sal as teler werk," het hy vir haar gesê. "Jy sal volmaakte babas hê, en hulle sal my dien en aanbid."

"Ja, meester, ek sal jou gehoorsaam wees," het sy met 'n robotagtige stem geantwoord.

Ek het die vrou weer later gesien. Sy was in 'n ander gebou, saam met 'n hele klomp ander swanger vroue. Hulle het lus- teloos op hulle beddens gelê en die dier geprys, maar hulle stemme was sonder enige vorm van lewe of entoesiasme. Die getal 666 was op almal se voorkoppe. (Op 13)

Die babas is na hulle geboorte na 'n ander gebou geneem, waar verpleegsters wat ook reeds die dier se slawe was, vir hulle moes sorg. Die merk van die dier — 666 — was ook op die verpleegsters se voorkoppe aangebring.

Die dier het al hoe magtiger geword, totdat sy ryk later oor die hele aarde gestrek het. Die babas het grootgeword en is almal op 'n sekere tydstip na die "verstand-vernietiger" gestuur. Hulle het die dier natuurlik almal gedien en aanbid. *Maar* die masjien kon niks aan die kinders van God doen nie.

Ek het die stem van die Here hoor sê: "Almal wat die dier en sy beeld aanbid, sal sterf. Baie sal mislei word en struikel, maar Ek sal my kinders van die dier red. Hierdie dinge sal in die eindtyd gebeur. Moenie die merk van die dier aanvaar nie. Bekeer julle nou, voordat dit te laat is.

"Die dier sal hom as 'n man van vrede voordoen. Hy sal ook sorg dat daar, na 'n tyd van absolute chaos, vrede kom. Hy sal in staat wees om die hele wêreld van goedkoop artikels te voorsien, en hy sal ook seker maak dat almal se salarisse groot genoeg is. Hy sal ooreenkomste met baie nasies aangaan, en die groot marine van die wêreld sal hom volg omdat hy hulle 'n valse gevoel van sekuriteit sal gee.

"Maar voor hierdie tyd aanbreek, sal ek my leër van ge- lowiges oprig. Hulle sal vir waarheid en geregtigheid veg. Die magtige leër waarvan Joël gepraat het, sal my stem hoor van- dat die son in die more opgaan, totdat dit in die aand sak.

"Hulle sal my stem ook in die nag hoor — en hulle sal My antwoord. Hulle sal vir My werk en soos magtige soldate wees. Hulle sal groot dinge vir My doen, want ek sal by hulle wees."

Al hierdie dinge is in 'n ope visioen deur die Here Jesus Christus aan my geopenbaar. Dit is die woorde wat uit sy mond gekom het, en wat met die eindtyd te doen het.

Daarna het Jesus en ek huis toe gegaan. Ek het baie na- gedink oor

al die dinge wat Hy vir my gewys en gesê het. Toe ek daardie aand gaan slaap, was dit nog met 'n gebed vir die verlossing van die ganse mensdom op my lippe.

Chapter 19: The Jaws of Hell

The next night Jesus and I walked into the jaws of hell.

Jesus said, "We are almost through hell, my child. I will not show you all of hell. But what I have shown you, I want you to tell the world. Tell them hell is real. Tell them this report is real."

As we walked, we stopped on a hill overlooking a small valley. As far as I could see there were piles of human souls lining the sides of this hill. I could hear their cries. Loud noises filled the place. Jesus said, "My child, this is the jaws of hell. Every time the mouth of hell is opened, you will hear that loud noise. "

The souls were trying to get out but could not, for they were embedded in the sides of hell.

As Jesus spoke, I saw many dark forms falling down past us and landing with a thud at the bottom of the hill. Demons with great chains were dragging souls away. Jesus said, "Those are the souls that have just died on earth and are arriving in hell. This activity goes on day and night."

Suddenly, a great silence filled the place. Jesus said, "I love you, My child, and I want you to tell the people of earth about hell."

I looked far down into the jaws of hell through a kind of porthole in the sides of the jaws. Cries of pain and torment came up from there. When will this end? I wondered. I would be so glad to rest from it all.

Then, all at once, I felt very lost. I cannot say how I knew, but I knew with all my heart that Jesus was gone. I felt very sad. I turned to where He had been. Sure enough, there was no Jesus! "Oh no!" I cried, "Not again! O Jesus, where are You?"

What you are about to read will frighten you.! I pray it will frighten you enough to make you a believer. I pray you will repent of your sins so you will not go to that awful place. I pray you will believe me, for I do not want this to happen to anyone else. I love you and hope you will awake before it is too late.

If you are a Christian and you are reading this, be sure of your salvation. Be ready to meet the Lord at all times, for sometimes there is no time to repent. Keep your light burning and your lamp full of oil. Be ready, for you do not know when He will return. If you are not born again, read John 3:16-19, and call upon the Lord. He will save you from this place of torment.

As I cried out to Jesus, I began to run down the hill looking for Him. I was stopped by a large demon with a chain. He laughed and said, "You have nowhere to run, woman. Jesus is not here to save you. You are in hell forever."

"Oh no," I cried, "let me go!" I fought him with all my strength but

was soon bound with a chain and thrown to the ground. As I lay there, a strange, gooey film began to cover my body with a stink so horrible I felt sick. I did not know what was going to happen.

And then I felt my flesh and skin begin to fall off my bones! I screamed and screamed in abject horror. "O Jesus," I called out, "where are You?"

I looked at myself and saw that holes were beginning to appear all over my remaining flesh.

I began to turn a dirty-gray color, and gray flesh fell off me. There were holes in my sides, my legs, my hands and my arms. I cried out, "Oh, no! I am in hell forever! Oh, no!"

I began to feel the worms inside me and looked; to find that my bones were teeming with them. Even when I could not see them, I knew they were there. I tried to pull them off me, but more came to fill the place. I could actually feel the decay in my body.

Yes, I knew everything and could remember exactly what had happened on earth. I could feel, see, smell, hear and taste the torments of hell. I could see inside myself. I was only a dirty skeletal form, yet I could feel all that was happening to me. I saw others like myself. There were souls as far as I could see.

I cried out in great pain, "O Jesus! Please help me, Jesus." I wanted to die, but I could not. I felt the fire kindle again in my legs. I screamed, "Where are You, Jesus?" I rolled about on the ground and cried along with all the others. We lay in the jaws of hell in little heaps, like thrown-away garbage. Unbearable pain gripped our souls.

I kept on screaming over and over again, "Where are You, Jesus? Where are You, Jesus?"

I wondered if this was just a dream? Would I wake up? Was I really in hell? Had I committed some great sin against God and lost my salvation? What had happened? Did I sin against the Holy Ghost? I remembered all the Bible teaching I had ever heard. I knew my family was somewhere above me. In horror I realized I was in hell just like all the other souls I had seen and spoken to.

It felt so strange to be able to see completely through my body. The worms had begun to crawl on me again. I could feel them crawling. I screamed with fear and pain.

Just then a demon said, "Your Jesus let you down, didn't He? Well, you are Satan's property now!" Evil laughter came from him as he picked up my form and placed me on top of something.

I soon found out that I was on the back of the living-dead form of some kind of animal. The animal, like me, was dingy gray, full of filth and decaying, dead flesh. A horrible odor filled the dirty air. The animal took me high up on a ledge. I thought, o Lord, where are You?

We passed many souls crying out to be saved. I heard the loud

sound of hell's jaws opening and more souls fell past me. My hands were tied behind my back.

The pain was not constant-it came suddenly and went away suddenly. I screamed each time the pains came and waited with dread when they subsided.

I thought, How will I get out? What is ahead? Is this the end? What have I done to deserve hell? "O Lord, where are You?" I cried in pain.

I cried, but no tears came-only dry sobs shook my body. The animal stopped in front of something. I looked up to see a beautiful room full of extravagant riches and shining jewels. In the center of this room was a beautiful woman dressed in queen's apparel. I wondered in my state of despair what this was.

I said, "Woman, please help me." She came close and spit in my form of a face. She cursed me and said foul things to me. "O Lord, what is next?", I cried. An evil laugh came from her.

Right before my eyes the woman changed into a man, a cat, a horse, a snake, a rat and a young man. Whatever she chose to be, she was. She had great evil power. At the top of her room was written "Queen of Satan."

The animal moved on for what seemed like hours, and then it stopped. With a jolt, I was thrown off the animal and onto the ground. I looked up and saw an army of men on horseback riding toward me. I was forced to the side as they passed. They also were skeletons with the dingy-gray color of death.

After they passed, I was picked up from the ground and put in a cell. As someone locked the door, I looked around the cell in horror and cried. I prayed, but without hope. I cried and repented a thousand times for my sins. Yes, I thought of many things I could have done to lead others to Christ and to help someone when they needed me. I repented of the things I had done and the things I had left undone.

"O Lord, save me," I cried. Over and over I called out to God to help me. I could not see Him or feel Him. I was in hell just like the rest of the ones I had seen. I fell to the floor in pain and cried. I felt I was forever lost.

Hours went by, and every so often the loud sound came again, and other souls fell into hell.

I kept calling out, "Jesus, where are You?" No answer came. The worms began again to crawl inside my spirit form. I could feel them all inside me.

Death was everywhere. I had no flesh, no organs, no blood, no body and no hope. I kept pulling worms out of my skeleton form. I knew everything that was happening, and I wanted to die but could not. My soul would be alive forever.

I began to sing about the life and the power in the blood of Jesus, which is able to save from sin. When I did, large demons with spears came and screamed, "Stop itl" They stabbed me with the spears, and I felt hot flashes of fire as the points went into my form. Over and over they stabbed me.

They chanted, "Satan is god here. We hate Jesus and all He stands for"

When I would not stop singing, they took me I out of the cell and dragged me to a large opening. "If! you do not be quiet," they said, "your torments will be greater."

I stopped singing, and at long last they put me back into the cell. I remembered a Bible verse about fallen angels who were reserved in chains until final judgment. I wondered if this was my judgment. "Lord, save the people on earth," I cried. "Wake them up before it is too late." Many Scriptures came to my mind, but I feared the demons and did not say them.

Moans and screams filled the dirty air. A rat crawled near me. I kicked it away. I thought of my husband and children. "O God, don't let them come here," I cried, for I knew for sure I was in hell.

God could not hear me. The ears of the Almighty are closed to the cries of hell, I thought. If only someone would listen.

A large rat ran up my leg and bit me. I screamed and pulled it off. There was a great flash of pain.

A fire out of nowhere began to slowly bum toward me. Seconds, minutes, hours went by. I was a sinner, gone to hell. "O death, please come," I cried. My cries seemed to fill the whole jaws of hell. Others joined in my cries-lost forever-no way. I wanted to die, but I could not.

I fell to the floor in a heap, feeling all these torments. I heard the jaws open again, and more souls came in. The fires burned me now, and a new pain came. I knew all that was happening. I had a sharp, sound mind. I knew all these things, and I knew that when souls die on earth and are not saved from their sins, they come here.

"O my God, save me," I cried. "Please save all of us."

I remembered my whole life and all those who had told me about Jesus. I remembered praying for the sick and how Jesus had healed them. I remembered His words of love and comfort and His faithfulness.

If only I were, or had been, more like Jesus, I would not be here, I thought. I thought of all the good things God had given me-how He gave me the very air I breathed, food, children, a home, and good things to enjoy. But, if He is a good God, then why II am I here? I had no strength to get up, but my soul kept crying, "Let me out of here."

I knew that life was going on above me and somewhere my

friends and family were going about their normal lives. I knew there was laughter, love, and kindness somewhere up there. But even that began to fade away in the awful pain. Semi-darkness and a dim, dirty fog filled this part of hell. A dim yellow light was everywhere, and a smell of rotting flesh and corruption was almost too much to bear. Minutes seemed like hours, and hours stretched into an eternity. O when would this stop?

I had no sleep, no rest, no food and no water. I had a great hunger and was thirstier than I could ever remember being in all my life. I was so tired and so sleepy-but the pain went on and on. Each time the jaws opened they dumped another load of lost humanity into hell, I wondered if anyone I knew was among them. Would they bring my husband here?

Hours had gone by since I arrived in the jaws of hell. But then I noticed that a light was beginning to fill the room. All at once the fire stopped, the rat ran away, and the pain left my body. I looked for any avenue of escape, but there was none.

I wondered what was happening. I looked out the portholes of hell, knowing this was something dreadful. And then hell began to shake, and the burning fire came again. Again, the snakes and rats and worms I Unbearable pain filled my soul as the torments started again.

"O God, let me die," I cried as I began to bang ~I the earthen floor of my cell with my bony hands. I screamed and cried, but no one knew or cared.

All at once I was lifted from the cell by an unseen force. When I regained consciousness, the Lord and I were standing beside my house. I cried out, "Why, Lord, why?" and fell at His feet in despair.

Jesus said, "Peace, be still." At once I was at peace. He lifted me tenderly, and I fell asleep in His arms.

When I awoke the next day, I was very sick. For days I relived the horrors of hell and its torment. At night I would wake up screaming and saying there were worms crawling in me. I was so afraid of hell.

Hoofstuk 19: Die kake van die hel

Die volgende nag het ek saam met Jesus na die kake van die hel gegaan.

Hy het vir my gesê: "Ons het nou al deur die grootste deel van die hel beweeg, my kind. Ek sal nie vir jou alles wys nie. Maar jy moet vir die wêreld vertel van alles wat Ek vir jou gewys het. Sê vir hulle dat die hel 'n werklikheid is. Sê vir hulle dat hierdie dinge waar is."

Ons het op 'n heuwel gaan staan en oor 'n klein vallei uit- gekyk. So ver as wat ek kon sien, was daar menslike siele wat aan die kant van die heuwel vasgevang was. Ek kon hulle wanhoopskrete hoor. Daar was 'n vreeslike geraas en Jesus het vir my gesê: "My kind, hierdie plek is die kake van die hel. Jy sal daardie geraas hoor elke keer as die mond van die hel oopgemaak word."

Die siele het desperaat probeer om los te kom, maar kon nie, want hulle was binne-in die wande van die hel vasgevang.

'n Hele klomp donker vorms het by ons "verbygeval" terwyl Jesus besig was om te praat. Ek het die een plofgeluid na die ander gehoor soos hulle tot onder, tot aan die voet van die heuwel, geval het. Daar was demone met groot kettings besig om hulle weg te sleep. "Dit is die siele wat so pas op die aarde gesterf en nou net in die hel aangekom het," het Jesus ver- duidelik. "Dit gaan dag en nag so."

Dit was skielik doodstil. Toe sê Jesus vir my: "Ek het jou lief, my kind, en Ek wil hê jy moet vir die mense op aarde van die hel vertel."

Ek het deur 'n ronde venster in die kant van die kake tot binne-in die kake van die hel gekyk. Ek kon hoor hoe die siele van angs en lyding skree. Wanneer kom daar tog 'n einde aan al hierdie dinge? het ek gewonder. Ek sou so dankbaar wees om weer 'n bietjie te kon rus.

Toe voel ek skielik heeltemal verlore. Ek kan nie vir jou sê hoe ek geweet het nie, maar ek het net *geweet* dat die Here Jesus nie meer by my was nie. Ek het oneindig hartseer gevoel en na Jesus toe gedraai. . . en, ja, Hy was weg! "Ag nee!" het ek uitgeroep. "Tog nie weer nie! Jesus, waar is U?"

Wat jy nou hier gaan lees, gaan jou laat skrik. Ek bid waarlik dat jy só groot sal skrik, dat jy die Here Jesus sal aanneem. Ek bid dat jy jou van jou sondes sal bekeer, sodat dit nie vir jou nodig sal wees om na daardie verskriklike plek toe te gaan nie. Ek bid ook dat jy my sal glo as ek oor hierdie dinge praat, want ek wil regtig nie hê dit moet met enigiemand anders gebeur nie. Ek het jou lief en ek hoop met my hele hart dat jy sal wakker word voor dit te laat is.

En as jy reeds 'n Christen is, maak dan seker van jou verlossing. Wees gereed om die Here te alle tye te ontmoet, want daar is nie altyd genoeg tyd

om jou later te bekeer nie. Sorg dat jou liggie brand en dat daar genoeg olie in jou lampie is. Wees gereed, want jy weet nie wanneer Hy weer kom nie. As *jy nog nie wedergebore is nie, lees dan Johannes 3:16-19, en roep die Here aan. Hy sal jou van dié verskriklike plek van marteling en lyding red.*

Ek het na Jesus geroep en by die heuwel afgehardloop om na Hom te soek. 'n Groot demoon met 'n ketting het my voorgekeer. Hy het gelag en gesê: "Daar's nêrens waarheen jy kan hardloop nie, vrou. Jesus is nie hier om jou te red nie. Jy is vir ewig in die hel."

"Nee, dis nie waar nie!" het ek gegil. "Los my uit!" Ek het met al my krag teen kom baklei, maar dit was nie lank nie, of ek was met die ketfing vasgemaak en plat op die grond. 'n Vreemde taaierige stof het my vel bedek en dit het só 'n walg- like reuk afgegee, dat ek daarvan wou naar word. Ek het nie geweet wat volgende met my sou gebeur nie.

Toe begin die vleis en vel van my bene afval. Ek het van louter angs begin gil en net aan- en aangehou. "Jesus!" het ek geskree. "Waar is U?"

Ek het na myself gekyk en gesien dat die vleis wat nog aan my bene oor was, vol gate was. Ek het van kleur verander en dieselfde vuilgrys as al die ander geword, en nog steeds het die grys vleis van my afgeval. Daar was gate in my sye, in my bene, my hande, my arms. "Nee!" het ek weer gegil. "Ek is vir ewig in die hel!"

Ek kon letterlik voel hoe die wurms in my binneste begin krioel. Selfs daar waar ek nie kon sien nie, kon ek hulle voel — en vir elke één wat ek afgetrek het, was daar 'n horde ander om sy plek te neem. Só kon ek voel hoe my liggaam stuk vir stuk agteruitgaan en verval.

Ek het alles wat op aarde gebeur het, onthou en presies geweet wat ek voorheen geweet het. Ek kon voel, ruik, sien, hoor en proe, wat beteken het dat ek met al my sintuie van die verskriklike marteling bewus was. Ek kon binne-in my eie "liggaam" insien en al was ek net 'n geraamte, kon ek steeds alles voel. Daar was nog baie ander soos ek, want so ver as wat ek kon sien, het verlore siele gelê en spartel.

"O Jesus, help my asseblief, Jesus!" het ek uitgeroep. Die pyn was onbeskryflik. Ek wou sterf, maar kón nie. Ek het 'n vuur teen my bene voel opkruip en weer gegil: "Jesus, waar is U?!" Ek het op die grond rondgerol en saam met al die ander gehuil en geskree. Ons het in klein bondeltjies — byna soos halfvergete rommelhopies — in die kake van die hel gelê. Maar die lyding en pyn was 'n ontsettende werklikheid.

Ek het oor en oor geskree: "Jesus, waar is U? Waar is U, Jesus?"

Kan dit 'n droom wees? het ek gewonder. Sou ek dalk weer wakker word? Was ek *regtig* in die hel? Het ek die een of ander verskriklike sonde gedoen en my verlossing daardeur verloor? Wat het dan

gebeur? Het ek teen die Heilige Gees gesondig? Ek het weer gedink aan alles wat ek uit die Woord van God geleer het. Ek het besef dat my familie êrens, ver bokant my, was en dat ek, net soos die ander siele met wie ek gepraat het, vir ewig in die hel was.

Dit was baie vreemd om dwarsdeur my eie "liggaam" te kon sien. Daar was baie wurms en hulle het oral op my rondgekruip — ek kon hulle voel. Ek het van angs en pyn geskree.

Toe sê 'n demoon langs my: "Jou Jesus het jou in die steek gelaat nê? Wel, nou behoort jy aan die Satan!" Sy wrede lag het in my ore weerklink en ek het gevoel hoe hy my optel en op iets neersit.

Ek kon sien dat ek op die rug van 'n dooie dier was. Die dier was net so 'n doodse grys soos ek en ook besig om te ont- bind. Daar was 'n vieslike reuk in die lug. Die dier het my tot bo-op 'n lys gedra, maar ek het net aanhou wonder waar die Here dan kon wees.

Ons het by talle siele verbygeloop wat hardop om verlos- sing gekerm het. Ek kon hoor hoe die kake van die hel oop- en toegaan en elke keer as dit gebeur, het meer en meer siele by my verbygetuimel. My hande was agter my rug vasge- maak.

Die pyn was nie ononderbroke daar nie. Dit was net skielik daar, en gaan weer net so skielik weg. Ek het elke keer as die pyne my vasvat, begin gil en dan met angs in my binneste gewag dat dit weer moes bedaar.

Hoe gaan ek hier uitkom? het ek gedink. Wat lê vir my voor? Is dit die einde? Wat het ek dan gedoen om die hel te verdien? "O Here, waar is U?" het ek weer uitgeroep.

Ek het gehuil, maar daar was geen trane nie — net droë snikke wat deur my liggaam skeur. Die dier het reg voor 'n pragtige vertrek vol kosbaarhede en juwele gaan staan. Daar was 'n beeldskone vrou in die middel van die vertrek en ek kon sien dat sy soos 'n koningin aangetrek was. Ek het ge- wonder wat aan die gang was.

"Vrou, help my asseblief," het ek gesoebat. Sy het nader gekom en na my gespoeg. Toe vloek sy my en sê die aller- vreeslikste dinge. "Here, wat nóg?" het ek uitgeroep. Sy het 'n bose laggie gegee.

Toe verander sy voor my oë in 'n man, 'n kat, 'n perd, 'n slang, 'n rot en 'n jongman. Sy kon enigiets word en dit was duidelik dat sy oor geweldige magte beskik het. Bokant haar vertrek was die volgende woorde geskryf: "Koningin van Satan."

Die dier het maar net aangehou loop — dit het later vir my soos ure gevoel. Toe gaan staan hy. Ek is afgesmyt en het, voor ek mooi tot verhaal kon kom, op die grond gelê. Ek het opgekyk en 'n hele leër perderuiters op my sien afpyl. Ek moes haastig eenkant toe beweeg sodat hulle kon verbygaan. Hulle was ook dieselfde doodse grys kleur as ek.

Nadat hulle weg is, is ek opgetel en in 'n sel gegooi. Iemand het

die deur agter my gesluit. Ek het om my gekyk en van angs begin huil. Ek het ook gebid, maar dit het niks gehelp nie. Ek het nietemin aangehou om my sondes te bely en oor en oor gedink aan alles wat ek nóg kon gedoen het om sondaars na Christus te lei en aan maniere waarop ek my medemens nog meer kon gehelp het. Daarom het ek al die verkeerde dinge wat ek gedoen het, bely, maar ook alles wat ek nagelaat het om te doen.

"O Here, red my," het ek uitgeroep. Ek het oor en oor na die Here geroep, maar kon Hom nie sien of naby my voel nie. Ek was, net soos al die ander wat ek gesien en met wie ek gepraat het, in die hel. Ek het op die vloer neergeslaan en van pyn gekerm. Dit het gevoel of ek vir ewig verlore was.

Die ure het stadig verbygegaan. Ek kon elke kort-kort die geluid van die kake hoor en het dan besef dat daar nog meer siele in die hel beland het. Ek het ook maar aanhou roep: "Jesus, waar is U?" Maar daar was geen antwoord nie. Ek kon die wurms oral binne-in my voel rondkruip.

Alles om my het van die dood getuig. Ek het geen vleis meer gehad nie, geen organe nie, geen bloed of liggaam nie. Daar was ook vir my geen hoop meer nie. Ek het die wurms uit my binneste probeer uithaal. Ja, ek was intens bewus van alles wat om my gebeur en het gewens dat ek liewer kon sterf — maar ek het ook geweet dat ek vir ewig só sou lewe.

Ek het van die krag en die lewe en vergifnis wat daar in Jesus se bloed is, begin sing. Daar was skielik groot demone voor my en hulle het histeries geskree dat ek my gesing moes staak. Hulle het my ook oor en oor met hulle spiese gesteek, en elke keer was dit soos 'n vuurvlam wat tot binne-in my steek.

"Satan is hier die god," het hulle gesing-praat. "Ons haat Jesus en alles wat Hy verteenwoordig."

Ek wou nie ophou sing nie, daarom het hulle my uit die sel gehaal en my tot by 'n oopte gesleep. "As jy nie nou stilbly nie," het hulle gedreig, "sal jy nog baie erger gemartel word."

Ek het opgehou sing en hulle het my na die sel toe terugge- neem. Skielik het ek aan 'n Bybelvers oor die gevalle engele wat tot die oordeelsdag in kettings geboei sal word, gedink en gewonder of *dit* miskien *my* oordeel was. "Here, red tog die mense op aarde," het ek gebid. "Laat hulle wakkerskrik voor dit te laat is." Ek het aan baie gepaste Skrifgedeeltes gedink, maar niks hardop gesê nie, omdat ek vir die demone bang was.

Die vuil lug om my het van krete en huilklanke weerklink. 'n Rot het naby my verbygeskarrel en ek het daarna geskop. Ek het aan my man en kinders gedink en gebid: "Ag, Here, moet hulle *asseblief* nie hiernatoe laat kom nie!" Want ek het besef dat ek regtig in die hel

was.

Maar die Here kon my nie hoor nie. Die ore van die Al- lerhoogste hoor nie die krete uit die hel nie, het ek gedink. As daar maar net iemand was wat wou luister!

'n Groot rot het teen my been opgeskarrel en my gebyt. Ek het dit gillend van my afgetrek en 'n verskriklike pyn deur my voel skiet.

Die volgende oomblik het daar 'n vuur, asof van nêrens, verskyn. Dit het al hoe nader aan my gekruip. Sekondes, minute, ure het verbygegaan. Ek was 'n sondaar en ek was in die hel. "Asseblief, laat ek sterf," het ek gekerm. Dit het vir my gevoel of my krete dwarsdeur die kake van die hel weerklink. Van die ander wat vir ewig verlore was, het saam met my gehuil en geskree en ek het besef dat ons vir ewig verlore was en dat daar geen hoop meer was nie. Ek wou so graag sterf, maar kon nie.

Ek het in 'n bondeltjie op die vloer neergesak, intens bewus van die verskriklike lyding. Ek het die kake van die hel weer hoor oopgaan en geweet dat daar nóg side bygekom het. Die vuur was teen daardie tyd by my — en daarmee saam, was daar natuurlik nog méér pyn. Ek was deurentyd van alles bewus, want my verstand was heeltemal helder. Ek het goed geweet dat die mense wat op die aarde sterf sonder om hulle van hulle sondes te bekeer, hel toe gaan.

"O God, red my!" het ek uitgeroep. "Red ons tog almal!"

Ek het weer aan my lewe gedink, aan almal wat vir my van die Here vertel het. Ek het onthou hoe ek vir siekes gebid het, en dat Jesus hulle genees het. Ek het weer aan sy woorde van liefde en troos en aan sy trou gedink.

Was ek tog maar meer soos Jesus, dan sou ek nie nou hier gewees het nie, het ek gedink. Ek het ook onthou hoeveel wonderlike dinge die Here al vir my gegee het — vars lug om in te asem, kos, my kinders, my huis en soveel ander dinge wat ek kon geniet. *Maar as Hy 'n God van liefde is, hoe kan ek dan hier wees?* het ek gewonder. Ek het nie meer krag gehad om op te staan nie, en maar net in my binneste bly roep: "Laat my as- seblief hier uitkom!"

Ek het beset dat die lewe ver bokant my besig was om sy normale gang te gaan. My vriende en familie was met dood- gewone dinge besig. Ek het beset dat hulle sou voortgaan om te lag, mekaar lief te hê en vir mekaar goed te wees. Maar seifs daardie gedagtes het begin vervaag, omdat die pyn al hoe erger en erger geword het.

Dit was skemerdonker in dié deel van die hel en 'n dowwe, vuil mis het oor alles gehang. Daar was 'n flou geel skynsel en die stank van ontbindende vleis was oorweldigend. Die minute het soos ure gevoel — en die ure het 'n ewigheid geword. Wanneer sal daar tog 'n einde hieraan wees? het ek gewonder.

Daar was geen rus of slaap nie, geen kos nie en geen water nie. Ek

was ontsettend honger en dors. Daarmee saam was ek ook nog oneindig moeg en vaak, maar die pyn het net aan- en aangehou. En elke keer as die kake oopgaan en nog 'n vrag verlore siele in die hel stort, het ek gewonder of enigiemand bewus was van die feit dat ék ook daar was. Sou hulle my man ook soontoe bring?

Dit was al ure sedert hulle my daar toegesluit het en ek het skielik bewus geword van die feit dat die lig in die sel al hoe helderder geraak het. Die vuur het verdwyn, die rot het gevlug en die pyn het vir 'n oomblik verdwyn. Ek het despe- raat om my gekyk in 'n poging om iewers heen te ontsnap — maar daar was geen uitkomkans nie.

Ek het gewonder wat aan die gang was. Ek het by die ven- stertjies uitgekyk en geweet dat dit iets verskrikliks was. Toe begin die hel skud en bewe. Skielik was die vuur terug . . . en die slange . . . en die rotte en wurms. Ook die pyn was terug, meer ondraaglik nog as tevore.

"O God, laat my tog sterf!" het ek oor en oor geroep. Ek het teen die vloer van die sel geslaan en gegil en geskree, maar daar was niemand wat my kon hoor nie. En al kon hulle my dalk hoor, het hulle eenvoudig nie omgegee nie.

Die volgende oomblik is ek deur 'n onsigbare krag uit die sel gelig. Toe ek my bewussyn herwin, sien ek dat ek saam met Jesus voor my huis staan. "Hoekom, Here? Hoekom?" het ek uitgeroep en in wanhoop by sy voete neergeval.

"Wees stil" het Hy sag gesê en onmiddellik was daar weer vrede in my hart. Hy het my teer opgetel en ek het in sy arms aan die slaap geraak.

Ek was baie siek die volgende dag. Al die dinge en die ontsettende lyding wat ek daar in die hel beleef het, het nog lank in my gedagtes bly maal. Ek het snags gillend wakker geword en gekerm dat die wurms my opvreet. Ek was bitterlik bang vir die hel.

Chapter 20: Heaven

I was sick for many days after I was left in the jaws of hell. I had to have the lights left on when I slept. I needed the Bible with me at all times, and I read it constantly. My soul was in severe shock. I knew now what the lost endured when they went to hell to stay.

Jesus would say, "Peace, be still," and peace would flood my soul. But a few minutes later I would wake up screaming, hysterical with fear.

During this time, I knew I was never alone-Jesus was always there. But even with that knowledge, I sometimes could not feel His presence. And I was so afraid of having to go back to hell that I was fearful to even have Jesus near me sometimes.

I tried to tell others about my experiences in hell. They would not listen to me. I begged them, "Please, repent of your sins before it's too late." It was difficult for anyone to believe what I told them of the torment that I had been through and how Jesus had told me to write about hell.

The Lord assured me that He was the Lord j who healed me. And though I believed I would never j fully recover, healing did come.

And then it happened again. Again I was in the spirit with the Lord Jesus, and we were soaring high up in the sky.

Jesus said, "I want to show you the love and goodness of God and parts of heaven. I want you to see the wondrous works of the Lord, which are so beautiful to behold."

Ahead of us I saw two giant planets, beautiful and glorious in all their splendor. God himself was the light there.!

An angel met us and said to me, "See the goodness and kindness of the Lord your God.

His mercy endures forever." There was such a strong sense of love and tenderness about the angel that I was about to weep when he spoke again, "Behold the power and might and majesty of God. Let me show you the place He has created for the children."

All at once there was a large planet looming before us, a planet as large as the earth. And then I heard the voice of the Father saying, "The Father, the Son and the Holy Ghost are all one. The Father and the Son are one, and the Father and the Holy Ghost are one. I sent My Son to die on a cross so that no one needed to be lost.

"But," He said with a smile, "I was about to show you the place I made for My children. I care greatly about all children. I care when a mother loses a child, even as the fruit of your womb, My child, was cast before its time. You see, I know all things, and I care.

"From the time there is life in the womb, I know. I know about

the babies that are murdered while they are still in their mother's bodies-the aborted lives that are cast off and unwanted.

I know about the stillborn and those children who are born with crippling defects. From the time of conception, that is a soul.

"My angels go down and bring the children to Me when they die. I have a place where they can grow, learn and be loved. I give them whole bodies and restore whatever parts they are missing. I give them glorified bodies."

All over the planet there was a feeling of being loved, a sense of perfect well-being. Everything was perfect. Here and there amid the lush green grass and the pools of crystal clear water were playgrounds with marble seats and highly polished wooden benches to sit on.

And there were children. Everywhere one looked, there were children going about all kinds of activities. Each child wore a spotless white robe and sandals. The white robes were so bright they glistened in the magnificent light on the planet. A profusion of color everywhere accented the whiteness of the children's robes. Angels were the keepers of the gates, and the children's names were all written in a book.

I saw children learning the Word of God and being taught music from a golden book. I was surprised to see animals of all sorts coming up to the children or sitting beside them while they were in this angelic school.

There were no tears and no sorrow. Everything was supremely beautiful, and joy and happiness were everywhere.

Then the angel showed me another planet which glowed like a great light before me. The light shone with the radiance of a million stars, and everything on the planet was beautiful and alive.

In the distance I saw two mountains made of pure gold, while closer to me were two golden gates embedded with diamonds and other precious stones. I knew that this was the new earth and that the city which lay in splendor before me was the New Jerusalem-the city of God come down to earth.

And then I was back on the old earth-earth as it was before the final fires that would purge it and purify it for God's glorious purpose. And here too was a new Jerusalem, the capital city of the millennium. And I saw people coming out of caves and from the mountains and making their way toward this city.

Here Jesus was King, and all the nations of the earth brought Him gifts and paid Him homage.

Jesus gave me the interpretation of my vision. He said, "Soon I will return and take back with Me to heaven, first the righteous dead, then after them those that are alive and remain will be caught up to be with Me in the air. Following that, the Antichrist will reign upon

the earth for an appointed time, and there will be tribulations such as have never been before, nor will ever be again.

"And then I will return with My saints, and Satan will be cast into the bottomless pit, where he will remain for a thousand years. During that thousand years I will reign over the earth from Jerusalem. When the millennium is past, Satan will be released for a season, and I will defeat him by the brightness of My coming. The old earth will pass away.

"Behold, there shall be a new earth and a New" Jerusalem coming down upon it-and I will reign forever and ever."

Hoofstuk 20: Die hemel

Ek was nog lank siek nadat Jesus my in die kake van die hel laat agterbly het. Dit was so erg dat ek die lig snags moes laat brand. Ek moes my Bybel dag en nag by my hou en gedurig daarin lees. Ja, ek was waarlik in 'n toestand van skok, want *ek het nou presies geweet wat die siele in die hel tot in ewigheid moet verduur*.

Jesus moes my dikwels tot vrede en kalmte maan, en dan wás dit ook onmiddellik kalm in my hart. Maar dit het keer op keer gebeur dat ek net daarna weer, histeries van vrees, wakker word.

Ek weet dat ek in daardie tyd nooit alleen was nie, en dat Jesus altyddeur by my was. Maar selfs al het ek dit geweet, was daar nog steeds tye waarop ek nie sy teenwoordigheid kon *voel* nie. Ek was so bang om terug te gaan na die hel, dat ek ook partykeer bang geword het as Hy naby my kom.

Ek het probeer om vir ander mense van my ervaring te vertel, maar niemand wou na my luister nie. Maar ek het net aangehou smeek dat hulle hulle moet bekeer voordat dit te laat is. Ek is seker dit was vir hulle moeilik om te glo dat ek al daardie lyding beleef het en dat Jesus boonop vir my opdrag gegee het om daaroor te skryf.

Die Here het my egter die versekering gegee dat dit Hy, die Here God was wat my genees het. En al het ek geglo dat ek nooit weer heeltemal reg sou wees nie, het Hy my tóg genees.

Toe gebeur dit weer; ek was weer in die gees by die Here Jesus, en ons was hoog in die lug.

"Nou wil Ek vir jou die goedheid en liefde van God, asook dele van die hemel gaan wys," het Hy vir my gesê. "Ek wil hê jy moet die wonderlike werke van die Here sien."

Daar was twee groot en onbeskryflike mooi planete voor ons. God self was die lig wat oor alles geskyn het.

'n Engel het ons kom ontmoet en vir my gesê: "Kyk na die goedheid en liefde van die Here jou God. Sy genade duur tot in ewigheid." Die engel het soveel liefde en teerheid uitgestraal, dat ek daarvan wou huil. Maar toe praat hy weer: "Kyk na die krag en mag en majesteit van God. Ek wil jou die plek gaan wys wat Hy vir sy kinders ingerig het."

Daar was skielik 'n groot planeet voor ons. Dit was seker omtrent so groot soos die aarde. Toe hoor ek die stem van die Vader wat sê: "Die Vader, die Seun en die Heilige Gees is een. Die Vader en die Seun is een, en die Vader en die Heilige Gees is een. Ek het my Seun gestuur om aan 'n kruis te sterf sodat niemand verlore hoef te gaan nie.

"Maar," het Hy met 'n glimlag gesê, "Ek wou vir jou die plek wys

wat ek vir my kinders gereed gemaak het. Ek het al my kinders oneindig lief. Ek gee om elke keer as 'n moeder 'n kindjie verloor, net soos die vrug van jou skoot, my kind, te vroeg was. Jy sien, ek weet alles — en Ek gee om.

"Ek weet van die eerste oomblik van lewe af van daardie kindjie. Ek weet van elke baba wat vermoor word terwyl hy nog in sy moeder se liggaam is, van elke baba wat weggesmyt word omdat hy on- welkom is. Ek weet van elkeen wat doodgebore word, en van almal wat gebreke het. Die oomblik as bevrugting plaasvind, het daardie mensie reeds 'n siel.

"My engele gaan na die aarde toe en bring die kindertjies na My toe wanneer hulle sterf. Ek het 'n plek waar hulle kan grootword en leer en waar hulle liefde ontvang. Ek gee vir hulle heel liggaampies'en genees dit wat verkeerd is. Ek gee vir hulle verheerlikte liggame."

Ek kon duidelik die liefde op die planeet aanvoel. Daar was 'n wonderlike gevoel van genoegdoening en vrede. Daar was ook pragtige speelparke tussen die lowergroen tuine en kristalhelder water. Die bankies was van blinkgepoleerde hout en marmer.

En oral om my was daar kinders! Hulle was met allerhande dinge besig. Elkeen het 'n spierwit kleed en sandale aangehad. Hulle wit klere was so helder, dat hulle in die helder lig op die planeet geblink het. Die wit van die kinders se klere het des te duideliker afgesteek omdat die kleure om hulle so helder was. Die engele het die poorte bewaak en al die kinders se name was in 'n boek neergeskryf.

Ek het gesien hoe sommige van die kinders uit die Woord van God leer. Ander was besig om uit 'n goue boek te sing. Tot my verbasing was daar seifs diere wat by die kinders kom sit het terwyl hulle besig was om te leer.

Daar was geen trane nie, geen droefheid nie. Alles was oneindig mooi en daar het 'n atmosfeer van vrede en vreugde geheers.

Toe wys die engel my 'n ander, helder planeet. Die lig was so sterk soos 'n duisend sterre en alles op daardie planeet was lewend en gesond en pragtig.

Ek kon in die verte twee berge van suiwer goud uitmaak. Daar was ook twee goue poorte nie te ver van my af nie, en ek kon duidelik die diamante en ander edelstene in die poorte sien. Ek het besef dat dit die nuwe aarde was, en dat dit die nuwe Jerusalem voor my was — die stad van God.

Ek was skielik terug op die aarde, maar wel die aarde soos dit sou wees voordat die laaste vuur dit vir God sou heilig. Daar het ek ook 'n nuwe Jerusalem gesien, die hoofstad van die duisendjarige vrederyk. Van oral het mense uit grotte en van berge af nader gekom, na dié wonderlike stad toe.

Hier was Jesus die Koning en al die nasies van die aarde het vir Hom geskenke gebring en eer aan Hom bewys.

Jesus het self vir my verduidelik wat die visioen beteken het en gesê: "Ek sal binnekort terugkeer en eers al die regverdiges wat al gesterf het, hemel toe neem. Daama sal Ek almal wat nog lewe en in My glo, in die lug opneem om by My te wees. Daarna sal die Antichris vir 'n tyd lank oor die aarde heers en sal daar beproewinge en verdrukking wees soos wat nog nooit op die aarde ondervind is nie.

"Dan sal ek met my heiliges terugkeer. Satan sal in die bodemlose put gewerp word, en vir 'n duisend jaar daar bly. In daardie tyd sal Ek vanuit Jerusalem oor die hele aarde heers. Die Satan sal aan die einde van die millenium vir 'n kort rukkie vrygelaat word, maar Ek sal hom deur die helderheid van my koms verslaan. Dan sal die ou wêreld verbygaan.

"Kyk, daar sal 'n nuwe aarde wees, met 'n nuwe Jerusalem wat daarop sal neerdaal. En Ek sal vir ewig en ewig regeer."

Chapter 21: False Religion

The Lord said, "If the people of the earth will listen to Me and repent of their sins, I will hold back the workings of the Antichrist and the beast till there comes a time of refreshing. Didn't the people of Nineveh repent at the preaching of Jonah? I am the same yesterday, today and forever. Repent, and I will send a time of blessing."

Then I heard Jesus say, "My people should love one another and help one another. They must hate sin and love the sinner. By this love shall all men know that you are My disciples."

As Jesus spoke, the earth opened, and we were back in hell. I saw a hillside filled with dead tree trunks, and all around it was gray dirt. I saw also small pits in the side of the hill, and the gray forms of people walking and talking.

I followed Jesus on' a very crooked and dirty trail that led up the side of the gray hill. As we drew nearer, I saw that the people were whole, but dead. They were composed of gray, dead flesh, and they were bound together with a rope of bondage, a kind of cord of gray matter that wound around and around and all about the people on the hill. While there was no fire in sight, I knew that this was a part of hell, for dead flesh fell from the bones of the people there and then grew back really fast. Death was everywhere, but the people did not seem to notice-they were deeply engrossed in conversation.

Jesus said, "Let's listen to what they're saying."

One man said to another, "Did you hear about this man Jesus who came to take away sin?"

Another responded, "I know Jesus. He washed my sins away. In fact, I don't know what I'm doing here. "

"Nor do I," said the first man.

Another said, "I tried to witness to my neighbor about Jesus, but he wouldn't even listen. When his wife died, he came to me to borrow the money for her funeral, but I remembered that Jesus had said we should be wise as serpents and harmless as doves. So I turned him away. I knew he would spend the money for something else anyway. We have to be good stewards of our money, you know."

The first man who had spoken now spoke again. "Yes, brother," he said, "a boy at our church needed clothes and shoes, but his father drinks,' so I refused to buy anything for his son-we really taught that man a lesson."

"Well," said another man, as he held the rope of bondage in his hands and twisted it all about him nervously, "we must always teach others to live like Jesus. That man had no right to drink. Let him suffer. "

Jesus said, "O foolish people and slow of heart, awaken to the truth, and love one another with fervent love. Help the helpless. Give to those in need without any thought of getting anything in return.”

"If you will repent, O earth, I will bless you and not curse you. Awaken from your sleep, and come unto Me. Humble yourselves and bow your hearts before Me, and I will come and live with you. You will be My people, and I will be your God."

Hoofstuk 21: Valse godsdiens

Die Here het gesê: "As die mense van die aarde na My sal luister en hulle van hulle sondes sal bekeer, sal Ek die werk van die Antichris en die dier terughou. Het die mense van Nineve hulle nie na Jona se prediking bekeer nie? Ek is gister, vandag en more dieselfde. Bekeer julle, dan sal Ek 'n tyd van seën stuur."

Toe hoor ek Jesus sê: "My mense moet mekaar liefhê en help. Hulle moet die sonde haat maar die sondaar liefhê. Aan dié liefde sal almal weet dat julle my dissipels is."

Terwyl Hy nog met my gepraat het, het die aarde oopge- gaan en was ons terug in die hel. Voor ons was 'n heuwel vol dooie boomstompe. Alles was grys en doods. Ek het ook klein putte teen die kante van die heuwel gesien, en daar was dooie, grys mense wat rondgeloop en met mekaar gepraat het.

Ek het Jesus teen 'n skewe en baie vuil voetpad aan die kant van die heuwel tot bo gevolg. Toe sien ek dat die mense, hoewel beslis dood, nietemin nog *heel* was. Hulle liggame was 'n dooie grys kleur en hulle was met 'n tou-agtige ding aan mekaar vas. Dit het soos 'n grys tou gelyk wat om hulle almal gedraai was en hulle net daar teen die hang van die heuwel gehou het. Hoewel daar geen vuur was nie, het ek beset dat dit deel van die hel was. Stukke dooie vleis het van hulle liggame afgeval, maar dan weer net so vinnig gegroei. Alles was dood, maar die mense was só besig om te praat, dat ek die indruk gekry het dat hulle dit nie eers agterkom nie.

"Luister na wat hulle sê," het Jesus gesê.

"Het jy gehoor van dié Jesus wat glo gekom het om die sonde weg te neem?" het een man vir 'n ander gevra.

Iemand anders het daarop gereageer met: "Ek ken Jesus. Hy het my sondes weggewas. Ek weet tewens nie wat ek hier doen nie."

"Nee, ek ook nie," het die eerste man gesê.

Toe sê 'n ander: "Ek het vir my buurman van Jesus probeer vertel, maar hy wou nie eers na my luister nie. Hy wou na sy vrou se dood by my geld leen om haar te begrawe, maar ek het onthou dat Jesus gesê het ons moet so slim soos slange en so skadeloos soos duiwe wees, daarom het ek geweier om hom te help. Ek het geweet hy sou die geld in elk geval net vir ander dinge gebruik het. Ons moet tog ons geld goed bestuur, nie waar nie?"

Die eerste man het weer gepraat: "Ja, broer," het hy geant- woord en toe voortgegaan: " 'n Seun in ons kerk het skoene en klere nodig gehad, maar sy pa drink vreeslik, daarom het ek geweier om die kind te help. Ons het die man regtig daardie slag 'n les geleer!"

"Wei," het 'n ander een gesê en die tou senuweeagtig om hom

gedraai, "ons moet die mense mos leer om soos Jesus te lewe. Daardie man het geen reg gehad om te drink nie. Laat hom nou maar swaarkry."

"O onverstandiges," het Jesus gesê, "word wakker en leer die waarheid ken. Julie moet mekaar vurig liefhê. Help die wat hulpeloos is. En gee vir dié wat in nood verkeer sonder om eers daaraan te dink dat julle dalk enige beloning daar- voor kan kry.

"As julle berou oor julle sonde sal hê, mensdom, sal Ek julle seën en nie vloek nie. Word wakker uit julle slaap en kom na My toe. Verootmoedig julleself en buig julle harte voor My neer, dan sal Ek by julle kom woon. Julle sal my volk wees, en Ek sal julle God wees."

Chapter 22: The Mark of the Beast

I heard the Lord say, "My Spirit will not always strive with man. Come and see the beast.

"During the last days an evil beast will arise out of the earth and deceive many from every nation upon the earth. He will demand that everyone receive his mark, the number 666, placed in their hands or on their foreheads. Anyone who takes the mark will belong to the beast and will be thrown with him into the lake of fire which burns with fire and brimstone.

"The beast will arise to the acclamation of the world, for he will bring peace and prosperity such as none can remember. When he has gained world dominion, those without his mark in their foreheads or their hands will not be able to buy food, clothes, cars, houses or anything else that is bought. Neither will they be able to sell anything they own to anyone else unless they have the mark.

"The Lord God expressly declares that those who take the mark have affirmed their allegiance to the beast and will be cut off from the Lord God forever. They will have their place with the unbelievers and workers of iniquity. The mark states simply that those who possess it have rejected God and have turned to the beast for sustenance.

"The beast and his followers will persecute those who refuse the mark and will kill many of them. Whatever pressures they can bring to bear will be used to force believers of the true God to be marked. Children and infants will be killed before the eyes of the parents who refuse to take the mark. There will be a time of great mourning.

"Those who possess the mark will be forced to turn over their possessions to the beast in exchange for a promise that the beast will meet all the needs of his followers.

"Some of you will weaken and surrender to the beast and receive his mark in your hand or forehead. You will say, 'God will forgive. God will understand.' But I will not repent of My Word. I have warned you repeatedly through the mouths of My prophets and ministers of the gospel. Repent now while it is still day, for the night comes when judgment will be set forever.

"If you do not obey the beast and refuse to take his mark, I will take care of you. I do not say that many will not have to die for their faith in these times, for many will be beheaded for trusting the Lord God. But blessed are those who die in the Lord, for great will be their reward.

"True, there will be a time of peace and prosperity during which the beast will gain popularity and esteem. He will make the problems of the world as though they were naught-but the peace will end in

bloodshed and the prosperity in great famine across the land.

"Fear not what man can do to you, but fear him who can cast your soul and body into hell. For though there is great persecution and though tribulations are multiplied, I will deliver you through them all.

"But before that evil day, I will raise up a mighty army that will worship Me in spirit and in truth. The army of the Lord will do great exploits and wonderful things for Me. Therefore, come together and worship Me in spirit and in truth. Bring in the fruits of righteousness, and give Me what is rightfully Mine, and I will keep you from the evil hour. Repent now and be saved from the terrible things which will befall the rebellious and the unsaved.

"The wages of sin is death, but the gift of God is eternal life. Call on Me while you may, and I will accept you and forgive you. I love you and do not desire that you should be lost.

"Believe this report and live. Choose you this day whom you will serve."

Hoofstuk 22: Die merk van die dier

Ek het die Here hoor sê: "My Gees sal nie altyd met die mens worstel nie. Kom kyk na die dier.

"In die laaste dae sal 'n bose dier uit die aarde opkom en baie mense uit elke nasie op aarde mislei. Hy sal eis dat almal sy merk, die getal *666,* ontvang en dat dit op hulle hande of voorkoppe aangebring word. Elkeen wat die merk aanvaar sal aan die dier behoort en saam met hom in die poel van vuur en swael gewerp word.

"Die dier sal deur die wêreld geëer word, want hy sal ongekende vrede en voorspoed bring. As hy eers beheer oor die wêreld het, sal die mense wat nié sy merk op hulle voorkoppe of hande wou laat aanbring nie, nie in staat wees om kos, klere, motors, huise of enigiets anders te koop nie. Hulle sal ook nie sonder die merk enigiets wat aan hulle behoort, aan enigiemand anders mag verkoop nie.

"*Die Here God sê uitdruklik dat diegene wat die merk aanvaar, daardeur hulle trou aan die dier bewys. Hulle sal vir ewig van die Here God afgesny word. Hulle sal hulle plek onder die ongelowiges en bewerkers van die kwaad inneem. Die merk sê gewoon dat elkeen wat dit het, God verwerp het en hom tot die dier gewend het.*

"Die dier en sy volgelinge sal die mense wat weier om die merk te aanvaar, wreed vervolg en baie sal doodgemaak word. Hulle sal alles in hulle vermoë doen om opregte gelowiges van God te dwing om die merk te ontvang. Kinders en babas sal voor hulle ouers se oë doodgemaak word as dié weier om die merk te ontvang. Dit sal 'n tyd van rou wees.

"Diegene wat die merk ontvang het, sal gedwing word om al hulle besittings vir die dier te gee in ruil vir die belofte dat hy in al sy volgelinge se behoeftes sal voorsien.

"Sommige van julle sal swak word en aan die dier toegee en sy merk op julle voorkoppe of hande ontvang. Julle sal sê: 'God sal vergewe. God sal verstaan.' Maar Ek sal nie jammer wees oor my Woord nie. Ek het julle herhaaldelik deur my profete en leraars van die evangelie gewaarsku. Bekeer julle nou, terwyl dit nog dag is, want die nag gaan aanbreek en daarmee saam ook die oordeel.

"Ek sal vir julle sorg as julle weier om die merk van die dier te aanvaar en om aan hom gehoorsaam te wees. Ek sê nie dat daar nie baie sal wees wat in hierdie tyd ter wille van hulle geloof sal sterf nie, want baie sal onthoof word omdat hulle in die Here God glo. Maar elkeen wat in die Here sterf sal ge- seën wees, want sy beloning is groot.

"Dit is waar dat daar wel 'n tyd van vrede en voorspoed sal wees en dat die dier in daardie tyd gewild en hooggeag sal wees. Hy sal die

wêreld se probleme oplos asof hulle niks ern- stigs is nie — maar die vrede sal in bloedvergieting eindig en die voorspoed in 'n verskriklike hongersnood dwarsdeur die land.

"Moenie bang wees vir wat mense aan julle kan doen nie, maar vrees hom wat julle siel en liggaam in die hel kan werp. Want daar is geweldige vervolging en al sal die verdrukking baie toeneem, sal Ek julle in alles verlos.

"Maar Ek sal nog voor daardie bose dag aanbreek, 'n magtige leër oprig en hulle sal My in gees en in waarheid aan- bid. Die leër van die Here sal groot en wonderlike dinge vir My doen. Kom dus bymekaar en aanbid My in gees en in waarheid. Bring die vrugte van geregtigheid en gee vir My alles wat my regmatige eiendom is, dan sal Ek julle van die bose opnuut bewaar. Bekeer julle nou en word gered van die verskriklike dinge wat oor die opstandiges en ongereddes sal kom.

"Die loon van die sonde is die dood, maar die gawe van God is die ewige lewe. Roep My aan terwyl julle nog kan, en Ek sal julle vergewe en aanneem. Ek het julle lief en dit is nie my wil dat julle verlore gaan nie.

"Glo hierdie verslag en lewe. Kies vandag nog wie julle wil dien."

Chapter 23: The Return of Christ

I saw the coming of the Lord. I heard His call like the sound of a trumpet and the voice of an archangel. And the whole earth shook, and out of the graves came the righteous dead to meet their Lord in the air. For hours it seemed, I heard the horns blow, and the earth and the sea gave up their dead. The Lord Jesus Christ stood atop the clouds in vestments of fire and beheld the glorious scene.

I heard the sound of trumpets again. As I watched, those who were alive and remained on the earth ascended to meet them. I saw the redeemed as millions of points of light converging on a gathering place in the sky. There the angels gave them robes of purest white. There was great rejoicing.

It was given to the angels to keep order, and they seemed to be everywhere and giving special attention to the risen ones. A new body was given to the redeemed, and they were transformed as they passed through the air. Great joy and happiness filled the heavens, and the angels sang, "Glory to the King of Kings!"

High in the heavens I beheld a large spiritual body-it was the body of Christ. And the body was lying on its back on a bed, and blood dripped to the earth. I knew that this was the slain body of our Lord. And then the body grew larger and larger until it filled the heavens. And going into and out of it were the millions of the redeemed.

I watched in astonishment as millions climbed up stairs to the body and filled it, beginning with the feet and continuing through the legs, the arms, the stomach, the heart and the head. And when it was full, I saw that it was filled with men and women from every nation, people and tongue on the earth. And with a mighty voice they praised the Lord.

Millions were seated before a throne, and I saw angels as they brought the books from which judgment was read. There was the mercy seat, and rewards were given to many.

Then as I watched, darkness covered the face of the earth, and demon forces were everywhere. Countless evil spirits had been loosed from their prison and spilled forth onto the earth. I heard the Lord say, "Woe to the inhabitants of the earth, for Satan has come to dwell among you."

I saw an angry beast, and he poured out his venom upon all the earth. Hell shook in its fury, and from a bottomless pit came swarming hordes of evil creatures to blacken the earth with their vast numbers. Men and women ran crying into the hills, the caves and the mountains. And there were wars upon the earth, and famine and

death.

At last I saw horses of fire and chariots in the heavens. The earth trembled, and the sun turned red like blood. And an angel said, "Hear, O earth, the King is coming!"

And there appeared in the sky the King of Kings and Lord of Lords, and with Him were the saints of all ages, clad in purest white. And I remembered that every eye shall behold Him and every knee shall bow before Him.

Then the angels put in their sickles and harvested the ripened grain-which is the end of the world.

Jesus said, "Repent and be saved, for the kingdom of God is at hand. My will and My Word will be performed. Prepare the way of the Lord."

And I thought, We must love one another. We must be firm in the truth and correct our children in the light of the soon coming of Christ. For surely the King is coming!

Hoofstuk 23: Die wederkoms van Christus

Ek het ook die wederkoms van die Here gesien. Ek het sy stem gehoor en dit was soos die klank van 'n trompet en die stem van 'n aartsengel. Die hele aarde het geskud en al die regverdiges wat al gesterf het, het uit hulle grafte gekom om die Here in die lug te ontmoet. Ek het die horings hoor blaas — dit het soos ure gevoel — en die aarde en see het hulle dooies laat uitkom. Die Here Jesus Christus het in 'n kleed van vuur op die wolke gestaan en na die heerlike toneel afgekyk. (1 Thes 4)

Ek het weer die klank van trompette gehoor. Al die gelowiges wat nog op die aarde oor was, het voor my oë opgestyg na hulle toe. Die verlostes het gelyk soos miljoene liggies wat in die lug bymekaarkom. Daar het die engele vir hulle klere van die helderste wit gegee en daar was 'n groot gejuig.

Die engele moes oor alles toesig hou. Dit het vir my gelyk of hulle oral was en of hulle baie spesiale aandag aan die opgestane dooies gee. Al die verlostes het nuwe liggame ontvang en is verander terwyl hulle deur die lug beweeg het.

Daar was groot vreugde in die hemele en die engele het gesing: "Eer aan die Koning van alle Konings!"

Hoog bokant die aarde in die hemele, kon ek 'n geestelike liggaam uitmaak. Dit was die liggaam van Christus. Hy het op sy mg op 'n bed gelê en sy bloed het op die aarde afgedrup. Ek het geweet dat dit die liggaam van ons Here was. Toe word die liggaam groter en groter, totdat Hy die hemelmim vul. Miljoene verlostes het by sy liggaam in- en uitgegaan.

Ek het met verbasing gesien hoe miljoene met trappe tot by die liggaam opklim en dit vul. Hulle het by sy voete begin en toe die bene, arms, die maag, hart en kop volgemaak. En toe die liggaam vol was, kon ek sien dat daar mense van elke nasie en taal op aarde daarbinne was. Hulle het die Here met harde stemme geprys.

Daar het ook miljoene voor 'n troon gesit en ek het gesien hoe die boek waaruit die oordeel gelees sou word, deur engele nader gebring word. Ek kon die genadetroon ook sien en baie het belonings ontvang.

Toe sien ek hoe dit donker word op die aarde. Demoniese magte was oral aanwesig. Ontelbaar baie bose geeste is uit hulle tronke bevry en op die aarde losgelaat. Ek het die Here hoor sê: "Wee die inwoners van die aarde, want die Satan het gekom om tussen julle te kom woon."

Ek het 'n woedende dier gesien en hy het sy dodelike gif oor die aarde uitgestort. Die hel het geskud en hordes bose figure het uit 'n bodemlose put te voorskyn gekom en die aarde laat swart word. Mans en vroue het huilend na die berge en na grotte gevlug. Daar was

oorloë op die aarde, en hongersnood en dood.
Toe sien ek perde van vuur en baie strydwaens in die hemele. Die aarde het gebewe en die son het so rooi soos bloed geword. En 'n engel het gesê: "Hoor, o aarde, die Koning kom!"
Toe verskyn die Koning van alle konings en die Here van alle here in die lug. Die heiliges van al die eeue was by Hom en hulle was geklee in klere van die helderste wit. En ek het ont- hou dat elke oog Horn sal sien en elke knie voor Horn sal buig.
Toe haal die engele hulle sekels uit en oes die ryp graan. Dit was die einde van die wêreld.
Jesus het gesê: "Bekeer julle en word verlos, want die koninkryk van God is naby. My wil en my Woord sal vervul word. Berei die weg van die Here voor."
Ons moet mekaar liefhê, het ek gedink. Ons moet sterk staan in die waarheid en ons kinders in die lig van die komende Christus leer en grootmaak. Want die Koning kom waarlik!

Chapter 24: God's Final Plea

Jesus said, "Charge them that are in the world that they be not haughty nor trust in uncertain riches but to put their trust in the living God, who gives us richly all things to enjoy. Walk in the Spirit, and you will not fulfill the lust of the flesh.”

"Be not deceived; God is not mocked. For whatever a man sows that will he also reap. Sow to the flesh, and you will reap corruption. Sow to the Spirit, and you will reap life everlasting. The works of the flesh are adultery, fornication, uncleanness idolatry, witchcraft, wrath, envying, drunkenness, reveling and such like. Those who do these things will not inherit the kingdom of God.

"The fruit of the Spirit are these: love, joy, peace, patience, gentleness, goodness, faithfulness, meekness and self-control. They that are Christ's have crucified the flesh with its lusts.

"When the Word of God is fulfilled, then the end will come. No man knows the day nor the hour when the Son of God will return to the earth. Not even the Son knows, for that is known only by the Father. The Word is quickly being fulfilled. Come as a little child, and let Me cleanse you from the works of the flesh. Say to Me, 'Lord Jesus, come into my heart and forgive me of my sins. I know that I am a sinner, and I repent of my sins. Wash me in Your blood, and make me clean. I have sinned against heaven and before You and am not worthy to be called a son. I receive You by faith as my Savior.'

"I will give you pastors after My own heart, and I will be your Shepherd. You will be My people, and I will be your God. Read the Word, and forsake not the assembling of yourselves. Give your whole life to Me, and I will keep you. I will never leave or forsake you."

People, by one Spirit, we have access to the Father. I pray that all of you will come and give your hearts to the Lord.

Hoofstuk 24: God se laaste pleidooi

Jesus het gesê: "Sê vir hulle wat in die wêreld is dat hulle nie hooghartig moet wees of hulle vertroue in onsekere rykdom moet stel nie, maar op die lewende God moet vertrou, op Hom wat vir ons alles ryklik gee om te geniet. Lewe in die Gees, dan sal julle nie aan die begeertes van die vlees toegee nie.

"Moenie mislei word nie; God laat Hom nie bespot nie. Wat 'n mens saai, sal jy ook oes. As jy vleeslike dinge saai, sal jy verval oes. As jy na die Gees saai, sal jy die ewige lewe oes. Die werke van die vlees is owerspel, onsedelikheid, onreinheid, afgodediens, heksery, woede, afguns, dronkenskap, wedywering en sulke dinge. Die mense wat hierdie dinge doen, sal nie die koninkryk van God beërwe nie.

"Die vrugte van die gees is die volgende: liefde, vreugde, vrede, geduld, sagmoedigheid, goedheid, trou, sagtheid en selfbeheersing. Hulle wat aan Christus behoort, het die vlees met al sy begeertes gekruisig.

"Wanneer die Woord van God in vervulling gaan, sal die einde aanbreek. Geen mens ken die dag of die uur waarop die Seun van God na die aarde sal terugkeer nie. Die Seun weet nie eers wanneer dit sal wees nie, want dit is slegs aan die Vader bekend. Die Woord is besig om vinnig vervul te word. Kom soos 'n klein kindjie, en laat Ek jou reinig van die werke van die vlees. Sê vir My: 'Here Jesus, kom in my hart in en vergewe my sondes. Ek weet dat ek 'n sondaar is, en ek het berou oor my sondes. Was my in u bloed en maak my rein. Ek het teen die hemel en voor U gesondig en ek is nie waardig om u seun genoem te word nie. Ek neem U in die geloof as my Verlosser aan.'

"Ek sal vir julle leraars na my hart gee en Ek sal julle Herder wees. Julle sal my volk wees en Ek sal julle God wees. Lees die Woord en moenie wegbly van die gemeenskap van gelowiges nie. Gee julle hele lewe vir My, dan sal Ek julle be- waar. Ek sal julle nooit verlaat of in die steek laat nie."

Ons het deur die een Gees toegang tot die Vader. Ek bid waarlik dat elkeen sal kom en sy of haar hart vir die Here sal gee.

Chapter 25: Visions of Heaven

Some of the following visions were given to me before Jesus took me into hell. Some of them came near the end of my journey through hell.

Similarity to God

I received this heavenly vision while in deep prayer, meditation and worship.

The glory of the Lord descended upon the place where I was praying. Great billows of fire, bright lights and majestic power came before my eyes. In the center of the fire and the lights was the throne of God. On the throne was a similarity of God. Joy, peace and love flowed from God Almighty.

The air around the throne was filled with baby cherubim, singing and kissing the Lord upon His face, His hands and His feet. The song they sang was "Holy, holy, holy is the Lord God Almighty." The cherubim had tongues of fire sitting on their heads and on the tips of each tiny wing. The motion of their wings seemed synchronized with the movement of the power and glory of the Lord.

A cherub flew to me and touched my eyes.

Golden Mountains

In a vision I looked far out over the earth. I could see that for many miles the land was thirsty for rain. The ground was cracked, dry and barren. There were no trees or vegetation of any kind to be seen.

Then I was allowed to see beyond the dry land, all the way to heaven. There, side by side and touching at their bases, were two giant mountains. I do not know their height, but they were very, very high. I drew closer to the mountains and discovered that they were made of solid gold-gold so pure it was transparent.

Through and beyond the mountains I saw a brilliant white light, and the light expanded to fill the universe. I felt in my heart that this was the base upon which heaven sits.

Men fight over a small gold ring, but God owns all the gold.

The Building of a Mansion

While at prayer I received this vision. I saw angels reading the record of the works we do here on earth. Some of the angels had wings, while some did not. Some were big, and some were little, but all their faces were different. Like the people here on earth, the angels could be identified by their facial features.

I saw the angels busily cutting extremely large diamonds and placing them in the foundations of beautiful mansions. The diamonds were a foot thick and two feet long and very beautiful. Each time a soul is won for God, a diamond is added to the soul winner's mansion. No labor is in vain when it is done for God.

Gates of Heaven

At another time when I was in prayer, I saw this heavenly vision. I was in the spirit and an angel came to me and took me into the heavens. Again there were magnificent scenes of billowing light and dazzling glory such as I had seen behind the solid gold mountains. It was awe-inspiring to behold the power of God displayed. As the angel and I approached two giant gates in a huge wall, we saw two exceptionally large angels with swords. They were about fifty feet tall, and their hair was spun gold. The gates were so high I could not see the tops of them. They were the most beautiful works of art I have ever seen. They were hand-carved, with intricate folds, drapes, layers and carvings, and were studded with pearls, diamonds, rubies, sapphires and other gems. Everything on the gates was in perfect balance, and the gates opened outward. An angel with a book in his hand came out from behind the gates. After checking the book, the angel nodded, confirming that I could enter.

Reader, you cannot get into heaven if your name is not in the Lamb's Book of Life.

The File Room

In a vision, an angel took me to heaven and showed me a very large room with walls of solid gold. Alphabetical letters were engraved here and there on the walls. The scene was much like a huge library, but the books were embedded into the wall instead of being shelved.

Angels in long robes were taking books out of the walls and studying them closely. There seemed to be a rigid order in what they did. I noticed that the books had thick gold covers and some of the pages were red. The books were very beautiful.

The angel with me said these books were a record of the lives of every person who has ever been born on earth. I was told there were more rooms elsewhere with even more records. From time to time the archangels brought the records before God for His approval or disapproval. The books contained prayer requests, prophecies, attitudes, growth in the Lord, souls led to Christ, the fruit of the Spirit and much more. Everything we do on earth is recorded in one of the books by the angels.

Every so often an angel would take a book down and wash the pages with a soft cloth. The washed pages turned red.

A Heavenly Ladder

The Spirit of the Lord brought me the following vision. I saw a large spiritual ladder which descended from heaven to earth. On one side of the ladder angels were coming down to the earth, while on the other side they were going up.

The angels on the ladder had no wings, but every angel had a book with a name written on the front cover. Some of the angels seemed to be giving directions and answering questions posed to them by the other angels. Once the directions were received and their questions answered, they disappeared.

I also saw other ladders in other parts of the earth. Angels were in constant motion, ascending and descending. The angels moved with boldness and authority, since they were messengers with orders from God.

Hoofstuk 25: Visioene van die hemel

Ek het sommige van die volgende visioene gesien nog voor- dat Jesus my na die hel geneem het. Ander het ek weer teen die einde van my reis deur die hel ontvang.

Die beeld van God

Hierdie visioen het tot my gekom terwyl ek besig was om te bid, hierdie dinge te oordink, en God te aanbid.

Die heerlikheid van die Here het oor die plek waar ek besig was om te bid, neergedaal. Ek het groot vuurvlamme, helder ligte en 'n heerlike mag voor my gesien. In die middel van die vuur en die lig het God se troon gestaan en op die troon het ek die beeld van God gesien. Onbeskryflike vreugde, vrede en liefde het van die Almagtige God af uitgestraal.

Die lug rondom die troon was gevul met baba-gérubs. Hulle het deurentyd gesing en die Here op sy gesig, hande en voete gesoen. Die lied wat hulle gesing het, was: "Heilig, heilig, heilig is die Heer God almagtig." Daar was vlamme op die gérubs se koppe en op die punte van hulle klein vlerke. En die beweging van hulle vlerkies was gesinchroniseer met die beweging van die mag en heerlikheid van God.

Een van die gérubs het na my toe gevlieg en aan my oë geraak.

Goue berge

Ek het in 'n ander visioen ver oor die aarde uitgekyk. Ek kon sien dat die aarde dors was vir reën. Die grond was gebars en droog en bar. Daar was geen bome of plante te sien nie.

Toe sien ek by die droë grond verby, tot by die hemel. Daar was twee geweldige groot berge langs mekaar, hulle onder- punte teen mekaar. Ek het nader gegaan en gesien dat die berge van suiwer goud was — die goud was só suiwer dat dit eintlik deurskynend was.

Aan die ander kant was daar 'n helder wit lig, en dit het uitgeswel en gegroei, totdat dit later die heelal gevul het. Ek het in my hart geweet dat dit die voetstuk van die hemel was.

Mense baklei oor klein goue ringetjies, maar al die goud be- hoort aan God!

'n Woning word gebou

Ek het hierdie visioen ontvang terwyl ek besig was om te bid. Ek het gesien hoe die verslag van alles wat ons op aarde doen, deur engele gelees word. Party van die engele het vlerke gehad, maar nie almal nie. Sommige was groot, ander klein, maar dit was opvallend dat almal se gesigte verskillend was. Hulle kon, net soos die mense op aarde, aan hulle voorkoms onderskei word.

Die engele was besig om buitengewoon groot diamante te sny en in die fondamente van pragtige huise in te bou. Die diamante was sowat een-derde van 'n meter dik, en twee- derdes lank. Hulle was onbeskryflik mooi. Elke keër as 'n siel vir God gewen word, word nog 'n diamant in die sielewenner se huis ingebou. Geen mens wat vir God werk, werk tevergeefs nie.

Die poorte van die hemel

By 'n ander geleentheid — weer eens terwyl ek besig was om te bid — het ek nog 'n hemelse visioen gesien. Ek was in die gees en 'n engel het my na die hemele geneem. Die helder lig en duiselingwekkende heerlikheid van vroeër was nog steeds daar, net soos ek dit die vorige keer agter die goue berge gesien het. Dit was onbeskryflik om die heerlikheid van God só te *sien.*

Die engel en ek het na twee reusagtige poorte in 'n groot muur beweeg. Daar was twee baie groot engele met swaarde voor die poorte. Hulle was meer as sestien meter lank en hulle hare was van gouddraad. Die poorte was so groot dat ek nie die bopunte kon sien nie. Dit was die wonderlikste kuns- werke wat ek nog ooit gesien het. Hulle was met die hand uit- gekerf en het ingewikkelde voue, vorms en lae gehad. Pragtige pêrels, diamante, robyne, saffiere en nog baie ander edelstene was in die goud ingegiet. Alles was volmaak gebalanseer en die poorte of hekke het na buite oopgemaak. 'n Engel met 'n boek in sy hand het na buite gestap. Hy het in die boek gekyk en geknik dat ek kon ingaan.

Liewe leser, jy kan nie in die hemel ingaan as jou naam nie ook in die Boek van die Lewe wat aan die Lam behoort, staan nie.

Die liasseerkamer

In 'n ander visioen is ek deur 'n engel na 'n groot hemelse vertrek met mure van suiwer goud geneem. Die letters van die alfabet was hier en daar op die mure gegraveer. Dit het baie na 'n groot biblioteek gelyk, maar die boeke was in die muur gesonke en nie op rakke binne-in die vertrek nie.

Daar was oral engele met lang klere aan en hulle het van die boeke uit die mure uitgehaal en bestudeer. Ek kon sien dat alles volgens 'n bepaalde orde verloop het. Die boeke het dik goue omslae gehad en sommige van die bladsye was bloed- rooi. Dit was waarlik iets om te aanskou.

Die engel by my het gesê dat die boeke alle inligting bevat oor elke mens wat nog ooit op die aarde gebore is. Ek het ook verneem dat daar nog sulke vertrekke met boeke in was. Die aartsengele het dan van tyd tot tyd al die verslae vir die Here geneem, sodat Hy daarna kon kyk en sy goed- of afkeuring kon uitspreek. Die boeke het alle inligting oor gebedsversoe- ke, profesieë, gesindhede, geestelike groei, siele na Christus gelei, die vrugte van die Gees en nog baie ander dinge bevat.

Alles, álles wat ons op aarde doen word deur 'n engel in so 'n boek opgeteken.

Elke nou en dan haal 'n engel 'n boek uit, blaai daarin en was die bladsye met 'n sagte lap — en dan word hulle bloed- rooi.

'n Hemelse leer

Die Gees van die Here het die volgende visioen aan my geopenbaar. Ek het 'n groot leer gesien wat van die hemel af tot op die aarde strek. Aan die een kant was daar engele wat besig was om na die aarde af te klim, en aan die ander kant kon ek weer sien hoe die engele opklim.

Die engele op die leer het geen vlerke gehad nie, maar elk- een het 'n boek met 'n naam daarop in sy hand gehad. Sommige van hulle was besig om inligting aan ander engele oor te dra en vrae te beantwoord. En sodra die inligting dan oorgedra was, het hulle verdwyn.

Ek het ook ander lere op ander dele van die aarde gesien. Daar was 'n gedurige stroom engele wat op en af beweeg. Hulle het vreesloos en soos wesens met gesag beweeg, want hulle was immers die boodskappers van God.

Chapter 26: A Prophecy from Jesus

When Jesus first appeared to me, He said, "Kathryn, you have been chosen by the Father to accompany me through the depths of hell. I will show you many things which I desire the world to know about hell and about heaven. I will tell you what to write so that this book will be a true record of what these unknown places are really like. My Spirit will reveal secrets about eternity, judgment, love, death and life hereafter."

The message of the Lord to a lost world is this: "I do not desire that you go to hell. I made you for My own joy and for everlasting fellowship. You are My creation, and I love you. Call upon Me while I am near, and I will hear and answer you. I want to forgive you and bless you."

To those who are born again, the Lord says: "Forget not the assembling of yourselves. Come together and pray and study My Word. Worship Me in the spirit of holiness."

The Lord says to the churches and the nations: "My angels fight always for the heirs of salvation and for those who will become heirs. I do not change. I am the same yesterday, today and forever. Seek Me, and I will pour out My Spirit upon you. Your sons and your daughters will prophesy. I will do great things among you."

If you are unsaved, please take the time right now to kneel before the Lord and ask Him to forgive you of your sins and make you His child. Whatever the cost, you should determine now to make heaven your eternal home. Hell is awful, and hell is real.

Hoofstuk 26: 'n Profesie van Jesus

Die heel eerste keer wat Jesus aan my verskyn het, het Hy vir my gesê: "Kathryn, jy is deur die Vader gekies om saam met My deur die dieptes van die hel te gaan. Ek sal vir jou baie dinge wys, want daar is dinge omtrent die hel en die hemel wat Ek graag aan die wêreld bekend wil maak. Ek sal vir jou sê wat om te skryf, sodat hierdie boek 'n getroue verslag oor dié onbekende plekke sal wees. My Gees sal geheime oor die ewigheid, die oordeel, liefde, dood en die lewe hierna aan jou bekendmaak."

Die boodskap van die Here aan 'n verlore wêreld lui só: "Dit is nie my wil dat julle hel toe moet gaan nie. Ek het julle geskape om vir My 'n vreugde te wees en om in ewige gemeenskap met My te lewe. Julle is my skepsels en Ek het julle lief. Roep My aan terwyl ek naby is, dan sal Ek julle hoor en antwoord. Ek wil julle vergewe en seën."

Vir elkeen wat wedergebore is, sê die Here: "Moenie die gemeenskap van gelowiges vergeet nie. Kom bymekaar en bid en bestudeer my Woord. Aanbid My in 'n gees van heiligheid."

Vir die kerke en die nasies sê die Here: "My engele veg vir die erfgename van die verlossing en vir elkeen wat nog 'n erf- genaam sal word. Ek verander nie; Ek is gister, vandag en tot in ewigheid dieselfde. Soek na My, dan sal Ek my Gees oor julle uitstort. Julle seuns en dogters sal profeteer. Ek sal groot dinge onder julle doen."

As jy nog nie gered is nie, kniel dan asseblief *NOU* voor die Here en vra Hom om jou sondes te vergewe en jou sy kind te maak. Wat die prys ook al mag wees wat jy moet betaal, besluit *NOU* om die hemel jou ewige tuiste te maak. Die hel is verskriklik... en die hel is ook 'n werklikheid.

Closing Words

I wish to assure you again that the things you have read in this book are true. Hell is a real place of burning torment. But I would also like to tell you that heaven is equally real and can be your home for eternity.

As God's handmaiden, I have yielded myself to the leading of the Lord Jesus Christ and have faithfully recorded those things which He has shown me and told me.

For best results you should read this book along with your Bible and balance what is written here with the Holy Scriptures. May God use this book for His glory.

Mary Kathryn Baxter

Rev. 20:13-15 Matthew 10:28 Luke 12:5 Luke 16:20-31 Psalm 9: 17 Proverbs 7:27 Proverbs 9: 18 Isaiah 5:14 Isaiah 14:12-15 Matthew 5:22 Matthew 23:33 Mark 9:43-48 Romans 10:9-10 1 John 1:9

Slotwoord

Ek wil jou weer eens die versekering gee dat alles wat jy in hierdie boek gelees het, die waarheid is. Die hel bestaan regtig en dit ís 'n plek van onbeskryflike lyding. Maar ek wil ook hê jy moet weet dat die hemel net so 'n realiteit is en dat dit *jou* ewige tuiste kan wees.

Ek het myself tot beskikking van die Here Jesus Christus gestel en het al hierdie dinge wat Hy vir my gewys en gesê het, getrou neergeskryf.

Gaan kyk in die Bybel, dan sal jy sien dat alles wat hier staan, in ooreenstemming met die Heilige Skrif is. Mag God hierdie boek tot sy eer gebruik!

Mary Kathryn Baxter

Openbaring 20:13 -15 Matteus 10:28 Lukas 12:5 Lukas 16:20-31 Psalm 9:18

Spreuke 7:27 Spreuke 9:18 Jesaja 5:14 Jesaja 14:12 -15 Matteus 5:22 Matteus 23:33 Markus 9:43 - 48 Romeine 10:9-10 1 Johannes 1:9